

TABELUL COMPARATIV

la proiectul de lege privind pentru modificarea unor acte normative (*perfecționarea mecanismului de confiscare a bunurilor infracționale*) între reglementările în vigoare și modificările propuse

Nr.	Prevederea în vigoare	Modificarea propusă	Prevederea după modificare
Art. I – Codul penal al Republicii Moldova nr. 985/2002 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2009, nr.72–74, art.195), cu modificările ulterioare			
1.	<p>Articolul 106. Confiscarea specială (1) Confiscarea specială constă în trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin. (2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloarea acestora. (2) Sînt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare): a) utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni; b) rezultate din infracțiuni, precum și orice venituri din valorificarea acestor bunuri; c) date pentru a determina săvârșirea unei infracțiuni sau pentru a-l răsplăti pe infractor; e) deținute contrar dispozițiilor legale. f) convertite sau transformate, parțial sau integral, din bunurile rezultate din infracțiuni și din veniturile de la aceste bunuri; g) care constituie obiectul infracțiunilor de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului. (2¹) Dacă bunurile rezultate din infracțiuni și veniturile de la aceste bunuri au fost</p>	<p>Articolul 106 și articolul 106¹ vor avea următorul cuprins: „Articolul 106. Confiscarea specială (1) Confiscarea specială constă în trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin. (2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite, nu pot fi recuperate sau confiscarea acestora este imposibilă din orice alt motiv, se confiscă prioritar un alt bun cu valoare echivalentă, iar în lipsa acestuia contravaloarea lor. (2) Sunt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare): a) utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni; b) rezultate din infracțiuni, precum și orice venituri sau foloase ce derivă din astfel de bunuri; c) date pentru a determina săvârșirea unei infracțiuni sau pentru a-l răsplăti pe infractor; d) deținute contrar dispozițiilor legale. e) convertite sau transformate, parțial sau integral, din bunurile rezultate din infracțiuni și din veniturile sau foloasele de la aceste bunuri; f) care constituie obiectul infracțiunilor de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului.</p>	<p>Articolul 106. Confiscarea specială (1) Confiscarea specială constă în trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin. (2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite, nu pot fi recuperate sau confiscarea acestora este imposibilă din orice alt motiv, se confiscă prioritar un alt bun cu valoare echivalentă, iar în lipsa acestuia contravaloarea lor. (2) Sunt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare): a) utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni; b) rezultate din infracțiuni, precum și orice venituri sau foloase ce derivă din astfel de bunuri; c) date pentru a determina săvârșirea unei infracțiuni sau pentru a-l răsplăti pe infractor; d) deținute contrar dispozițiilor legale. e) convertite sau transformate, parțial sau integral, din bunurile rezultate din infracțiuni și din veniturile sau foloasele de la aceste bunuri;</p>

<p>comasate cu bunurile dobândite legal, se confiscă acea parte din bunuri sau contravaloarea acestora care corespunde valorii bunurilor rezultate din infracțiuni și a veniturilor de la aceste bunuri.</p> <p>(3) Dacă bunurile menționate la alin. (2) lit. a) și b) aparțin sau au fost transferate oneros unei persoane care nu știa și nici nu trebuia să știe despre scopul utilizării sau originea bunurilor, se confiscă contravaloarea acestora. Dacă bunurile respective au fost transferate cu titlu gratuit unei persoane care nu știa și nici nu trebuia să știe despre scopul utilizării sau originea acestora, bunurile se confiscă.</p> <p>(4) Confiscarea specială se poate aplica chiar dacă făptuitorului nu i se stabilește o pedeapsă penală.</p> <p>(5) Confiscarea specială nu se aplică în cazul infracțiunilor săvârșite prin intermediul unui organ de presă sau al oricărui alt mijloc de informare în masă.</p> <p>Articolul 106¹. Confiscarea extinsă</p> <p>(1) Sunt supuse confiscării și alte bunuri decât cele indicate la art. 106, în cazul în care persoana este condamnată pentru comiterea infracțiunilor prevăzute la art. 158, 165, 168, 186–189, 191, 192, 206, 208¹, 208², 214¹, 217–217⁴, 218–220, 236–240, 242¹, 242², 243, 248–253, 256, 260³, 260⁴, 260⁶, 279, 280, 283, 284, 289, 290, 292, 302, 324–328,</p>	<p>(3) Dacă bunurile indicate la alin. (2) au fost comasate cu bunurile dobândite legal, se confiscă acea parte din bunuri sau contravaloarea acestora care corespunde valorii bunurilor rezultate din infracțiuni și a veniturilor sau foloaselor de la aceste bunuri.</p> <p>(4) Confiscarea specială se aplică chiar dacă bănuitul, învinuitul, inculpatul sau condamnatul este liberat de răspundere penală sau de pedeapsă penală ori a fost aplicată amnistia sau survenit decesul acestuia. Confiscarea specială nu se aplică în cazul liberării persoanei de răspundere penală ca urmare a expirării termenului de prescripție, cu excepția infracțiunilor ușoare, mai puțin grave sau grave și dacă termenul a expirat după pornirea procesului penal.</p> <p>(5) Confiscarea specială nu se aplică în cazul infracțiunilor săvârșite prin intermediul unui organ de presă sau al oricărui alt mijloc de informare în masă.</p> <p>Articolul 106¹. Confiscarea extinsă</p> <p>(1) Sunt supuse confiscării extinse și alte bunuri decât cele indicate la art. 106, în cazul în care persoana este bănuită, învinuită, inculpată sau condamnată pentru comiterea infracțiunilor prevăzute la art. 140¹–142, 144, 158, 164 alin. (2) lit. f), 165–168, 171 alin. (2) lit. a) și alin. (3) lit. a), 172 alin. (2) lit. a) și alin. (3) lit. a), 173 alin. (2), 174–175¹, 181¹–181³, 186 alin. (3)–(5), 187 alin. (3)–(5), 188 alin. (3)–(5), 189 alin. (3)–(6), 190, 191, 206, 208–208², 214¹, 217–217⁴, 218–220¹, 223–233, 236–246¹, 247 alin. (2), 248–253,</p>	<p><i>f) care constituie obiectul infracțiunilor de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului.</i></p> <p><i>(3) Dacă bunurile indicate la alin. (2) au fost comasate cu bunurile dobândite legal, se confiscă acea parte din bunuri sau contravaloarea acestora care corespunde valorii bunurilor rezultate din infracțiuni și a veniturilor sau foloaselor de la aceste bunuri.</i></p> <p><i>(4) Confiscarea specială se aplică chiar dacă bănuitul, învinuitul, inculpatul sau condamnatul este liberat de răspundere penală sau de pedeapsă penală ori a fost aplicată amnistia sau survenit decesul acestuia. Confiscarea specială nu se aplică în cazul liberării persoanei de răspundere penală ca urmare a expirării termenului de prescripție, cu excepția infracțiunilor ușoare, mai puțin grave sau grave și dacă termenul a expirat după pornirea procesului penal.</i></p> <p><i>(5) Confiscarea specială nu se aplică în cazul infracțiunilor săvârșite prin intermediul unui organ de presă sau al oricărui alt mijloc de informare în masă.</i></p> <p>Articolul 106¹. Confiscarea extinsă</p> <p><i>(1) Sunt supuse confiscării extinse și alte bunuri decât cele indicate la art. 106, în cazul în care persoana este bănuită, învinuită, inculpată sau condamnată pentru comiterea infracțiunilor prevăzute la art.</i></p>
--	---	---

<p>330², 332–335¹, 352¹, art. 361 și 362¹, dacă fapta a fost comisă din interes material.</p> <p>(2) Confiscarea extinsă se dispune dacă sunt întrunite cumulativ următoarele condiții:</p> <p>a) valoarea bunurilor dobândite de persoana condamnată în ultimii 5 ani înainte de săvârșirea infracțiunii depășește cu mai mult de 20 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărâre de Guvern, veniturile dobândite licit de aceasta. Dacă este comisă o infracțiune continuă, este luată în considerare și perioada până la sfârșitul activității infracționale;</p> <p>b) instanța de judecată își formează convingerea că bunurile respective pot proveni din activități ilicite. Convingerea instanței se poate baza inclusiv pe diferența dintre veniturile dobândite licit și valoarea bunurilor dobândite în aceeași perioadă;</p> <p>c) au fost săvârșite infracțiunile indicate la alin. (1) pentru care legea prevede o pedeapsă maximă pedeapsa închisorii pe un termen mai mare de 4 ani.</p> <p>(2¹) Confiscarea extinsă poate fi dispusă și asupra bunurilor transferate fictiv către terți, dobânditori de rea-credință, precum și în cazul terților care știau sau ar fi trebuit să știe că scopul transferului a fost evitarea confiscării.</p> <p>(3) La aplicarea prevederilor alin. (2) se va lua în considerare și valoarea bunurilor transferate de către persoana condamnată sau de o persoană terță unui membru de familie,</p>	<p>257, 259–260⁶, 260⁸, 275, 278–280, 282–286, 289–290, 292, 295–295², 302, 324–329, 330², 332–335¹, 342, 343, 361 și 362¹, dacă fapta este de natură să genereze un beneficiu economic.</p> <p>(2) Confiscarea extinsă se dispune dacă sunt întrunite cumulativ următoarele condiții:</p> <p>a) valoarea bunurilor dobândite de persoana bănuită, învinuită, inculpată sau condamnată, în ultimii 5 ani înainte și, dacă este cazul, după momentul săvârșirii infracțiunii, până la data emiterii actului de sesizare a instanței, depășește cu mai mult de 20 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărâre de Guvern, veniturile dobândite licit de aceasta. Dacă este comisă o infracțiune continuă, este luată în considerare și perioada până la sfârșitul activității infracționale;</p> <p>b) instanța de judecată își formează convingerea că bunurile respective pot proveni din activități infracționale. Convingerea instanței se poate baza inclusiv pe diferența dintre veniturile dobândite licit și valoarea bunurilor dobândite în aceeași perioadă, nu există o sursă licită plauzibilă a bunurilor sau că persoana bănuită, învinuită, inculpată sau condamnată are legături cu criminalitatea organizată;</p> <p>c) au fost săvârșite infracțiunile indicate la alin. (1) pentru care legea prevede o pedeapsă maximă pedeapsa închisorii pe un termen de cel puțin 4 ani.</p> <p>(3) La aplicarea prevederilor alin. (2) se va lua în considerare valoarea bunurilor deținute atât de către persoana bănuită, învinuită, inculpată sau</p>	<p>140¹–142, 144, 158, 164 alin. (2) lit. f), 165–168, 171 alin. (2) lit. a) și alin. (3) lit. a), 172 alin. (2) lit. a) și alin. (3) lit. a), 173 alin. (2), 174–175¹, 181¹–181³, 186 alin. (3)–(5), 187 alin. (3)–(5), 188 alin. (3)–(5), 189 alin. (3)–(6), 190, 191, 206, 208–208², 214¹, 217–217⁴, 218–220¹, 223–233, 236–246¹, 247 alin. (2), 248–253, 257, 259–260⁶, 260⁸, 275, 278–280, 282–286, 289–290, 292, 295–295², 302, 324–329, 330², 332–335¹, 342, 343, 361 și 362¹, dacă fapta este de natură să genereze un beneficiu economic.</p> <p>(2) Confiscarea extinsă se dispune dacă sunt întrunite cumulativ următoarele condiții:</p> <p>a) valoarea bunurilor dobândite de persoana bănuită, învinuită, inculpată sau condamnată, în ultimii 5 ani înainte și, dacă este cazul, după momentul săvârșirii infracțiunii, până la data emiterii actului de sesizare a instanței, depășește cu mai mult de 20 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărâre de Guvern, veniturile dobândite licit de aceasta. Dacă este comisă o infracțiune continuă, este luată în considerare și perioada până la sfârșitul activității infracționale;</p> <p>b) instanța de judecată își formează convingerea că bunurile respective pot proveni din activități infracționale. Convingerea instanței se poate baza inclusiv pe diferența dintre veniturile dobândite licit și valoarea bunurilor dobândite în aceeași</p>
--	---	--

<p>persoanelor juridice asupra cărora persoana condamnată deține controlul sau altor persoane care știau ori trebuiau să știe despre dobândirea ilicită a bunurilor.</p> <p>(4) La stabilirea diferenței dintre veniturile licite și valoarea bunurilor dobândite se va ține cont de valoarea bunurilor la data dobândirii lor și de cheltuielile făcute de persoana condamnată, inclusiv de persoanele prevăzute la alin. (3).</p> <p>(5) Dacă bunurile supuse confiscării nu se găsesc sau au fost comasate cu bunurile dobândite licit, în locul lor se confiscă bani și bunuri care acoperă valoarea acestora.</p> <p>(6) Se confiscă, de asemenea, bunurile și banii obținuți din exploatarea sau folosirea bunurilor supuse confiscării, inclusiv bunurile în care au fost transformate sau convertite bunurile provenite din activitățile infracționale, precum și veniturile sau foloasele obținute din aceste bunuri.</p> <p>(6¹) Dacă persoana condamnată deține bani, aceștia vor fi confiscați în mod prioritar. Dacă banii deținuți nu sunt suficienți, se confiscă celelalte bunuri.</p> <p>(7) Confiscarea nu poate depăși valoarea bunurilor dobândite în perioada prevăzută la alin. (2) lit. a), care excedează nivelului veniturilor licite ale persoanei condamnate.</p>	<p>condamnată, cât și de către persoanele terțe fizice sau juridice menționate la art. 106².</p> <p>(4) La stabilirea diferenței dintre veniturile licite și valoarea bunurilor dobândite se va ține cont de valoarea bunurilor la data dobândirii lor și de cheltuielile suportate de persoana bănuită, învinuită, inculpată sau condamnată, de membrii familiei acesteia, inclusiv de persoanele terțe fizice sau juridice menționate la art. 106².</p> <p>(5) Dacă, la adoptarea hotărârii de către instanță, bunurile supuse confiscării extinse nu mai există ori nu se găsesc sau au fost comasate cu bunuri dobândite licit și care nu pot fi separate de acestea sau dacă confiscarea lor este imposibilă din orice alt motiv, în locul lor se confiscă bani și alte bunuri care acoperă valoarea acestora.</p> <p>(6) Se confiscă, de asemenea, bunurile și banii obținuți din exploatarea sau folosirea bunurilor supuse confiscării, inclusiv bunurile în care au fost transformate sau convertite bunurile provenite din activitățile infracționale, precum și veniturile sau foloasele obținute din aceste bunuri.</p> <p>(7) Dacă persoana bănuită, învinuită, inculpată sau condamnată deține bani, aceștia vor fi confiscați în mod prioritar. Dacă banii deținuți nu sunt suficienți, se confiscă celelalte bunuri.</p> <p>(8) Confiscarea nu poate depăși valoarea bunurilor dobândite în perioada prevăzută la alin. (2) lit. a), care excedează nivelului veniturilor licite ale persoanei bănuite, învinuite, inculpate sau condamnate.</p>	<p><i>perioadă, nu există o sursă licită plauzibilă a bunurilor sau că persoana bănuită, învinuită, inculpată sau condamnată are legături cu criminalitatea organizată;</i></p> <p><i>c) au fost săvârșite infracțiunile indicate la alin. (1) pentru care legea prevede o pedeapsă maximă pedeapsa închisorii pe un termen de cel puțin 4 ani.</i></p> <p><i>(3) La aplicarea prevederilor alin. (2) se va lua în considerare valoarea bunurilor deținute atât de către persoana bănuită, învinuită, inculpată sau condamnată, cât și de către persoanele terțe fizice sau juridice menționate la art. 106².</i></p> <p><i>(4) La stabilirea diferenței dintre veniturile licite și valoarea bunurilor dobândite se va ține cont de valoarea bunurilor la data dobândirii lor și de cheltuielile suportate de persoana bănuită, învinuită, inculpată sau condamnată, de membrii familiei acesteia, inclusiv de persoanele terțe fizice sau juridice menționate la art. 106².</i></p> <p><i>(5) Dacă, la adoptarea hotărârii de către instanță, bunurile supuse confiscării extinse nu mai există ori nu se găsesc sau au fost comasate cu bunuri dobândite licit și care nu pot fi separate de acestea sau dacă confiscarea lor este imposibilă din orice alt motiv, în locul lor se confiscă bani și alte bunuri care acoperă valoarea acestora.</i></p> <p><i>(6) Se confiscă, de asemenea, bunurile și banii obținuți din exploatarea sau</i></p>
---	--	---

		<p>(9) Confiscarea extinsă se aplică și în cazul în care persoana nu poate fi trasă la răspundere penală din cauza decesului sau este liberată de răspundere penală sau de pedeapsă din motivele prevăzute de prezentul cod sau dacă a fost aplicată amnistia. Confiscarea extinsă nu se aplică în cazul liberării persoanei de răspundere penală ca urmare a expirării termenului de prescripție, cu excepția infracțiunilor mai puțin grave sau grave și dacă termenul a expirat după pornirea procesului penal.”.</p>	<p><i>folosirea bunurilor supuse confiscării, inclusiv bunurile în care au fost transformate sau convertite bunurile provenite din activitățile infracționale, precum și veniturile sau foloasele obținute din aceste bunuri.</i></p> <p><i>(7) Dacă persoana bănuită, învinuită, inculpată sau condamnată deține bani, aceștia vor fi confiscați în mod prioritar. Dacă banii deținuți nu sunt suficienți, se confiscă celelalte bunuri.</i></p> <p><i>(8) Confiscarea nu poate depăși valoarea bunurilor dobândite în perioada prevăzută la alin. (2) lit. a), care excedează nivelului veniturilor licite ale persoanei bănuite, învinuite, inculcate sau condamnate.</i></p> <p><i>(9) Confiscarea extinsă se aplică și în cazul în care persoana nu poate fi trasă la răspundere penală din cauza decesului sau este liberată de răspundere penală sau de pedeapsă din motivele prevăzute de prezentul cod sau dacă a fost aplicată amnistia. Confiscarea extinsă nu se aplică în cazul liberării persoanei de răspundere penală ca urmare a expirării termenului de prescripție, cu excepția infracțiunilor mai puțin grave sau grave și dacă termenul a expirat după pornirea procesului penal.</i></p>
2.		<p>Se completează cu articolul 106² cu următorul cuprins: „Articolul 106². Confiscarea aplicată terților</p>	<p>Articolul 106². Confiscarea aplicată terților</p>

		<p>(1) Bunurile obiect al confiscării speciale sau confiscării extinse ce au fost transferate de către bănuít, învinuit, inculpat sau condamnat unor persoane terțe fizice sau juridice sau care au fost dobândite de către acestea de la bănuít, învinuit, inculpat sau condamnat se confiscă în condițiile alin. (2) și (3).</p> <p>(2) Confiscarea bunurilor menționate la alin. (1) este posibilă în una dintre următoarele situații:</p> <p>1) persoanele terțe fizice sau juridice știau sau ar fi trebuit să știe că:</p> <p>a) bunurile transferate sau dobândite corespund bunurilor prevăzute la art. 106 alin. (2) și art. 106¹ alin. (2); sau</p> <p>b) scopul transferului sau dobândirii bunurilor era evitarea confiscării, inclusiv atunci când transferul sau achiziția a avut loc în mod gratuit sau în schimbul unei sume de bani care este în mod clar disproporționată în raport cu valoarea de piață a bunului;</p> <p>2) bunurile au fost dobândite de către persoanele terțe fizice sau juridice ori au fost transferate unor persoane terțe fizice sau juridice în timp ce rămâneau în proprietatea efectivă al bănuítului, învinuitului, inculpatului sau condamnatului.</p> <p>(3) Confiscarea specială și confiscarea extinsă nu poate fi aplicată bunurilor deținute de persoanele terțe fizice sau juridice de bună-credință. Persoanele terțe fizice sau juridice care au dobândit bunurile sau cărora le-au fost transferate bunurile în cel puțin una dintre</p>	<p><i>(1) Bunurile obiect al confiscării speciale sau confiscării extinse ce au fost transferate de către bănuít, învinuit, inculpat sau condamnat unor persoane terțe fizice sau juridice sau care au fost dobândite de către acestea de la bănuít, învinuit, inculpat sau condamnat se confiscă în condițiile alin. (2) și (3).</i></p> <p><i>(2) Confiscarea bunurilor menționate la alin. (1) este posibilă în una dintre următoarele situații:</i></p> <p><i>1) persoanele terțe fizice sau juridice știau sau ar fi trebuit să știe că:</i></p> <p><i>a) bunurile transferate sau dobândite corespund bunurilor prevăzute la art. 106 alin. (2) și art. 106¹ alin. (2); sau</i></p> <p><i>b) scopul transferului sau dobândirii bunurilor era evitarea confiscării, inclusiv atunci când transferul sau achiziția a avut loc în mod gratuit sau în schimbul unei sume de bani care este în mod clar disproporționată în raport cu valoarea de piață a bunului;</i></p> <p><i>2) bunurile au fost dobândite de către persoanele terțe fizice sau juridice ori au fost transferate unor persoane terțe fizice sau juridice în timp ce rămâneau în proprietatea efectivă al bănuítului, învinuitului, inculpatului sau condamnatului.</i></p> <p><i>(3) Confiscarea specială și confiscarea extinsă nu poate fi aplicată bunurilor deținute de persoanele terțe fizice sau juridice de bună-credință. Persoanele terțe</i></p>
--	--	--	--

		situațiile prevăzute la alin. (2) nu pot fi considerați proprietari de bună-credință.”	<i>fizice sau juridice care au dobândit bunurile sau cărora le-au fost transferate bunurile în cel puțin una dintre situațiile prevăzute la alin. (2) nu pot fi considerați proprietari de bună-credință.</i>
Art. II – Codul de procedură penală al Republicii Moldova nr. 122/2003 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2012, nr. 263-269, art. 855), cu modificările ulterioare			
1.	<p>Articolul 6. Termeni și expresii utilizate în prezentul cod</p> <p>Termenii și expresiile utilizate în prezentul cod au următorul înțeles, dacă nu este o mențiune deosebită:</p> <p>[...]</p> <p>20¹⁾ investigații financiare paralele – totalitatea acțiunilor de urmărire penală, măsurilor speciale de investigații și/sau a acțiunilor prevăzute în Legea nr.48/2017 privind Agenția de Recuperare a Bunurilor Infraționale desfășurate cu scopul acumulării probelor referitoare la bănuít, învinuit, partea civilmente responsabilă, inculpat sau condamnat, la patrimoniul acestora și bunurile pe care le dețin în calitate de beneficiar efectiv, în sensul Legii nr. 308/2017 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, la patrimoniul proprietarului și administratorului bunurilor deținute de bănuít, învinuit, partea civilmente responsabilă, inculpat sau condamnat în calitate de beneficiar efectiv, în vederea recuperării bunurilor infraționale;</p>	<p>Articolul 6:</p> <p>La punctul 20¹⁾ la noțiunea investigații financiare paralele, textul „pe care le dețin în calitate de beneficiar efectiv în sensul Legii nr. 308/2017 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, la patrimoniul proprietarului și administratorului bunurilor deținute de bănuít, învinuit, partea civilmente responsabilă, inculpat sau condamnat în calitate de beneficiar efectiv” se substituie cu textul „care sunt proprietate efectivă ale acestora, la patrimoniul proprietarului și administratorului bunurilor care sunt proprietatea efectivă a bănuítului, învinuitului, părții civilmente responsabilă, inculpatului sau condamnatului”, iar la final se completează cu textul „sau cu scopul identificării și urmăririi bunurilor care fac sau pot face obiectul măsurilor de indisponibilizare și confiscare.”</p> <p>Se completează cu punctul 37²⁾ cu următorul cuprins:</p> <p>„37²⁾ <i>proprietate efectivă</i> – situație în care o persoană, acționând în calitate de beneficiar</p>	<p>Articolul 6. Termeni și expresii utilizate în prezentul cod</p> <p>Termenii și expresiile utilizate în prezentul cod au următorul înțeles, dacă nu este o mențiune deosebită:</p> <p>[...]</p> <p>20¹⁾ investigații financiare paralele – totalitatea acțiunilor de urmărire penală, măsurilor speciale de investigații și/sau a acțiunilor prevăzute în Legea nr.48/2017 privind Agenția de Recuperare a Bunurilor Infraționale desfășurate cu scopul acumulării probelor referitoare la bănuít, învinuit, partea civilmente responsabilă, inculpat sau condamnat, la patrimoniul acestora și bunurile pe care le dețin în calitate de beneficiar efectiv în sensul Legii nr. 308/2017 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, la patrimoniul proprietarului și administratorului bunurilor deținute de bănuít, învinuit, partea civilmente responsabilă, inculpat sau condamnat în calitate de beneficiar efectiv care sunt <i>proprietate efectivă ale acestora, la</i></p>

	[...]	<p>efectiv, exercită un control asupra unui bun deținut în proprietate de o altă persoană, care se manifestă prin posibilitatea de a întreprinde acțiuni (direct sau prin intermediul altei persoane) identice în fond cu dreptul de a dispune de bunul respectiv, fără a obține o aprobare prealabilă din partea proprietarului, precum și de a primi veniturile sau alte produse ale bunului respectiv, în locul proprietarului. Persoana este considerată beneficiar (proprietar) efectiv al bunului și în cazul în care acesta a fost dobândit de o altă persoană la indicația sa sau pe cheltuiala sa;”</p>	<p><i>patrimoniul proprietarului și administratorului bunurilor care sunt proprietatea efectivă a bănuțului, învinuțului, părții civilmente responsabilă, inculpatului sau condamnatului în vederea recuperării bunurilor infracționale sau cu scopul identificării și urmăririi bunurilor care fac sau pot face obiectul măsurilor de indisponibilizare și confiscare.</i></p> <p>[...]</p> <p>37²) <i>proprietate efectivă – situație în care o persoană, acționând în calitate de beneficiar efectiv, exercită un control asupra unui bun deținut în proprietate de o altă persoană, care se manifestă prin posibilitatea de a întreprinde acțiuni (direct sau prin intermediul altei persoane) identice în fond cu dreptul de a dispune de bunul respectiv, fără a obține o aprobare prealabilă din partea proprietarului, precum și de a primi veniturile sau alte produse ale bunului respectiv, în locul proprietarului. Persoana este considerată beneficiar (proprietar) efectiv al bunului și în cazul în care acesta a fost dobândit de o altă persoană la indicația sa sau pe cheltuiala sa;</i></p> <p>[...]</p>
2.	<p>Articolul 43. Instanța competentă de a conexa cauzele penale</p> <p>(1) Conexarea cauzelor se decide de către instanța căreia îi revine competența de judecată conform prevederilor art.42.</p>	<p>La articolul 43 alineatul (1) se completează cu următoarea propoziție „Încheierea privind admiterea conexării cauzelor poate fi atacată separat cu recurs.”</p>	<p>Articolul 43. Instanța competentă de a conexa cauzele penale</p> <p>(1) Conexarea cauzelor se decide de către instanța căreia îi revine competența de judecată conform prevederilor art.42.</p>

	<p>(2) În cazurile de indivizibilitate a cauzelor penale, precum și în cele de conexitate, cauzele, dacă ele au fost depuse în prima instanță de judecată, se conexează de către aceasta chiar și după casarea hotărîrilor asupra lor și remiterea cauzelor de către instanța de recurs pentru rejudecare.</p> <p>(3) Cauzele se conexează și de către instanțele de apel sau de recurs de același grad dacă se află în același stadiu de judecată.</p>		<p><i>Încheierea privind admiterea conexării cauzelor poate fi atacată separat cu recurs.</i></p> <p>(2) În cazurile de indivizibilitate a cauzelor penale, precum și în cele de conexitate, cauzele, dacă ele au fost depuse în prima instanță de judecată, se conexează de către aceasta chiar și după casarea hotărîrilor asupra lor și remiterea cauzelor de către instanța de recurs pentru rejudecare.</p> <p>(3) Cauzele se conexează și de către instanțele de apel sau de recurs de același grad dacă se află în același stadiu de judecată.</p>
3.	<p>Articolul 53. Atribuțiile procurorului în instanța de judecată</p> <p>(1) La examinarea cauzei penale în instanța de judecată, procurorul are următoarele atribuții:</p> <p>1) reprezintă învinuirea în numele statului și prezintă în ședința de judecată probele acuzării;</p> <p>2) participă la examinarea probelor prezentate de partea apărării, prezintă noi probe necesare pentru confirmarea acuzării, face demersuri și își expune părerea asupra chestiunilor ce apar în timpul dezbaterilor judiciare;</p> <p>3) cere de la instanța de judecată cauza penală pentru a formula inculpatului o acuzare mai gravă și a administra noi probe dacă, în urma cercetării judecătorești, se constată că inculpatul a săvârșit și alte infracțiuni, iar probele sînt insuficiente;</p>	<p>La articolul 53 alineatul (1) punctul 8) se completează cu textul „ , precum și asupra bunurilor care fac obiectul confiscării”.</p>	<p>Articolul 53. Atribuțiile procurorului în instanța de judecată</p> <p>(1) La examinarea cauzei penale în instanța de judecată, procurorul are următoarele atribuții:</p> <p>1) reprezintă învinuirea în numele statului și prezintă în ședința de judecată probele acuzării;</p> <p>2) participă la examinarea probelor prezentate de partea apărării, prezintă noi probe necesare pentru confirmarea acuzării, face demersuri și își expune părerea asupra chestiunilor ce apar în timpul dezbaterilor judiciare;</p> <p>3) cere de la instanța de judecată cauza penală pentru a formula inculpatului o acuzare mai gravă și a administra noi probe dacă, în urma cercetării judecătorești, se constată că inculpatul a săvârșit și alte infracțiuni, iar probele sînt insuficiente;</p>

<p>4) modifică încadrarea juridică a infracțiunii săvârșite de inculpat dacă cercetările judiciare confirmă că inculpatul a săvârșit această infracțiune;</p> <p>5) face demers în instanța de judecată de a întrerupe examinarea cauzei penale pe un termen prevăzut de prezentul cod pentru a înainta noi probe care confirmă acuzarea adusă inculpatului în cazul efectuării incomplete a urmăririi penale;</p> <p>6) dă indicații în scris organului de urmărire penală privitor la efectuarea unor acțiuni procesuale asupra probelor suplimentare sau a noilor infracțiuni;</p> <p>7) dispune, printr-o ordonanță, aducerea silită în instanța de judecată, în condițiile art.199, a persoanelor incluse în lista prezentată instanței, precum și a persoanelor solicitate pentru administrarea probelor noi sau suplimentare;</p> <p>8) își expune părerea în dezbaterile judiciare asupra faptei infracționale săvârșite de inculpat, încadrării ei în baza legii penale și pedepsei care urmează a fi aplicată;</p> <p>9) declară apel sau, după caz, recurs privind latura penală și latura civilă a cauzei, le retrage în modul prevăzut de prezentul cod.</p> <p>(2) La judecarea cauzei penale în instanța de judecată, procurorul dispune și de alte drepturi și obligații prevăzute de prezentul cod.</p>		<p>4) modifică încadrarea juridică a infracțiunii săvârșite de inculpat dacă cercetările judiciare confirmă că inculpatul a săvârșit această infracțiune;</p> <p>5) face demers în instanța de judecată de a întrerupe examinarea cauzei penale pe un termen prevăzut de prezentul cod pentru a înainta noi probe care confirmă acuzarea adusă inculpatului în cazul efectuării incomplete a urmăririi penale;</p> <p>6) dă indicații în scris organului de urmărire penală privitor la efectuarea unor acțiuni procesuale asupra probelor suplimentare sau a noilor infracțiuni;</p> <p>7) dispune, printr-o ordonanță, aducerea silită în instanța de judecată, în condițiile art.199, a persoanelor incluse în lista prezentată instanței, precum și a persoanelor solicitate pentru administrarea probelor noi sau suplimentare;</p> <p>8) își expune părerea în dezbaterile judiciare asupra faptei infracționale săvârșite de inculpat, încadrării ei în baza legii penale și pedepsei care urmează a fi aplicată, <i>precum și asupra bunurilor care fac obiectul confiscării;</i></p> <p>9) declară apel sau, după caz, recurs privind latura penală și latura civilă a cauzei, le retrage în modul prevăzut de prezentul cod.</p> <p>(2) La judecarea cauzei penale în instanța de judecată, procurorul dispune și de</p>
--	--	--

			alte drepturi și obligații prevăzute de prezentul cod.
4.	<p>Articolul 57. Ofițerul de urmărire penală și atribuțiile lui</p> <p>(1) Ofițerul de urmărire penală este persoana care, în numele statului, în limitele competenței sale, efectuează urmărirea penală în cauze penale și exercită alte acțiuni prevăzute expres de lege.</p> <p>(2) Ofițerul de urmărire penală are următoarele atribuții:</p> <p>1) asigură înregistrarea, în modul stabilit, a sesizării privind pregătirea sau săvârșirea unei infracțiuni în cazul în care sesizarea nu a fost înregistrată de conducătorul organului de urmărire penală, începe urmărirea penală în cazul în care din cuprinsul actului de sesizare sau al actelor de constatare rezultă bănuiala rezonabilă că a fost săvârșită o infracțiune, propune procurorului încetarea urmăririi penale, clasarea cauzei penale sau refuzul de a începe urmărirea penală;</p> <p>2) propune transmiterea cauzei penale pentru urmărire penală după competență unui alt organ de urmărire penală;</p> <p>3) poartă răspundere pentru efectuarea legală și la timp a urmăririi penale;</p> <p>4) propune procurorului înaintarea în instanța de judecată a demersurilor în vederea obținerii autorizației de efectuare a acțiunilor procesuale penale, a măsurilor</p>	<p>La articolul 57 alineatul (2) se completează cu punctul 12¹) cu următorul conținut:</p> <p>„12¹) întreprinde măsuri pentru urmărirea și indisponibilizarea bunurilor infracționale;”.</p>	<p>Articolul 57. Ofițerul de urmărire penală și atribuțiile lui</p> <p>(1) Ofițerul de urmărire penală este persoana care, în numele statului, în limitele competenței sale, efectuează urmărirea penală în cauze penale și exercită alte acțiuni prevăzute expres de lege.</p> <p>(2) Ofițerul de urmărire penală are următoarele atribuții:</p> <p>1) asigură înregistrarea, în modul stabilit, a sesizării privind pregătirea sau săvârșirea unei infracțiuni în cazul în care sesizarea nu a fost înregistrată de conducătorul organului de urmărire penală, începe urmărirea penală în cazul în care din cuprinsul actului de sesizare sau al actelor de constatare rezultă bănuiala rezonabilă că a fost săvârșită o infracțiune, propune procurorului încetarea urmăririi penale, clasarea cauzei penale sau refuzul de a începe urmărirea penală;</p> <p>2) propune transmiterea cauzei penale pentru urmărire penală după competență unui alt organ de urmărire penală;</p> <p>3) poartă răspundere pentru efectuarea legală și la timp a urmăririi penale;</p> <p>4) propune procurorului înaintarea în instanța de judecată a demersurilor în vederea obținerii autorizației de efectuare a acțiunilor procesuale penale, a măsurilor</p>

<p>speciale de investigații sau a autorizației de aplicare a măsurilor procesuale de constrângere, care se efectuează doar cu autorizarea judecătorului de instrucție;</p> <p>5) citează și audiază persoane în calitate de bănuit, parte vătămată, martori;</p> <p>6) cercetează și fixează, în modul stabilit, locul săvârșirii infracțiunii, efectuează percheziții, ridică obiecte și documente, realizează, conform legii, alte acțiuni procesuale;</p> <p>7) cere documente și materiale care conțin date relevante pentru cauza penală;</p> <p>8) dispune efectuarea reviziei documentare, inventarierii, expertizei judiciare și altor acțiuni;</p> <p>9) conduce, din momentul înregistrării faptei social periculoase, măsurile speciale de investigații pentru descoperirea infracțiunii, căutarea persoanelor dispărute fără urmă, precum și a bunurilor care s-au pierdut în urma săvârșirii infracțiunii;</p> <p>10) dispune, prin comisie rogatorie, altor organe de urmărire penală efectuarea acțiunilor de urmărire penală;</p> <p>11) dă dispoziții organelor de poliție sau altor organe competente cu privire la reținere, aducerea forțată, arestare și la alte acțiuni procesuale, precum și le solicită ajutor la efectuarea acțiunilor de urmărire penală;</p>		<p>speciale de investigații sau a autorizației de aplicare a măsurilor procesuale de constrângere, care se efectuează doar cu autorizarea judecătorului de instrucție;</p> <p>5) citează și audiază persoane în calitate de bănuit, parte vătămată, martori;</p> <p>6) cercetează și fixează, în modul stabilit, locul săvârșirii infracțiunii, efectuează percheziții, ridică obiecte și documente, realizează, conform legii, alte acțiuni procesuale;</p> <p>7) cere documente și materiale care conțin date relevante pentru cauza penală;</p> <p>8) dispune efectuarea reviziei documentare, inventarierii, expertizei judiciare și altor acțiuni;</p> <p>9) conduce, din momentul înregistrării faptei social periculoase, măsurile speciale de investigații pentru descoperirea infracțiunii, căutarea persoanelor dispărute fără urmă, precum și a bunurilor care s-au pierdut în urma săvârșirii infracțiunii;</p> <p>10) dispune, prin comisie rogatorie, altor organe de urmărire penală efectuarea acțiunilor de urmărire penală;</p> <p>11) dă dispoziții organelor de poliție sau altor organe competente cu privire la reținere, aducerea forțată, arestare și la alte acțiuni procesuale, precum și le solicită ajutor la efectuarea acțiunilor de urmărire penală;</p>
---	--	---

	<p>12) recunoaște persoanele ca parte vătămată, parte civilă, parte civilmente responsabilă; [...]</p>		<p>12) recunoaște persoanele ca parte vătămată, parte civilă, parte civilmente responsabilă; 12¹) <i>întreprinde măsuri pentru urmărirea și indisponibilizarea bunurilor infracționale;</i> [...]</p>
5.	<p>Articolul 159. Păstrarea corpurilor delictive și a altor obiecte</p> <p>(1) Corpurile delictive se anexează la dosar și se păstrează în dosar sau se păstrează în alt mod prevăzut de lege. Corpurile delictive care, din cauza volumului sau din alte motive, nu pot fi păstrate împreună cu dosarul trebuie fotografiate și fotografiile se anexează la procesul-verbal respectiv. Obiectele voluminoase, după fotografiere, pot fi sigilate și transmise spre păstrare persoanelor juridice sau fizice. În acest caz, în dosar se va face mențiunea respectivă.</p> <p>(2) Substanțele explozive și alte obiecte care prezintă pericol pentru viața și sănătatea omului și din acest motiv nu pot fi păstrate în calitate de corpuri delictive, fapt confirmat prin concluzia specialiștilor în domeniu, în baza ordonanței organului de urmărire penală autorizate de judecătorul de instrucție, se nimicesc prin metodele respective. În caz de urgență, când există pericol iminent pentru viața oamenilor, substanțele explozive pot fi nimicite, în urma concluziei specialistului, fără autorizarea</p>	<p>La articolul 159 alineatul (5) se completează cu următorul text: „În cazul în care numerarul în monedă națională sau în valută străină nu conține semnele componenței de infracțiune, acesta se depune pe contul administrat de Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale.”.</p>	<p>Articolul 159. Păstrarea corpurilor delictive și a altor obiecte</p> <p>(1) Corpurile delictive se anexează la dosar și se păstrează în dosar sau se păstrează în alt mod prevăzut de lege. Corpurile delictive care, din cauza volumului sau din alte motive, nu pot fi păstrate împreună cu dosarul trebuie fotografiate și fotografiile se anexează la procesul-verbal respectiv. Obiectele voluminoase, după fotografiere, pot fi sigilate și transmise spre păstrare persoanelor juridice sau fizice. În acest caz, în dosar se va face mențiunea respectivă.</p> <p>(2) Substanțele explozive și alte obiecte care prezintă pericol pentru viața și sănătatea omului și din acest motiv nu pot fi păstrate în calitate de corpuri delictive, fapt confirmat prin concluzia specialiștilor în domeniu, în baza ordonanței organului de urmărire penală autorizate de judecătorul de instrucție, se nimicesc prin metodele respective. În caz de urgență, când există pericol iminent pentru viața oamenilor, substanțele explozive pot fi nimicite, în urma concluziei specialistului, fără autorizarea judecătorului de instrucție,</p>

judcătorului de instrucție, cu prezentarea materialelor respective, în termen de 24 de ore, judecătorului de instrucție pentru efectuarea controlului legalității acestei acțiuni procesuale.

(3) Substanțele narcotice, psihotrope și precursorii pot fi păstrați în calitate de corpuri delictive în cantități mici (mostre), suficiente pentru utilizarea lor în calitate de probe și pentru efectuarea expertizei judiciare, împachetate și sigilate de către un expert. Excedentele de aceste substanțe vor fi predate instituțiilor abilitate sau nimicite în baza ordonanței organului de urmărire penală autorizate de judecătorul de instrucție.

(4) Imediat după ridicare și examinare, metalele prețioase, pietrele prețioase și articolele din ele, numerarul și cecurile în monedă națională și în valută străină, cardurile, alte instrumente de plată, valorile mobiliare, obligațiile, recunoscute drept corpuri delictive, se transmit spre păstrare Serviciului Fiscal de Stat conform procedurii stabilite.

(5) Numerarul și cecurile în monedă națională și în valută străină, obligațiile, ridicate în cadrul efectuării acțiunilor de urmărire penală, se păstrează în dosar dacă ele conțin semne individuale în urma săvârșirii infracțiunii.

(6) Corpurile delictive și alte obiecte ridicate se păstrează pînă ce soarta lor nu va

cu prezentarea materialelor respective, în termen de 24 de ore, judecătorului de instrucție pentru efectuarea controlului legalității acestei acțiuni procesuale.

(3) Substanțele narcotice, psihotrope și precursorii pot fi păstrați în calitate de corpuri delictive în cantități mici (mostre), suficiente pentru utilizarea lor în calitate de probe și pentru efectuarea expertizei judiciare, împachetate și sigilate de către un expert. Excedentele de aceste substanțe vor fi predate instituțiilor abilitate sau nimicite în baza ordonanței organului de urmărire penală autorizate de judecătorul de instrucție.

(4) Imediat după ridicare și examinare, metalele prețioase, pietrele prețioase și articolele din ele, numerarul și cecurile în monedă națională și în valută străină, cardurile, alte instrumente de plată, valorile mobiliare, obligațiile, recunoscute drept corpuri delictive, se transmit spre păstrare Serviciului Fiscal de Stat conform procedurii stabilite.

(5) Numerarul și cecurile în monedă națională și în valută străină, obligațiile, ridicate în cadrul efectuării acțiunilor de urmărire penală, se păstrează în dosar dacă ele conțin semne individuale în urma săvârșirii infracțiunii. *În cazul în care numerarul în monedă națională sau în valută străină nu conține semnele componentei de infracțiune, acesta se depune pe contul*

	<p>fi soluționată prin hotărîre definitivă a organului de urmărire penală sau a instanței. În cazurile prevăzute de prezentul cod, chestiunile privind corpurile delictelor pot fi soluționate pînă la terminarea procesului penal.</p> <p>(7) În caz de conflict referitor la apartenența obiectului recunoscut corp delict, litigiul se soluționează în ordinea procedurii civile și un asemenea obiect se păstrează pînă la momentul cînd hotărîrea pronunțată în cauza civilă devine irevocabilă.</p>		<p><i>administrat de Agenția de Recuperare a Bunurilor Infraționale.</i></p> <p>(6) Corpurile delictelor și alte obiecte ridicate se păstrează pînă ce soarta lor nu va fi soluționată prin hotărîre definitivă a organului de urmărire penală sau a instanței. În cazurile prevăzute de prezentul cod, chestiunile privind corpurile delictelor pot fi soluționate pînă la terminarea procesului penal.</p> <p>(7) În caz de conflict referitor la apartenența obiectului recunoscut corp delict, litigiul se soluționează în ordinea procedurii civile și un asemenea obiect se păstrează pînă la momentul cînd hotărîrea pronunțată în cauza civilă devine irevocabilă.</p>
<p>6.</p>	<p>Articolul 161. Hotărîrea cu privire la corpurile delictelor adoptată pînă la soluționarea cauzei penale</p> <p>(1) Pînă la soluționarea cauzei penale, procurorul ori ofițerul de urmărire penală care are încuviințarea procurorului, în faza urmăririi penale, sau, după caz, instanța dispune restituirea către proprietarul sau posesorul legal:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) a produselor ușor alterabile; 2) a obiectelor necesare acestuia pentru viața cotidiană; 3) a animalelor domestice, pasărilor, altor animale care necesită îngrijire permanentă; 	<p>La articolul 161 alineatul (3) textul „de depozit al procuraturii sau al instanței de judecată respective” se substituie cu textul „administrat de Agenția de Recuperare a Bunurilor Infraționale”.</p>	<p>Articolul 161. Hotărîrea cu privire la corpurile delictelor adoptată pînă la soluționarea cauzei penale</p> <p>(1) Pînă la soluționarea cauzei penale, procurorul ori ofițerul de urmărire penală care are încuviințarea procurorului, în faza urmăririi penale, sau, după caz, instanța dispune restituirea către proprietarul sau posesorul legal:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) a produselor ușor alterabile; 2) a obiectelor necesare acestuia pentru viața cotidiană; 3) a animalelor domestice, pasărilor, altor animale care necesită îngrijire permanentă;

<p>4) a automobilului sau a unui alt mijloc de transport, dacă acesta nu a fost sechestrat pentru asigurarea acțiunii civile în cauza penală sau a posibilei confiscări speciale a bunurilor.</p> <p>(1¹) Până la terminarea urmăririi penale, procurorul ori ofițerul de urmărire penală care are încuviințarea procurorului sau, după caz, instanța de judecată, la etapa judecării cauzei, dispune transmiterea banilor spre administrare Agenției de Recuperare a Bunurilor Infraționale.</p> <p>(1²) Banii nu se transmit Agenției de Recuperare a Bunurilor Infraționale spre administrare dacă:</p> <p>a) păstrează asupra lor urme ale infracțiunii;</p> <p>b) pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracțiunii;</p> <p>c) nu pot fi utilizați ca instrument de plată;</p> <p>d) nu este posibilă asigurarea condițiilor de administrare a acestora.</p> <p>(2) Corpurile delictive voluminoase care necesită condiții speciale de păstrare și care nu au pe ele urme ale infracțiunii, precum și alte corpuri delictive, cu excepția celor care au servit la săvârșirea infracțiunii și care păstrează pe ele urmele infracțiunii, se transmit Serviciului Fiscal de Stat pentru a fi utilizate, păstrate, îngrijite sau comercializate.</p>		<p>4) a automobilului sau a unui alt mijloc de transport, dacă acesta nu a fost sechestrat pentru asigurarea acțiunii civile în cauza penală sau a posibilei confiscări speciale a bunurilor.</p> <p>(1¹) Până la terminarea urmăririi penale, procurorul ori ofițerul de urmărire penală care are încuviințarea procurorului sau, după caz, instanța de judecată, la etapa judecării cauzei, dispune transmiterea banilor spre administrare Agenției de Recuperare a Bunurilor Infraționale.</p> <p>(1²) Banii nu se transmit Agenției de Recuperare a Bunurilor Infraționale spre administrare dacă:</p> <p>a) păstrează asupra lor urme ale infracțiunii;</p> <p>b) pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracțiunii;</p> <p>c) nu pot fi utilizați ca instrument de plată;</p> <p>d) nu este posibilă asigurarea condițiilor de administrare a acestora.</p> <p>(2) Corpurile delictive voluminoase care necesită condiții speciale de păstrare și care nu au pe ele urme ale infracțiunii, precum și alte corpuri delictive, cu excepția celor care au servit la săvârșirea infracțiunii și care păstrează pe ele urmele infracțiunii, se transmit Serviciului Fiscal de Stat pentru a fi utilizate, păstrate, îngrijite sau comercializate.</p>
---	--	---

	<p>(3) În cazul în care proprietarul sau posesorul legal al corpurilor delictive menționate la alin.(2) nu este cunoscut sau dacă restituirea lor este imposibilă din alte motive, ele se predau Serviciului Fiscal de Stat pentru a se decide utilizarea, păstrarea, îngrijirea sau comercializarea acestora cu transferarea banilor încasați la contul de depozit al procuraturii sau al instanței de judecată respective.</p> <p>(4) Banii marcați, asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale, se trec în venitul statului, iar echivalentul lor se restituie proprietarului de la bugetul de stat. La cererea victimei, echivalentul banilor recunoscuți drept corpuri delictive poate fi restituit în temeiul hotărârii judecătorului de instrucție.</p> <p>(5) Banii sau alte valori materiale utilizate din contul mijloacelor financiare alocate pentru activitatea specială de investigații, în scop de identificare a intențiilor și de verificare a sesizării cu privire la săvârșirea infracțiunii, se restituie autorităților care le-au eliberat, în baza ordonanței motivate a procurorului, după consemnarea măsurii speciale de investigații.</p>		<p>(3) În cazul în care proprietarul sau posesorul legal al corpurilor delictive menționate la alin.(2) nu este cunoscut sau dacă restituirea lor este imposibilă din alte motive, ele se predau Serviciului Fiscal de Stat pentru a se decide utilizarea, păstrarea, îngrijirea sau comercializarea acestora cu transferarea banilor încasați la contul de depozit al procuraturii sau al instanței de judecată respective <i>administrat de Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale</i>.</p> <p>(4) Banii marcați, asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale, se trec în venitul statului, iar echivalentul lor se restituie proprietarului de la bugetul de stat. La cererea victimei, echivalentul banilor recunoscuți drept corpuri delictive poate fi restituit în temeiul hotărârii judecătorului de instrucție.</p> <p>(5) Banii sau alte valori materiale utilizate din contul mijloacelor financiare alocate pentru activitatea specială de investigații, în scop de identificare a intențiilor și de verificare a sesizării cu privire la săvârșirea infracțiunii, se restituie autorităților care le-au eliberat, în baza ordonanței motivate a procurorului, după consemnarea măsurii speciale de investigații.</p>
7.	<p>Articolul 197. Alte măsuri procesuale de constrângere</p> <p>(1) În scopul asigurării ordinii stabilite de prezentul cod privind urmărirea penală,</p>	<p>La articol 197 alineatul (1): se completează cu punctele 6) și 7) cu următorul conținut:</p>	<p>Articolul 197. Alte măsuri procesuale de constrângere</p> <p>(1) În scopul asigurării ordinii stabilite de prezentul cod privind urmărirea penală,</p>

	<p>judicarea cauzei și executarea sentinței, organul de urmărire penală, procurorul, judecătorul de instrucție sau instanța, conform competenței, sînt în drept să aplice față de bănuît, învinuit, inculpat alte măsuri procesuale de constrîngere, cum ar fi:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) obligarea de a se prezenta; 2) aducerea silită; 3) suspendarea provizorie din funcție; 4) măsuri asiguratorii în vederea reparării prejudiciului cauzat de infracțiune; 5) măsuri asiguratorii în vederea garantării executării pedepsei amenzii. <p>(2) În cazurile prevăzute de prezentul cod, organul de urmărire penală sau instanța de judecată este în drept să aplice față de partea vătămată, martor, precum și față de alte persoane participante la proces următoarele măsuri procesuale de constrîngere:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) obligarea de a se prezenta; 2) aducerea silită; 3) amenda judiciară (se aplică doar de către instanță). 	<p>„6) măsuri asiguratorii pentru eventuala confiscare specială sau extinsă; 7) măsuri asiguratorii pentru compensarea cheltuielilor judiciare.”.</p>	<p>judicarea cauzei și executarea sentinței, organul de urmărire penală, procurorul, judecătorul de instrucție sau instanța, conform competenței, sînt în drept să aplice față de bănuît, învinuit, inculpat alte măsuri procesuale de constrîngere, cum ar fi:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) obligarea de a se prezenta; 2) aducerea silită; 3) suspendarea provizorie din funcție; 4) măsuri asiguratorii în vederea reparării prejudiciului cauzat de infracțiune; 5) măsuri asiguratorii în vederea garantării executării pedepsei amenzii. <p><i>6) măsuri asiguratorii pentru eventuala confiscare specială sau extinsă;</i> <i>7) măsuri asiguratorii pentru compensarea cheltuielilor judiciare</i></p> <p>(2) În cazurile prevăzute de prezentul cod, organul de urmărire penală sau instanța de judecată este în drept să aplice față de partea vătămată, martor, precum și față de alte persoane participante la proces următoarele măsuri procesuale de constrîngere:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) obligarea de a se prezenta; 2) aducerea silită; 3) amenda judiciară (se aplică doar de către instanță).
8.	<p>Articolul 202. Măsuri asiguratorii pentru repararea prejudiciului, pentru eventuala confiscare specială sau confiscare extinsă a bunurilor și</p>	<p>La articolul 202 în denumirea articolului se completează cu textul „și pentru compensarea cheltuielilor judiciare”.</p>	<p>Articolul 202. Măsuri asiguratorii pentru repararea prejudiciului, pentru eventuala confiscare specială sau confiscare extinsă a bunurilor și pentru garantarea</p>

	<p>pentru garantarea executării pedepsei amenzii</p> <p>(1) Organul de urmărire penală din oficiu sau instanța de judecată, la cererea părților, poate lua în cursul procesului penal măsuri asiguratorii pentru repararea prejudiciului cauzat de infracțiune, pentru eventuala confiscare specială sau confiscare extinsă a bunurilor, precum și pentru garantarea executării pedepsei amenzii.</p> <p>(2) Măsurile asiguratorii pentru repararea prejudiciului cauzat de infracțiune, pentru eventuala confiscare specială sau confiscare extinsă a bunurilor, precum și pentru garantarea executării pedepsei amenzii, constau în sechestrarea bunurilor mobile și imobile în conformitate cu art.203-210.</p>	<p>alineatul (1) va avea următorul cuprins: <i>„(1) Organul de urmărire penală din oficiu sau instanța de judecată, la cererea motivată a părților, poate lua în cursul procesului penal măsuri asiguratorii pentru repararea prejudiciului cauzat de infracțiune, acțiunea civilă, pentru eventuala confiscare specială sau confiscare extinsă a bunurilor, pentru garantarea executării pedepsei amenzii și pentru compensarea cheltuielilor judiciare.”.</i></p> <p>la alineatul (2) după cuvintele „pedepsei amenzii” se completează cu textul „și pentru compensarea cheltuielilor judiciare”.</p>	<p>executării pedepsei amenzii și pentru compensarea cheltuielilor judiciare</p> <p><i>(1) Organul de urmărire penală din oficiu sau instanța de judecată, la cererea motivată a părților, poate lua în cursul procesului penal măsuri asiguratorii pentru repararea prejudiciului cauzat de infracțiune, acțiunea civilă, pentru eventuala confiscare specială sau confiscare extinsă a bunurilor, pentru garantarea executării pedepsei amenzii și pentru compensarea cheltuielilor judiciare.</i></p> <p>(2) Măsurile asiguratorii pentru repararea prejudiciului cauzat de infracțiune, pentru eventuala confiscare specială sau confiscare extinsă a bunurilor, precum și pentru garantarea executării pedepsei amenzii și pentru compensarea cheltuielilor judiciare, constau în sechestrarea bunurilor mobile și imobile în conformitate cu art.203-210.</p>
9.	<p>Articolul 203. Punerea sub sechestru</p> <p>(1) Punerea sub sechestru a bunurilor este o măsură procesuală de constrângere, care constă în inventarierea bunurilor și interzicerea proprietarului sau posesorului de a dispune de ele, iar în caz de necesitate, de a se folosi de aceste bunuri. După punerea sub sechestru a conturilor și a depozitelor bancare sînt încetate orice operațiuni în privința acestora.</p>	<p>La articolul 203</p> <p>alineatul (2), va avea următorul cuprins: <i>„(2) Punerea sub sechestru a bunurilor se aplică pentru a asigura repararea prejudiciului cauzat de infracțiune, acțiunea civilă, pentru eventuala confiscare specială sau confiscare extinsă a bunurilor ori a contravalorii bunurilor prevăzute la art. 106, art. 106¹ și art. 106² din Codul penal, pentru garantarea executării pedepsei amenzii și pentru compensarea cheltuielilor judiciare.”.</i></p>	<p>Articolul 203. Punerea sub sechestru</p> <p>(1) Punerea sub sechestru a bunurilor este o măsură procesuală de constrângere, care constă în inventarierea bunurilor și interzicerea proprietarului sau posesorului de a dispune de ele, iar în caz de necesitate, de a se folosi de aceste bunuri. După punerea sub sechestru a conturilor și a depozitelor bancare sînt încetate orice operațiuni în privința acestora.</p>

	<p>(2) Punerea sub sechestru a bunurilor se aplică pentru a asigura repararea prejudiciului cauzat de infracțiune, acțiunea civilă sau eventuala confiscare specială sau confiscare extinsă a bunurilor ori a contravalorii bunurilor prevăzute la art. 106 alin. (2) și art. 106¹ din Codul penal.</p>	<p>se completează cu alineatul (3) cu următorul cuprins: „(3) Actele procedurale de punere și de scoatere a bunurilor de sub sechestru, în termen de 3 zile de la emitere, se transmit pentru evidență Agenției de Recuperare a Bunurilor Infracționale de către procuror. ”.</p>	<p>(2) <i>Punerea sub sechestru a bunurilor se aplică pentru a asigura repararea prejudiciului cauzat de infracțiune, acțiunea civilă, pentru eventuala confiscare specială sau confiscare extinsă a bunurilor ori a contravalorii bunurilor prevăzute la art. 106, art. 106¹ și art. 106² din Codul penal, pentru garantarea executării pedepsei amenzii și pentru compensarea cheltuielilor judiciare.</i> (3) <i>Actele procedurale de punere și de scoatere a bunurilor de sub sechestru, în termen de 3 zile de la emitere, se transmit pentru evidență Agenției de Recuperare a Bunurilor Infracționale de către procuror.</i></p>
<p>10.</p>	<p>Articolul 204. Bunurile care pot fi puse sub sechestru (1) Pentru repararea prejudiciului cauzat prin infracțiune pot fi puse sub sechestru bunurile bănuțitului, învinuitului, inculpatului sau ale părții civilmente responsabile în suma valorii probabile a pagubei. (2) Pentru a garanta executarea pedepsei amenzii pot fi puse sub sechestru numai bunurile învinuitului sau ale inculpatului, în funcție de suma maximă a amenzii care poate fi stabilită pentru infracțiunea comisă. (3) Pentru a asigura o eventuală confiscare specială sau confiscare extinsă a bunurilor pot fi puse sub sechestru bunurile</p>	<p>La articolul 204 alineatul (1) după cuvântul „părții civilmente responsabile” se introduce textul „, inclusiv bunurile care sunt proprietate efectivă ale acestora.”. alineatul (2) va avea următorul cuprins: „(2) Pentru a garanta executarea pedepsei amenzii sau compensarea cheltuielilor judiciare pot fi puse sub sechestru numai bunurile învinuitului sau ale inculpatului, inclusiv bunurile care sunt proprietate efectivă ale acestora, în funcție de suma maximă a amenzii care poate fi stabilită pentru infracțiunea comisă sau în limita sumei evaluate prealabil a cheltuielilor judiciare suportate.”;</p>	<p>Articolul 204. Bunurile care pot fi puse sub sechestru (1) Pentru repararea prejudiciului cauzat prin infracțiune pot fi puse sub sechestru bunurile bănuțitului, învinuitului, inculpatului sau ale părții civilmente responsabile, <i>inclusiv bunurile care sunt proprietate efectivă ale acestora</i>, în suma valorii probabile a pagubei. (2) <i>Pentru a garanta executarea pedepsei amenzii sau compensarea cheltuielilor judiciare pot fi puse sub sechestru numai bunurile învinuitului sau ale inculpatului, inclusiv bunurile care sunt proprietate efectivă ale acestora, în funcție de suma maximă a amenzii care poate fi stabilită pentru infracțiunea comisă sau în</i></p>

<p>prevăzute la art. 106 alin. (2) și art. 106¹ din Codul penal.</p> <p>(4) În cazul în care bunurile ce urmau a fi supuse confiscării speciale sau confiscării extinse nu mai există, nu pot fi găsite, nu pot fi recuperate ori dacă acestea aparțin sau au fost transferate oneros unei persoane care nu știa și nici nu trebuia să știe despre scopul utilizării sau originea bunurilor, se iau măsuri asigurătorii pentru confiscarea contravalorii acestora.</p> <p>(4¹) Dacă bunurile ce urmează a fi sechestrate pentru repararea prejudiciului cauzat sau pentru a garanta executarea pedepsei amenzii sînt folosite sau constituie parte a procesului tehnologic de producție și sechestrarea lor ar determina în mod inevitabil stoparea activității economice a persoanei, se iau măsuri asigurătorii pentru sechestrarea contravalorii acestora.</p> <p>(5) Dacă bunurile pasibile de a fi puse sub sechestru constituie o cotă-parte dintr-o proprietate comună, poate fi pusă sub sechestru numai cota-parte din proprietatea comună pasibilă de confiscare specială sau extinsă.</p> <p>(6) Nu pot fi puse sub sechestru produsele alimentare necesare proprietarului, posesorului de bunuri, cît și membrilor familiilor acestora, combustibilul, literatura de specialitate și utilajul profesional, vesela și attributele de bucătărie folosite permanent, ce nu sînt de</p>	<p>alineatul (3) după cuvintele „confiscare extinsă a bunurilor” se completează cu cuvintele „bănuitului, învinuitului, inculpatului sau ale părții civilmente responsabile”, iar textul „art. 106 alin. (2) și art. 106¹ din Codul penal” se substituie cu textul „art. 106, art. 106¹ și art. 106² din Codul penal, inclusiv bunurile care sunt proprietate efectivă ale acestora.”</p>	<p><i>limita sumei evaluate prealabil a cheltuielilor judiciare suportate.</i></p> <p>(3) Pentru a asigura o eventuală confiscare specială sau confiscare extinsă a bunurilor <i>bănuitului, învinuitului, inculpatului sau ale părții civilmente responsabile</i> pot fi puse sub sechestru bunurile prevăzute la art. 106 alin. (2) și art. 106¹ din Codul penal <i>art. 106, art. 106¹ și art. 106² din Codul penal, inclusiv bunurile care sunt proprietate efectivă ale acestora.</i></p> <p>(4) În cazul în care bunurile ce urmau a fi supuse confiscării speciale sau confiscării extinse nu mai există, nu pot fi găsite, nu pot fi recuperate ori dacă acestea aparțin sau au fost transferate oneros unei persoane care nu știa și nici nu trebuia să știe despre scopul utilizării sau originea bunurilor, se iau măsuri asigurătorii pentru confiscarea contravalorii acestora.</p> <p>(4¹) Dacă bunurile ce urmează a fi sechestrate pentru repararea prejudiciului cauzat sau pentru a garanta executarea pedepsei amenzii sînt folosite sau constituie parte a procesului tehnologic de producție și sechestrarea lor ar determina în mod inevitabil stoparea activității economice a persoanei, se iau măsuri asigurătorii pentru sechestrarea contravalorii acestora.</p> <p>(5) Dacă bunurile pasibile de a fi puse sub sechestru constituie o cotă-parte dintr-o proprietate comună, poate fi pusă sub sechestru numai cota-parte din proprietatea</p>
---	--	---

<p>mare preț, precum și alte obiecte de primă necesitate, chiar dacă ulterior acestea pot fi supuse confiscării.</p> <p>(7) Nu pot fi puse sub sechestru acțiunile emise de bănci, care cad sub incidența dispozițiilor art. 45 alin. (4), art. 46 alin. (4), art. 52 alin. (1) lit. b) și c), alin. (2), alin. (3), alin. (6) și art. 52¹ din Legea nr. 202/2017 privind activitatea băncilor. În cazurile prevăzute de prezentul alineat, pot fi puse sub sechestru mijloacele bănești rezultante din înstrăinarea acestor acțiuni.</p>		<p>comună pasibilă de confiscare specială sau extinsă.</p> <p>(6) Nu pot fi puse sub sechestru produsele alimentare necesare proprietarului, posesorului de bunuri, cât și membrilor familiilor acestora, combustibilul, literatura de specialitate și utilajul profesional, vesela și atributele de bucătărie folosite permanent, ce nu sînt de mare preț, precum și alte obiecte de primă necesitate, chiar dacă ulterior acestea pot fi supuse confiscării.</p> <p>(7) Nu pot fi puse sub sechestru acțiunile emise de bănci, care cad sub incidența dispozițiilor art. 45 alin. (4), art. 46 alin. (4), art. 52 alin. (1) lit. b) și c), alin. (2), alin. (3), alin. (6) și art. 52¹ din Legea nr. 202/2017 privind activitatea băncilor. În cazurile prevăzute de prezentul alineat, pot fi puse sub sechestru mijloacele bănești rezultante din înstrăinarea acestor acțiuni.</p>
<p>Articolul 205. Temeiurile de punere sub sechestru</p> <p>(1) Punerea sub sechestru a bunurilor poate fi aplicată de către organul de urmărire penală sau de către instanță numai în cazurile în care există o bănuială rezonabilă că bunurile urmărite vor fi tănuite, deteriorate sau cheltuite.</p> <p>(2) Punerea sub sechestru a bunurilor se aplică în baza ordonanței organului de urmărire penală, cu autorizația judecătorului de instrucție sau, după caz, a încheierii</p>	<p>Articolul 205</p> <p>alineatul (1) va avea următorul cuprins:</p> <p>„(1) Punerea sub sechestru a bunurilor poate fi dispusă motivat de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată pentru a evita distrugerea, transformarea, cheltuirea, transferul, deplasarea sau înstrăinarea bunurilor prevăzute la art. 204.”.</p> <p>la alineatul (2) ultima propoziție se expune în următoarea redacție:</p>	<p>Articolul 205. Temeiurile de punere sub sechestru</p> <p>(1) <i>Punerea sub sechestru a bunurilor poate fi dispusă motivat de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată pentru a evita distrugerea, transformarea, cheltuirea, transferul, deplasarea sau înstrăinarea bunurilor prevăzute la art. 204.</i></p> <p>(2) Punerea sub sechestru a bunurilor se aplică în baza ordonanței organului de urmărire penală, cu autorizația judecătorului</p>

<p>instanței de judecată. Procurorul, din oficiu sau la cererea părții civile, înaintează judecătorului de instrucție demers, însoțit de ordonanța organului de urmărire penală privind punerea bunurilor sub sechestru. Judecătorul de instrucție, prin rezoluție, autorizează punerea bunurilor sub sechestru, iar instanța de judecată decide asupra cererilor părții civile ori ale altei părți, dacă bănuiala rezonabilă indicată la alin. (1) este motivată.</p> <p>(3) În ordonanța organului de urmărire penală sau, după caz, în încheierea instanței de judecată cu privire la punerea bunurilor sub sechestru vor fi indicate bunurile supuse sechestrului, în măsura în care ele sînt stabilite în procedura cauzei penale, precum și valoarea bunurilor necesare și suficiente pentru asigurarea acțiunii civile.</p> <p>(4) Dacă există dubiu evident cu privire la prezentarea benevolă a bunurilor pentru punerea lor sub sechestru, judecătorul de instrucție sau, după caz, instanța de judecată, concomitent cu autorizarea sechestrului asupra bunurilor, autorizează și percheziția.</p> <p>(5) În caz de delict flagrant sau de caz ce nu suferă amîinare, organul de urmărire penală este în drept de a pune bunurile sub sechestru în baza ordonanței proprii, fără a avea autorizația judecătorului de instrucție, comunicînd în mod obligatoriu despre aceasta judecătorului de instrucție imediat, însă nu mai tîrziu de 24 de ore din momentul</p>	<p>„Judecătorul de instrucție autorizează punerea bunurilor sub sechestru sau instanța de judecată decide asupra cererilor motivate ale părții civile ori ale altei părți, cel tîrziu în ziua imediat următoare de la data depunerii cererii.”.</p>	<p>de instrucție sau, după caz, a încheierii instanței de judecată. Procurorul, din oficiu sau la cererea părții civile, înaintează judecătorului de instrucție demers, însoțit de ordonanța organului de urmărire penală privind punerea bunurilor sub sechestru. Judecătorul de instrucție, prin rezoluție, autorizează punerea bunurilor sub sechestru, iar instanța de judecată decide asupra cererilor părții civile ori ale altei părți, dacă bănuiala rezonabilă indicată la alin. (1) este motivată. <i>Judecătorul de instrucție autorizează punerea bunurilor sub sechestru sau instanța de judecată decide asupra cererilor motivate ale părții civile ori ale altei părți, cel tîrziu în ziua imediat următoare de la data depunerii cererii.</i></p> <p>(3) În ordonanța organului de urmărire penală sau, după caz, în încheierea instanței de judecată cu privire la punerea bunurilor sub sechestru vor fi indicate bunurile supuse sechestrului, în măsura în care ele sînt stabilite în procedura cauzei penale, precum și valoarea bunurilor necesare și suficiente pentru asigurarea acțiunii civile.</p> <p>(4) Dacă există dubiu evident cu privire la prezentarea benevolă a bunurilor pentru punerea lor sub sechestru, judecătorul de instrucție sau, după caz, instanța de judecată, concomitent cu autorizarea sechestrului asupra bunurilor, autorizează și percheziția.</p> <p>(5) În caz de delict flagrant sau de caz ce nu suferă amîinare, organul de urmărire</p>
--	---	--

	<p>efectuării acestei acțiuni procedurale. Primind informația respectivă, judecătorul de instrucție verifică legalitatea acțiunii de punere sub sechestru, confirmă rezultatele ei sau declară nevalabilitatea acesteia. În caz de constatare că sechestrarea este ilegală sau neîntemeiată, judecătorul de instrucție dispune scoaterea, totală sau parțială, a bunurilor de sub sechestru.</p>		<p>penală este în drept de a pune bunurile sub sechestru în baza ordonanței proprii, fără a avea autorizația judecătorului de instrucție, comunicînd în mod obligatoriu despre aceasta judecătorului de instrucție imediat, însă nu mai tîrziu de 24 de ore din momentul efectuării acestei acțiuni procedurale. Primind informația respectivă, judecătorul de instrucție verifică legalitatea acțiunii de punere sub sechestru, confirmă rezultatele ei sau declară nevalabilitatea acesteia. În caz de constatare că sechestrarea este ilegală sau neîntemeiată, judecătorul de instrucție dispune scoaterea, totală sau parțială, a bunurilor de sub sechestru.</p>
<p>12.</p>	<p>Articolul 206. Determinarea valorii bunurilor ce urmează a fi puse sub sechestru (1) Costul bunurilor ce urmează a fi puse sub sechestru se determină conform prețurilor medii de piață din localitatea respectivă, fără aplicarea vreunui coeficient. (2) Valoarea bunurilor puse sub sechestru, în scopul asigurării acțiunii civile înaintate de partea civilă sau procuror, nu poate depăși valoarea acțiunii civile. (3) Determinînd cota-parte a bunurilor ce urmează a fi puse sub sechestru a fiecăruia din mai mulți învinuiți, inculpați sau a cîtorva persoane care poartă răspundere pentru acțiunile lor, se ia în considerare gradul de participare a acestora la săvîrșirea infracțiunii. În scopul asigurării acțiunii</p>	<p>Articolul 206 La alineatul (1) cuvintele „Costul bunurilor” se substituie cu „Valoarea bunurilor” se completează cu alineatul (4) cu următorul conținut: „(4) Bunurilor infracționale, în cazul urmăririi penale cu privire la una sau mai multe infracțiuni prevăzute la art. 229², sunt evaluate de către Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale în condițiile Legii nr. 48/2017 cu privire la Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale și ale regulamentului aprobat de Guvern.”.</p>	<p>Articolul 206. Determinarea valorii bunurilor ce urmează a fi puse sub sechestru (1) Costul bunurilor <i>Valoarea bunurilor</i> ce urmează a fi puse sub sechestru se determină conform prețurilor medii de piață din localitatea respectivă, fără aplicarea vreunui coeficient. (2) Valoarea bunurilor puse sub sechestru, în scopul asigurării acțiunii civile înaintate de partea civilă sau procuror, nu poate depăși valoarea acțiunii civile. (3) Determinînd cota-parte a bunurilor ce urmează a fi puse sub sechestru a fiecăruia din mai mulți învinuiți, inculpați sau a cîtorva persoane care poartă răspundere pentru acțiunile lor, se ia în considerare gradul de participare a acestora la săvîrșirea</p>

	<p>civile poate fi pusă sub sechestru întreaga proprietate a uneia din aceste persoane.</p>		<p>infracțiunii. În scopul asigurării acțiunii civile poate fi pusă sub sechestru întreaga proprietate a uneia din aceste persoane.</p> <p><i>(4) Bunurilor infracționale, în cazul urmării penale cu privire la una sau mai multe infracțiuni prevăzute la art. 229², sunt evaluate de către Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale în condițiile Legii nr. 48/2017 cu privire la Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale și ale regulamentului aprobat de Guvern.</i></p>
<p>13.</p>		<p>Se completează cu articolele 206¹ și 206² cu următorul cuprins:</p> <p>„Articolul 206¹. Planificarea sechestrului</p> <p>(1) Autoritatea cu drept de aplicare a sechestrului, urmează să țină cont de cheltuielile care pot fi suportate pentru o eventuală administrare și/sau valorificare a bunurilor infracționale asupra cărora se planifică aplicarea sechestrului, în scopul reducerii la minimum a cheltuielilor estimate de administrare a bunurilor respective, precum și conservării valorii bunurilor infracționale până la înstrăinarea acestora.</p> <p>(2) În cazul în care cheltuielile de administrare a bunurilor infracționale asupra cărora se planifică aplicarea sechestrului sunt disproporționate față de valoarea lor preconizată în momentul aplicării sechestrului ori administrarea acestor bunuri necesită condiții speciale și expertiză care nu este ușor accesibilă se evaluează cheltuielile de valorificare anticipată a acestor bunuri.</p>	<p>Articolul 206¹. <i>Planificarea sechestrului</i></p> <p><i>(1) Autoritatea cu drept de aplicare a sechestrului, urmează să țină cont de cheltuielile care pot fi suportate pentru o eventuală administrare și/sau valorificare a bunurilor infracționale asupra cărora se planifică aplicarea sechestrului, în scopul reducerii la minimum a cheltuielilor estimate de administrare a bunurilor respective, precum și conservării valorii bunurilor infracționale până la înstrăinarea acestora.</i></p> <p><i>(2) În cazul în care cheltuielile de administrare a bunurilor infracționale asupra cărora se planifică aplicarea sechestrului sunt disproporționate față de valoarea lor preconizată în momentul aplicării sechestrului ori administrarea acestor bunuri necesită condiții speciale și expertiză care nu este ușor accesibilă se</i></p>

		<p>(3) Autoritatea cu drept de aplicare a sechestrului va urmări, în mod prioritar, bunurile infracționale asupra cărora se planifică aplicarea sechestrului care generează cele mai mici cheltuieli estimate de administrare sau bunurile infracționale a căror valorificare asigură repararea prejudiciului cauzat de infracțiune, garantarea executării pedepsei amenzii, eventuala confiscare specială sau confiscare extinsă ori compensarea cheltuielilor judiciare.</p> <p>Articolul 206². Informarea persoanelor despre punerea bunurilor sub sechestr</p> <p>(1) Hotărârea judecătorească cu privire la punerea bunurilor sub sechestr se aduce la cunoștință proprietarului sau posesorului acestor bunuri în ordinea prevăzută la art. 207.</p> <p>(2) Odată cu aducerea la cunoștință a hotărârii judecătorești cu privire la punerea bunurilor sub sechestr, proprietarul sau posesorul acestor bunuri este informat în scris despre dreptul de a cunoaște motivele care au stat la baza aplicării sechestrului, de a fi asistat de un apărător, de a solicita vânzarea anticipată, scoaterea sau înlocuirea bunurilor puse sub sechestr, de a fi audiat înainte de valorificarea bunurilor puse sub sechestr, de a contesta punerea bunurilor sub sechestr.</p> <p>(3) Pentru motive care justifică existența riscului de împiedicare a desfășurării normale a urmăririi penale, aducerea la cunoștință a hotărârii judecătorești cu privire la punerea bunurilor sub sechestr poate fi amânată pentru un termen de până la 30 de zile de către judecătorul de</p>	<p><i>evaluatează cheltuielile de valorificare anticipată a acestor bunuri.</i></p> <p><i>(3) Autoritatea cu drept de aplicare a sechestrului va urmări, în mod prioritar, bunurile infracționale asupra cărora se planifică aplicarea sechestrului care generează cele mai mici cheltuieli estimate de administrare sau bunurile infracționale a căror valorificare asigură repararea prejudiciului cauzat de infracțiune, garantarea executării pedepsei amenzii, eventuala confiscare specială sau confiscare extinsă ori compensarea cheltuielilor judiciare.</i></p> <p><i>Articolul 206². Informarea persoanelor despre punerea bunurilor sub sechestr</i></p> <p><i>(1) Hotărârea judecătorească cu privire la punerea bunurilor sub sechestr se aduce la cunoștință proprietarului sau posesorului acestor bunuri în ordinea prevăzută la art. 207.</i></p> <p><i>(2) Odată cu aducerea la cunoștință a hotărârii judecătorești cu privire la punerea bunurilor sub sechestr, proprietarul sau posesorul acestor bunuri este informat în scris despre dreptul de a cunoaște motivele care au stat la baza aplicării sechestrului, de a fi asistat de un apărător, de a solicita vânzarea anticipată, scoaterea sau înlocuirea bunurilor puse sub sechestr, de a fi audiat înainte de valorificarea bunurilor puse sub sechestr, de a contesta punerea bunurilor sub sechestr.</i></p>
--	--	--	---

		<p>instrucție sau instanța de judecată, la demersul motivat al procurorului, cu posibilitatea prelungirii motivate a termenului respectiv, însă nu mai mult de 6 luni. Fiecare prelungire a termenului de amânare a aducerii la cunoștință a hotărârii judecătorești cu privire la punerea bunurilor sub sechestru nu poate depăși 30 de zile.</p> <p>(4) În cazul în care proprietarul sau posesorul bunurilor puse sub sechestru ori locul în care se află aceștia nu sunt cunoscute sau în cazul în care comunicarea către fiecare dintre persoanele respective ar presupune o sarcină disproporționată, aducerea la cunoștință a hotărârii judecătorești cu privire la punerea bunurilor sub sechestru se comunică prin intermediul unui anunț public.</p>	<p>(3) Pentru motive care justifică existența riscului de împiedicare a desfășurării normale a urmăririi penale, aducerea la cunoștință a hotărârii judecătorești cu privire la punerea bunurilor sub sechestru poate fi amânată pentru un termen de până la 30 de zile de către judecătorul de instrucție sau instanța de judecată, la demersul motivat al procurorului, cu posibilitatea prelungirii motivate a termenului respectiv, însă nu mai mult de 6 luni. Fiecare prelungire a termenului de amânare a aducerii la cunoștință a hotărârii judecătorești cu privire la punerea bunurilor sub sechestru nu poate depăși 30 de zile.</p> <p>(4) În cazul în care proprietarul sau posesorul bunurilor puse sub sechestru ori locul în care se află aceștia nu sunt cunoscute sau în cazul în care comunicarea către fiecare dintre persoanele respective ar presupune o sarcină disproporționată, aducerea la cunoștință a hotărârii judecătorești cu privire la punerea bunurilor sub sechestru se comunică prin intermediul unui anunț public.</p>
14.	<p>Articolul 207. Modul de executare a ordonanței sau a hotărârii cu privire la punerea bunurilor sub sechestru</p> <p>(1) Reprezentantul organului de urmărire penală înmânează, contra semnătură, proprietarului sau posesorului</p>	<p>La articolul 207 se completează cu alineatul (1¹) cu următorul cuprins:</p> <p>„(1¹) Dacă drepturile reale asupra bunului pus sub sechestru sunt supuse înregistrării într-un registru de publicitate organul de urmărire penală, în cazul sechestrului aplicat de acesta, sau procurorul, în</p>	<p>Articolul 207. Modul de executare a ordonanței sau a hotărârii cu privire la punerea bunurilor sub sechestru</p> <p>(1) Reprezentantul organului de urmărire penală înmânează, contra semnătură, proprietarului sau posesorului</p>

<p>bunurilor copia de pe ordonanța sau hotărârea cu privire la punerea bunurilor sub sechestru și cere predarea lor. În caz de refuz de a executa benevol această cerință, punerea bunurilor sub sechestru se efectuează în mod forțat. Dacă există temeiuri de a presupune că bunurile sînt tănuite de către proprietar sau posesor, organul de urmărire penală, avînd împuterniciri legale, este în drept să efectueze percheziție.</p> <p>(2) Punerea bunurilor sub sechestru prin hotărârea instanței de judecată, adoptată după terminarea urmăririi penale în cauză, se efectuează de către executorul judecătoresc.</p> <p>(3) Pentru a participa la punerea bunurilor sub sechestru poate fi atras un specialist merceolog, care va determina costul aproximativ al bunurilor materiale în scopul excluderii sechestrării bunurilor în valoare ce nu corespunde valorii indicate în ordonanța organului de urmărire penală sau în hotărârea instanței de judecată.</p> <p>(4) Proprietarul sau posesorul bunurilor, prezent la acțiunea de punere sub sechestru, este în drept să indice care bunuri materiale pot fi puse sub sechestru în primul rînd pentru a fi asigurată suma indicată în ordonanța organului de urmărire penală sau în hotărârea instanței de judecată.</p> <p>(5) Despre punerea bunurilor sub sechestru reprezentantul organului de urmărire penală întocmește proces-verbal conform prevederilor art.260 și 261, iar</p>	<p>cazul sechestrului aplicat de judecătorul de instrucție ori instanța de judecată, expediază imediat către deținătorul sau gestionarul registrului respectiv extrasul din ordonanța sau, după caz hotărârea judecătorească cu privire la punerea bunurilor sub sechestru. Deținătorul sau gestionarul registrului de publicitate notează o mențiune despre aplicarea sechestrului bunurilor în registrul respectiv, imediat de la recepționarea extrasului din ordonanță sau hotărârii judecătorești cu privire la punerea bunurilor sub sechestru și informează despre acest fapt organul de urmărire penală sau, după caz, procurorul.”.</p> <p>alineatul (2) va avea următorul cuprins: „(2) Punerea bunurilor sub sechestru la faza judecării cauzei, se efectuează de către ofițerul de urmărire penală din cadrul Agenției de Recuperare a Bunurilor Infraționale.”.</p> <p>la alineatul (3) cuvintele „costul aproximativ al” se substituie cu cuvintele „valoarea aproximativă a”.</p> <p>la alineatul (5): Dispoziția va avea următorul cuprins: „Despre punerea bunurilor sub sechestru reprezentantul organului de urmărire penală sau ofițerul de urmărire penală din cadrul Agenției de Recuperare a Bunurilor Infraționale la faza judecării cauzei întocmește proces-verbal conform prevederilor art.260 și 261. În procesul-verbal în particular:”;</p>	<p>bunurilor copia de pe ordonanța sau hotărârea cu privire la punerea bunurilor sub sechestru și cere predarea lor. În caz de refuz de a executa benevol această cerință, punerea bunurilor sub sechestru se efectuează în mod forțat. Dacă există temeiuri de a presupune că bunurile sînt tănuite de către proprietar sau posesor, organul de urmărire penală, avînd împuterniciri legale, este în drept să efectueze percheziție.</p> <p><i>(1) Dacă drepturile reale asupra bunului pus sub sechestru sunt supuse înregistrării într-un registru de publicitate organul de urmărire penală, în cazul sechestrului aplicat de acesta, sau procurorul, în cazul sechestrului aplicat de judecătorul de instrucție ori instanța de judecată, expediază imediat către deținătorul sau gestionarul registrului respectiv extrasul din ordonanța sau, după caz hotărârea judecătorească cu privire la punerea bunurilor sub sechestru. Deținătorul sau gestionarul registrului de publicitate notează o mențiune despre aplicarea sechestrului bunurilor în registrul respectiv, imediat de la recepționarea extrasului din ordonanță sau hotărârii judecătorești cu privire la punerea bunurilor sub sechestru și informează despre acest fapt organul de urmărire penală sau, după caz, procurorul.</i></p> <p><i>(2) Punerea bunurilor sub sechestru la faza judecării cauzei, se efectuează de către</i></p>
---	---	---

<p>executorul judecătoresc – lista de inventariere. În procesul-verbal sau, după caz, în lista de inventariere, în particular:</p> <p>1) se enumără toate bunurile materiale puse sub sechestru, indicându-se numărul, măsura sau greutatea lor, materialul din care sînt confecționate și alte elemente de individualizare și, pe cît e posibil, costul lor;</p> <p>2) se indică care bunuri materiale sînt ridicate și care sînt lăsate pentru păstrare;</p> <p>3) se consemnează declarațiile persoanelor prezente și ale altor persoane despre apartenența bunurilor puse sub sechestru.</p> <p>(6) Copia de pe procesul-verbal sau de pe lista de inventariere se înmînează, contra semnătură, proprietarului sau posesorului bunurilor puse sub sechestru, iar dacă acesta lipsește – unui membru major al familiei lui sau reprezentantului autorității executive a administrației publice locale. Punînd sub sechestru bunurile aflate pe teritoriul întreprinderii, organizației sau instituției, copia de pe procesul-verbal sau de pe lista de inventariere se înmînează, contra semnătură, reprezentantului administrației.</p>	<p>punctul 1) cuvintele „costul lor” se substituie cu cuvintele „valoarea lor”.</p> <p>se completează cu punctul 4) cu următorul cuprins:</p> <p>„4) se menționează despre informarea proprietarului sau posesorului bunurilor puse sub sechestru privind drepturile prevăzute la art. 206² alin. (2).”.</p> <p>se completează cu alineatul (7) cu următorul cuprins:</p> <p>„(7) Copia de pe procesul-verbal și de pe lista de inventariere, în termen de 3 zile de la întocmire, se transmit pentru evidență Agenției de Recuperare a Bunurilor Infraționale de către reprezentantul organului de urmărire penală care a întocmit procesul-verbal sau de către executorul judecătoresc care a întocmit lista de inventariere.”.</p>	<p><i>ofițerul de urmărire penală din cadrul Agenției de Recuperare a Bunurilor Infraționale.</i></p> <p>(3) Pentru a participa la punerea bunurilor sub sechestru poate fi atras un specialist merceolog, care va determina costul aproximativ al <i>valoarea aproximativă</i> a bunurilor materiale în scopul excluderii sechestrării bunurilor în valoare ce nu corespunde valorii indicate în ordonanța organului de urmărire penală sau în hotărîrea instanței de judecată.</p> <p>(4) Proprietarul sau posesorul bunurilor, prezent la acțiunea de punere sub sechestru, este în drept să indice care bunuri materiale pot fi puse sub sechestru în primul rînd pentru a fi asigurată suma indicată în ordonanța organului de urmărire penală sau în hotărîrea instanței de judecată.</p> <p>1) se enumără toate bunurile materiale puse sub sechestru, indicându-se numărul, măsura sau greutatea lor, materialul din care sînt confecționate și alte elemente de individualizare și, pe cît e posibil, costul lor;</p> <p>2) se indică care bunuri materiale sînt ridicate și care sînt lăsate pentru păstrare;</p> <p>3) se consemnează declarațiile persoanelor prezente și ale altor persoane despre apartenența bunurilor puse sub sechestru.</p> <p>(5) <i>Despre punerea bunurilor sub sechestru reprezentantul organului de urmărire penală sau ofițerul de urmărire</i></p>
---	--	--

penală din cadrul Agenției de Recuperare a Bunurilor Infracționale la faza judecării cauzei întocmește proces-verbal conform prevederilor art.260 și 261. În procesul-verbal în particular:

1) se enumără toate bunurile materiale puse sub sechestru, indicându-se numărul, măsura sau greutatea lor, materialul din care sînt confecționate și alte elemente de individualizare și, pe cît e posibil, ~~costul lor~~ valoarea lor;

2) se indică care bunuri materiale sînt ridicate și care sînt lăsate pentru păstrare;

3) se consemnează declarațiile persoanelor prezente și ale altor persoane despre apartenența bunurilor puse sub sechestru.

4) se menționează despre informarea proprietarului sau posesorului bunurilor puse sub sechestru privind drepturile prevăzute la art. 206² alin. (2).

(6) Copia de pe procesul-verbal sau de pe lista de inventariere se înmînează, contra semnătură, proprietarului sau posesorului bunurilor puse sub sechestru, iar dacă acesta lipsește – unui membru major al familiei lui sau reprezentantului autorității executive a administrației publice locale. Punînd sub sechestru bunurile aflate pe teritoriul întreprinderii, organizației sau instituției, copia de pe procesul-verbal sau de pe lista de inventariere se înmînează, contra semnătură, reprezentantului administrației.

			(7) Copia de pe procesul-verbal și de pe lista de inventariere, în termen de 3 zile de la întocmire, se transmit pentru evidență Agenției de Recuperare a Bunurilor Infractionale de către reprezentantul organului de urmărire penală care a întocmit procesul-verbal sau de către executorul judecătoresc care a întocmit lista de inventariere.
15.	<p>Articolul 207¹. Cazuri speciale de valorificare a bunurilor sechestrate</p> <p>La cererea proprietarului bunurilor sau cu acordul acestuia ori, după caz, la demersul procurorului, instanța de judecată care a aplicat sechestrul sau instanța care judecă cauza, în cursul urmăririi penale și al judecării cauzei, înainte de pronunțarea unei hotărâri definitive, poate dispune de îndată valorificarea bunurilor sechestrate. În lipsa acordului proprietarului, bunurile asupra cărora a fost aplicat sechestrul pot fi valorificate anticipat, în mod excepțional, în următoarele situații:</p> <p>1) depozitarea, întreținerea sau gestionarea bunurilor sechestrate necesită cheltuieli disproporționate în raport cu valoarea lor;</p> <p>2) valoarea bunurilor s-a diminuat semnificativ, în proporție de cel puțin 10% pe parcursul unui an din momentul aplicării sechestrului;</p>	<p>La articolul 207¹</p> <p>În denumirea articolului , după cuvântul „valorificare” se completează cu cuvântul „anticipată”.</p> <p>Se completează cu punctul 1¹⁾ cu următorul cuprins:</p> <p>„1¹⁾ administrarea bunului necesită condiții speciale și expertiză care nu sunt ușor accesibile;”</p>	<p>Articolul 207¹. Cazuri speciale de valorificare <i>anticipată</i> a bunurilor sechestrate</p> <p>La cererea proprietarului bunurilor sau cu acordul acestuia ori, după caz, la demersul procurorului, instanța de judecată care a aplicat sechestrul sau instanța care judecă cauza, în cursul urmăririi penale și al judecării cauzei, înainte de pronunțarea unei hotărâri definitive, poate dispune de îndată valorificarea bunurilor sechestrate. În lipsa acordului proprietarului, bunurile asupra cărora a fost aplicat sechestrul pot fi valorificate anticipat, în mod excepțional, în următoarele situații:</p> <p>1) depozitarea, întreținerea sau gestionarea bunurilor sechestrate necesită cheltuieli disproporționate în raport cu valoarea lor;</p> <p>1¹⁾ <i>administrarea bunului necesită condiții speciale și expertiză care nu sunt ușor accesibile;</i></p>

	<p>3) termenul de garanție sau de valabilitate a bunurilor expiră;</p> <p>4) bunurile sînt produse inflamabile, petroliere sau prezintă un alt risc pentru viața, sănătatea persoanelor sau pentru mediu;</p> <p>5) bunurile sînt animale sau păsări vii;</p> <p>6) bunurile sunt mijloace de transport.</p>		<p>2) valoarea bunurilor s-a diminuat semnificativ, în proporție de cel puțin 10% pe parcursul unui an din momentul aplicării sechestrului;</p> <p>3) termenul de garanție sau de valabilitate a bunurilor expiră;</p> <p>4) bunurile sînt produse inflamabile, petroliere sau prezintă un alt risc pentru viața, sănătatea persoanelor sau pentru mediu;</p> <p>5) bunurile sînt animale sau păsări vii;</p> <p>6) bunurile sunt mijloace de transport.</p>
16.	<p>Articolul 207². Mecanismul de valorificare a bunurilor sechestrate</p> <p>(1) În condițiile prevăzute de art. 207¹, Agenția de Recuperare a Bunurilor Infractionale solicită procurorului înaintarea unui demers cu privire la valorificarea bunurilor sechestrate și scoaterea de sub sechestrul a acestora către judecătorul de instrucție sau către instanța care judecă cauza.</p> <p>(2) Ca urmare a demersului procurorului cu privire la valorificarea bunurilor sechestrate și scoaterea de sub sechestrul a acestora, judecătorul de instrucție emite o încheiere motivată în termen de cel mult 72 de ore de la înaintarea demersului. Scoaterea bunurilor de sub sechestrul se dispune doar în cauza penală în cadrul căreia a fost dispusă valorificarea bunurilor sechestrate. Recursul</p>	<p>La articolul 207²</p> <p>alineatul (2) va avea următorul cuprins:</p> <p>„(2) Demersul procurorului cu privire la valorificarea bunurilor sechestrate și scoaterea acestora de sub sechestrul se examinează în ședință de judecată cu participarea obligatorie a procurorului și cu citarea proprietarului sau posesorului bunurilor puse sub sechestrul sau a persoanelor ale căror drepturi sau interese pot fi afectate. Neprezentarea părților legal citate nu împiedică examinarea demersului. În ședința de judecată se aduce la cunoștința părților demersul procurorului cu privire la valorificarea bunurilor sechestrate și scoaterea de sub sechestrul a acestora și se informează despre drepturile prevăzute la art. 206² alin. (2).”</p> <p>se completează cu alineatul (2¹) cu următorul cuprins:</p>	<p>Articolul 207². Mecanismul de valorificare a bunurilor sechestrate</p> <p>(1) În condițiile prevăzute de art. 207¹, Agenția de Recuperare a Bunurilor Infractionale solicită procurorului înaintarea unui demers cu privire la valorificarea bunurilor sechestrate și scoaterea de sub sechestrul a acestora către judecătorul de instrucție sau către instanța care judecă cauza.</p> <p>(2) Demersul procurorului cu privire la valorificarea bunurilor sechestrate și scoaterea acestora de sub sechestrul se examinează în ședință de judecată cu participarea obligatorie a procurorului și cu citarea proprietarului sau posesorului bunurilor puse sub sechestrul sau a persoanelor ale căror drepturi sau interese pot fi afectate. Neprezentarea părților legal citate nu împiedică examinarea demersului.</p>

<p>se examinează în termen de 5 zile și suspendă executarea încheierii.</p> <p>(3) Încheierea de valorificare a bunurilor sechestrate și de scoatere de sub sechestru a acestora se pune în executare de către Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale, care asigură procedura de valorificare a bunurilor sechestrate în condițiile regulamentului aprobat de către Guvern, doar în cazul bunurilor transmise spre administrare conform art. 229⁶.</p> <p>(4) În temeiul încheierii de valorificare a bunurilor sechestrate și de scoatere de sub sechestru a acestora, emisă în condițiile alin. (2), și după identificarea unui cumpărător, persoanele împuternicite cu dreptul de vânzare a bunurilor sechestrate semnează un antecontract pe care îl prezintă Agenției de Recuperare a Bunurilor Infracționale cel târziu în ziua imediat următoare de la data semnării acestuia.</p>	<p>„(2¹) Judecătorul emite o încheiere motivată în termen de cel mult 30 de zile de la înaintarea demersului. Scoaterea bunurilor de sub sechestru se dispune doar în cauza penală în cadrul căreia a fost dispusă valorificarea bunurilor sechestrate. Recursul se examinează în termen de 5 zile și suspendă executarea încheierii.”</p> <p>la alineatul (3) textul „ , doar în cazul bunurilor transmise spre administrare conform art. 229⁶” se exclude.</p> <p>se completează cu alineatul (5) și (6) cu următorul conținut:</p> <p>„(5) În cazul valorificării bunurilor prin licitație publică, Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale poate transmite bunurile sechestrate către Serviciul Fiscal de Stat pentru a fi vândute la preț egal sau mai mare decât cel evaluat, în condițiile regulamentului aprobat de Guvern. Dacă bunurile sechestrate nu au fost vândute la preț egal sau mai mare decât cel evaluat după organizarea a două licitații publice, vânzarea lor are loc în cadrul licitațiilor publice cu reducerea treptată a prețului sau, în cazul unui singur cumpărător, prin negocieri directe.</p> <p>(6) Sumele obținute din valorificarea bunurilor infracționale se depun pe un cont temporar administrat de Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale. În termen de cel mult 3 zile, organul de urmărire penală este informat de către Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale despre depunerea banilor pe contul respectiv.”</p>	<p><i>În ședința de judecată se aduce la cunoștința părților demersul procurorului cu privire la valorificarea bunurilor sechestrate și scoaterea de sub sechestru a acestora și se informează despre drepturile prevăzute la art. 206² alin. (2).</i></p> <p><i>(2¹) Judecătorul emite o încheiere motivată în termen de cel mult 30 de zile de la înaintarea demersului. Scoaterea bunurilor de sub sechestru se dispune doar în cauza penală în cadrul căreia a fost dispusă valorificarea bunurilor sechestrate. Recursul se examinează în termen de 5 zile și suspendă executarea încheierii.</i></p> <p>(3) Încheierea de valorificare a bunurilor sechestrate și de scoatere de sub sechestru a acestora se pune în executare de către Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale, care asigură procedura de valorificare a bunurilor sechestrate în condițiile regulamentului aprobat de către Guvern, doar în cazul bunurilor transmise spre administrare conform art. 229⁶.</p> <p>(4) În temeiul încheierii de valorificare a bunurilor sechestrate și de scoatere de sub sechestru a acestora, emisă în condițiile alin. (2), și după identificarea unui cumpărător, persoanele împuternicite cu dreptul de vânzare a bunurilor sechestrate semnează un antecontract pe care îl prezintă Agenției de Recuperare a Bunurilor Infracționale cel târziu în ziua imediat următoare de la data semnării acestuia.</p>
---	---	---

			<p>(5) În cazul valorificării bunurilor prin licitație publică, Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale poate transmite bunurile sechestrate către Serviciul Fiscal de Stat pentru a fi vândute la preț egal sau mai mare decât cel evaluat, în condițiile regulamentului aprobat de Guvern. Dacă bunurile sechestrate nu au fost vândute la preț egal sau mai mare decât cel evaluat după organizarea a două licitații publice, vânzarea lor are loc în cadrul licitațiilor publice cu reducerea treptată a pretului sau, în cazul unui singur cumpărător, prin negocieri directe.</p> <p>(6) Sumele obținute din valorificarea bunurilor infracționale se depun pe un cont temporar administrat de Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale. În termen de cel mult 3 zile, organul de urmărire penală este informat de către Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale despre depunerea banilor pe contul respectiv.</p>
	<p>Articolul 208. Păstrarea bunurilor puse sub sechestru</p> <p>(1) Bunurile puse sub sechestru, de regulă, se ridică, cu excepția imobilului și a obiectelor cu dimensiuni mari.</p> <p>(2) Metalele prețioase, pietrele prețioase și articolele din ele, valorile mobiliare, obligațiile se transmit spre păstrare Serviciului Fiscal de Stat conform procedurii</p>	<p>Articolul 208 va avea următorul cuprins:</p> <p>„Articolul 208. Păstrarea bunurilor puse sub sechestru</p> <p>(1) Bunurile puse sub sechestru, de regulă, se ridică, cu excepția imobilului, a celor care prin natura lor nu pot fi ridicate și a obiectelor cu dimensiuni mari.</p> <p>(2) Obiectele ridicate se sigilează și se păstrează de către organul la al cărui demers bunurile au</p>	<p>Articolul 208. Păstrarea bunurilor puse sub sechestru</p> <p>(1) Bunurile puse sub sechestru, de regulă, se ridică, cu excepția imobilului, a celor care prin natura lor nu pot fi ridicate și a obiectelor cu dimensiuni mari.</p> <p>(2) Obiectele ridicate se sigilează și se păstrează de către organul la al cărui demers bunurile au fost puse sub sechestru,</p>

<p>stabilite; numerarul în monedă națională și în valută străină se depun la contul de depozit al instanței de judecată în a cărei competență este judecarea cauzei penale respective; celelalte obiecte ridicate se sigilează și se păstrează de către organul la al cărui demers bunurile au fost puse sub sechestru sau se transmit pentru păstrare reprezentantului autorității executive a administrației publice locale.</p> <p>(3) Bunurile puse sub sechestru care nu au fost ridicate se sigilează și se lasă pentru păstrare proprietarului sau posesorului ori unui membru adult al familiei lui, căruia i-a fost explicată răspunderea, prevăzută în art.251 din Codul penal, pentru însușirea, înstrăinarea, substituirea sau tănuirea acestor bunuri și despre aceasta de la el se ia un angajament scris.</p>	<p>fost puse sub sechestru, cu excepțiile prevăzute de prezentul cod. În situația în care este necesară conservarea valorii bunurilor sechestrate, acestea se transmit pentru administrare Agenției de Recuperare a Bunurilor Infraționale.</p> <p>(3) Metalele prețioase, pietrele prețioase și articolele din ele, obiectele de artă se transmit spre păstrare Agenției de Recuperare a Bunurilor Infraționale.</p> <p>(4) Numerarul în monedă națională și în valută străină se depun pe contul Agenției de Recuperare a Bunurilor Infraționale.</p> <p>(5) Bunurile puse sub sechestru care nu au fost ridicate se lasă pentru păstrare proprietarului sau posesorului ori unui membru adult al familiei lui, căruia i-a fost explicată răspunderea penală, prevăzută de art.251 din Codul penal, pentru însușirea, înstrăinarea, substituirea sau tănuirea acestor bunuri și despre aceasta de la el se ia un angajament scris. Organul de urmărire penală pune în sarcina proprietarului sau posesorului bunului să întreprindă acțiuni necesare pentru păstrarea și administrarea eficientă a bunului sechestrat în vederea conservării valorii acestuia. În acest caz, proprietarul sau posesorul bunului sechestrat răspunde pentru întreținerea și conservarea valorii bunului.</p> <p>(6) Dacă judecătorul de instrucție sau instanța de judecată, la demersul procurorului sau din oficiu, interzice utilizarea bunului sechestrat sau constată că bunurile imobile și obiectele cu dimensiuni mari care au fost sau urmează a fi puse sub sechestru pot fi abandonate, poate dispune</p>	<p><i>cu excepțiile prevăzute de prezentul cod. În situația în care este necesară conservarea valorii bunurilor sechestrate, acestea se transmit pentru administrare Agenției de Recuperare a Bunurilor Infraționale.</i></p> <p><i>(3) Metalele prețioase, pietrele prețioase și articolele din ele, obiectele de artă se transmit spre păstrare Agenției de Recuperare a Bunurilor Infraționale.</i></p> <p><i>(4) Numerarul în monedă națională și în valută străină se depun pe contul Agenției de Recuperare a Bunurilor Infraționale.</i></p> <p><i>(5) Bunurile puse sub sechestru care nu au fost ridicate se lasă pentru păstrare proprietarului sau posesorului ori unui membru adult al familiei lui, căruia i-a fost explicată răspunderea penală, prevăzută de art.251 din Codul penal, pentru însușirea, înstrăinarea, substituirea sau tănuirea acestor bunuri și despre aceasta de la el se ia un angajament scris. Organul de urmărire penală pune în sarcina proprietarului sau posesorului bunului să întreprindă acțiuni necesare pentru păstrarea și administrarea eficientă a bunului sechestrat în vederea conservării valorii acestuia. În acest caz, proprietarul sau posesorul bunului sechestrat răspunde pentru întreținerea și conservarea valorii bunului.</i></p> <p><i>(6) Dacă judecătorul de instrucție sau instanța de judecată, la demersul procurorului sau din oficiu, interzice utilizarea bunului sechestrat sau constată că</i></p>
--	---	--

		transmiterea acestora spre administrare Agenției de Recuperare a Bunurilor Infraționale.”.	<i>bunurile imobile și obiectele cu dimensiuni mari care au fost sau urmează a fi puse sub sechestrul pot fi abandonate, poate dispune transmiterea acestora spre administrare Agenției de Recuperare a Bunurilor Infraționale.</i>
18.	<p>Articolul 209. Contestarea punerii bunurilor sub sechestrul</p> <p>(1) Punerea bunurilor sub sechestrul poate fi contestată în modul stabilit de prezentul cod de către bănuitul, învinuit, inculpat sau persoanele care consideră că aplicarea sechestrului asupra bunurilor lor este nejustificată. Plângerea sau recursul înaintat nu suspendă executarea acestei măsuri.</p> <p>(2) Alte persoane decât bănuitul, învinuitul, inculpatul care consideră că menținerea sechestrului asupra bunurilor lor este nejustificată sunt în drept să ceară scoaterea bunurilor lor de sub sechestrul organului de urmărire penală, judecătorului de instrucție sau instanței de judecată care judecă cauza.</p> <p>(3) Cererea de scoatere a bunurilor de sub sechestrul poate fi înaintată instanței de judecată care judecă cauza până la începerea dezbaterilor judiciare.</p>	<p>Articolul 209 va avea următorul cuprins: „Articolul 209. Contestarea punerii bunurilor sub sechestrul</p> <p>(1) Punerea bunurilor sub sechestrul poate fi contestată de către bănuitul, învinuit, inculpat sau de către persoanele care consideră că aplicarea sechestrului asupra bunurilor lor este nejustificată, în termen de 10 zile de la data aducerii la cunoștință a hotărârii judecătorești cu privire la punerea bunului sub sechestrul.</p> <p>(2) Contestarea punerii bunurilor sub sechestrul sau recursul înaintat nu suspendă executarea acestei măsuri.”.</p>	<p>Articolul 209. Contestarea punerii bunurilor sub sechestrul</p> <p><i>(1) Punerea bunurilor sub sechestrul poate fi contestată de către bănuitul, învinuit, inculpat sau de către persoanele care consideră că aplicarea sechestrului asupra bunurilor lor este nejustificată, în termen de 10 zile de la data aducerii la cunoștință a hotărârii judecătorești cu privire la punerea bunului sub sechestrul.</i></p> <p><i>(2) Contestarea punerii bunurilor sub sechestrul sau recursul înaintat nu suspendă executarea acestei măsuri.</i></p>
19.	Articolul 210. Scoaterea bunurilor de sub sechestrul în procesul penal	Articolul 210 alineatul (2) se completează cu următoarea propoziție „În cazul examinării demersului privind dispunerea confiscării	Articolul 210. Scoaterea bunurilor de sub sechestrul în procesul penal

<p>(1) Bunurile se scot de sub sechestru prin hotărîrea organului de urmărire penală sau instanței dacă, în urma retragerii acțiunii civile, modificării încadrării juridice a infracțiunii incriminate bănuितului, învinuitului, inculpatului ori din alte motive, a decăzut necesitatea de a menține bunurile sub sechestru. Instanța de judecată, judecătorul de instrucțiune sau procurorul, în limitele competenței lor, ridică sechestrul asupra bunurilor și în cazurile în care constată ilegalitatea punerii acestora sub sechestru de către organele de urmărire penală fără autorizația respectivă.</p> <p>(2) Organul de urmărire penală sau instanța de judecată este în drept să mențină bunurile sub sechestru și după încetarea procesului penal, scoaterea persoanei de sub urmărire penală sau achitarea persoanei, în termen de o lună de la rămânerea definitivă a hotărârii respective.</p> <p>(3) Bunurile se scot de sub sechestru când persoana juridică a executat amenda de interes public stabilită în acordul judiciar de interes public și a reparat prejudiciul cauzat prin infracțiune.</p>	<p>bunurilor, conform procedurii prevăzute la capitolul VIII¹ din titlul III, partea specială, sechestrul aplicat asupra bunurilor își menține efectul până la soluționarea demersului.”.</p>	<p>(1) Bunurile se scot de sub sechestru prin hotărîrea organului de urmărire penală sau instanței dacă, în urma retragerii acțiunii civile, modificării încadrării juridice a infracțiunii incriminate bănuितului, învinuitului, inculpatului ori din alte motive, a decăzut necesitatea de a menține bunurile sub sechestru. Instanța de judecată, judecătorul de instrucțiune sau procurorul, în limitele competenței lor, ridică sechestrul asupra bunurilor și în cazurile în care constată ilegalitatea punerii acestora sub sechestru de către organele de urmărire penală fără autorizația respectivă.</p> <p>(2) Organul de urmărire penală sau instanța de judecată este în drept să mențină bunurile sub sechestru și după încetarea procesului penal, scoaterea persoanei de sub urmărire penală sau achitarea persoanei, în termen de o lună de la rămânerea definitivă a hotărârii respective. <i>În cazul examinării demersului privind dispunerea confiscării bunurilor, conform procedurii prevăzute la capitolul VIII¹ din titlul III, partea specială, sechestrul aplicat asupra bunurilor își menține efectul până la soluționarea demersului.</i></p> <p>(3) Bunurile se scot de sub sechestru când persoana juridică a executat amenda de interes public stabilită în acordul judiciar de interes public și a reparat prejudiciul cauzat prin infracțiune.</p>
--	--	---

<p>20.</p>	<p>Articolul 223. Recunoașterea părții civilmente responsabile</p> <p>Constatînd persoana care poartă răspundere pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile sau inacțiunile interzise de legea penală, organul de urmărire penală sau instanța, prin hotărîre, o recunoaște în calitate de parte civilmente responsabilă și îi înmînează informație în scris despre drepturile și obligațiile ei prevăzute în art.74.</p>	<p>La articolul 223 se completează cu următoarea propoziție: „Hotărârea de recunoaștere în calitate de parte civilmente responsabilă poate fi contestată în termen de 15 zile de la data comunicării.”.</p>	<p>Articolul 223. Recunoașterea părții civilmente responsabile</p> <p>Constatînd persoana care poartă răspundere pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile sau inacțiunile interzise de legea penală, organul de urmărire penală sau instanța, prin hotărîre, o recunoaște în calitate de parte civilmente responsabilă și îi înmînează informație în scris despre drepturile și obligațiile ei prevăzute în art.74. <i>Hotărârea de recunoaștere în calitate de parte civilmente responsabilă poate fi contestată în termen de 15 zile de la data comunicării.</i></p>
<p>21.</p>	<p>Articolul 227. Cheltuielile judiciare</p> <p>(1) Cheltuieli judiciare sînt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal.</p> <p>(2) Cheltuielile judiciare cuprind sumele:</p> <p>1) plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămate, reprezentanților lor, experților, specialiștilor, interpreților, traducătorilor și asistenților procedurali;</p> <p>2) cheltuite pentru păstrarea, transportarea și cercetarea corpurilor delictive;</p> <p>3) care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenței juridice garantate de stat;</p> <p>4) cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau</p>	<p>La articolul 227 alineatul (2) se completează cu punctul 2¹) cu următorul cuprins: „2¹) cheltuite pentru administrarea bunurilor sechestrate;</p>	<p>Articolul 227. Cheltuielile judiciare</p> <p>(1) Cheltuieli judiciare sînt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal.</p> <p>(2) Cheltuielile judiciare cuprind sumele:</p> <p>1) plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămate, reprezentanților lor, experților, specialiștilor, interpreților, traducătorilor și asistenților procedurali;</p> <p>2) cheltuite pentru păstrarea, transportarea și cercetarea corpurilor delictive;</p> <p>2¹) <i>cheltuite pentru administrarea bunurilor sechestrate;</i></p> <p>3) care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenței juridice garantate de stat;</p>

	<p>nimicite în procesul de efectuare a expertizei judiciare sau de reconstituire a faptei;</p> <p>5) cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală.</p> <p>(3) Cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.</p>		<p>4) cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei judiciare sau de reconstituire a faptei;</p> <p>5) cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală.</p> <p>(3) Cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.</p>
<p>22.</p>	<p>Articolul 229. Plata cheltuielilor judiciare</p> <p>(1) Cheltuielile judiciare sînt suportate de condamnat sau sînt trecute în contul statului.</p> <p>(2) Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci cînd aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare.</p> <p>(3) Instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să</p>	<p>La articolul 229, alineatul (1) va avea următorul cuprins:</p> <p>„(1) Cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat, de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare sau sunt trecute în contul statului.”.</p>	<p>Articolul 229. Plata cheltuielilor judiciare</p> <p><i>(1) Cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat, de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare sau sunt trecute în contul statului.</i></p> <p>(2) Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci cînd aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare.</p>

	<p>suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.</p> <p>(4) În cazul condamnării câtorva persoane în aceeași cauză, cheltuielile judiciare se repartizează în dependență de vinovăția, gradul de răspundere și situația materială a fiecăreia din ele.</p> <p>(5) În cazul încetării urmăririi penale în urma împăcării părții vătămate cu învinuitul, inculpatul, instanța de judecată poate trece cheltuielile judiciare în sarcina părții vătămate, a învinuitului, inculpatului sau numai a uneia din părți.</p> <p>(6) În caz de deces al condamnatului pînă la intrarea în vigoare a sentinței, cheltuielile judiciare nu pot fi puse în sarcina succesorilor lui.</p> <p>(7) În cazul condamnaților minori, pot fi obligați la achitarea cheltuielilor judiciare părinții sau tutorii minorului condamnat dacă se constată că ei au avut neajunsuri serioase la îndeplinirea obligațiilor lor față de minor.</p>		<p>(3) Instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.</p> <p>(4) În cazul condamnării câtorva persoane în aceeași cauză, cheltuielile judiciare se repartizează în dependență de vinovăția, gradul de răspundere și situația materială a fiecăreia din ele.</p> <p>(5) În cazul încetării urmăririi penale în urma împăcării părții vătămate cu învinuitul, inculpatul, instanța de judecată poate trece cheltuielile judiciare în sarcina părții vătămate, a învinuitului, inculpatului sau numai a uneia din părți.</p> <p>(6) În caz de deces al condamnatului pînă la intrarea în vigoare a sentinței, cheltuielile judiciare nu pot fi puse în sarcina succesorilor lui.</p> <p>(7) În cazul condamnaților minori, pot fi obligați la achitarea cheltuielilor judiciare părinții sau tutorii minorului condamnat dacă se constată că ei au avut neajunsuri serioase la îndeplinirea obligațiilor lor față de minor.</p>
23.	<p>Articolul 229¹. Etapele procesului de recuperare a bunurilor infracționale</p>	<p>Articolul 229¹ va avea următorul cuprins: „Articolul 229¹. Etapele procesului de recuperare a bunurilor infracționale</p>	<p><i>Articolul 229¹. Etapele procesului de recuperare a bunurilor infracționale</i></p>

	<p>Procesul de recuperare a bunurilor infracționale se desfășoară în următoarele etape:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) urmărirea bunurilor infracționale și acumularea probelor; 2) indisponibilizarea bunurilor infracționale; 3) confiscarea bunurilor infracționale și repararea prejudiciilor; 4) restituirea (întoarcerea) bunurilor infracționale. 	<p>„Procesul de recuperare a bunurilor infracționale se desfășoară în următoarele etape:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) urmărirea, identificarea bunurilor infracționale și acumularea probelor; 2) indisponibilizarea și administrarea bunurilor infracționale; 3) confiscarea bunurilor infracționale și repararea prejudiciilor; 4) executarea efectivă a hotărârii privind recuperarea bunurilor infracționale.”. 	<p><i>Procesul de recuperare a bunurilor infracționale se desfășoară în următoarele etape:</i></p> <ol style="list-style-type: none"> <i>1) urmărirea, identificarea bunurilor infracționale și acumularea probelor;</i> <i>2) indisponibilizarea și administrarea bunurilor infracționale;</i> <i>3) confiscarea bunurilor infracționale și repararea prejudiciilor;</i> <i>4) executarea efectivă a hotărârii privind recuperarea bunurilor infracționale.</i>
24.	<p>Articolul 229². Urmărirea bunurilor infracționale și acumularea probelor</p> <p>(1) În vederea urmăririi bunurilor infracționale și acumulării probelor cu privire la bunurile respective, organul de urmărire penală desfășoară investigații financiare paralele.</p> <p>(2) În cazul urmăririi penale cu privire la una sau mai multe infracțiuni dintre care cel puțin una este prevăzută la art. 141, 144, 158, 164, 165, 165¹, 166¹, 167, 168, 181², 206, 217¹, 217³, 218, 220, 239–240, 242¹–244, 248, 249, 259, 260, 260²–260⁴, 260⁶, 279, 283, 284, 324–329, 330¹, 330², 332–335¹, 352¹ și 362¹ din Codul penal, precum și în cazul infracțiunilor comise cu folosirea situației de serviciu prevăzute la art. 190 și 191 din Codul penal, organul de urmărire penală dispune, prin delegație, Agenției de Recuperare a Bunurilor Infracționale urmărirea bunurilor infracționale,</p>	<p>La articolul 229²</p> <p>În denumirea articolului după cuvântul „Urmărirea” se completează cu textul „, identificarea”;</p> <p>la alineatul (1) textul „bunurilor infracționale” se substituie cu textul „, identificării bunurilor infracționale”;</p> <p>alineatul (2) va avea următorul cuprins:</p> <p>„(2) În cazul urmăririi penale cu privire la una sau mai multe infracțiuni, cu excepția infracțiunilor ușoare, dintre care cel puțin una este prevăzută la art. 140¹–142, 144, 158, 164 alin. (2) lit. f), 165–168, 171 alin. (2) lit. a) și alin. (3) lit. b), 172 alin. (2) lit. a) și alin. (3) lit. a), 173 alin. (2), 174–175¹, 181¹–181³, 186 alin. (3)–(5), 187 alin. (3)–(5), 188 alin. (3)–(5), 189 alin. (3)–(6), 190 alin. (2) lit. d) și alin. (4)–(6), 191 alin. (2) lit. d) și alin. (2)¹–(5), 206, 208–208², 217¹–217³, 220, 220¹, 223–233, 236, 237, 239–239¹, 240, 241¹–244¹,</p>	<p>Articolul 229². Urmărirea, identificarea bunurilor infracționale și acumularea probelor</p> <p>(1) În vederea urmăririi bunurilor infracționale, <i>identificării bunurilor infracționale</i> și acumulării probelor cu privire la bunurile respective, organul de urmărire penală desfășoară investigații financiare paralele.</p> <p>(2) În cazul urmăririi penale cu privire la una sau mai multe infracțiuni, cu excepția <i>infracțiunilor ușoare</i>, dintre care cel puțin una este prevăzută la art. 140¹–142, 144, 158, 164 alin. (2) lit. f), 165–168, 171 alin. (2) lit. a) și alin. (3) lit. b), 172 alin. (2) lit. a) și alin. (3) lit. a), 173 alin. (2), 174–175¹, 181¹–181³, 186 alin. (3)–(5), 187 alin. (3)–(5), 188 alin. (3)–(5), 189 alin. (3)–(6), 190 alin. (2) lit. d) și alin. (4)–(6), 191 alin. (2) lit. d) și alin. (2)¹–(5), 206, 208–208², 217¹–217³, 220, 220¹, 223–233, 236, 237, 239–</p>

<p>acumularea probelor cu privire la acestea, în condițiile art. 258 din prezentul cod.</p> <p>(3) Prin derogare de la art. 258 alin. (3), în cazul în care delegația nu a putut fi executată la faza urmăririi penale, procurorul, prin ordonanță motivată, poate dispune continuarea investigațiilor financiare paralele în vederea urmăririi bunurilor infracționale la judecarea cauzei penale în instanța de judecată. Rezultatele executării delegației se consemnează în procesul-verbal.</p>	<p>245-245⁸, 245¹⁰, 245¹², 246, 248-253, 257, 259-260⁶, 260⁸, 275, 278-280, 283, 284, 289¹, 290, 292, 295-295², 324-329, 330², 332-335¹, 342-343, 352¹, 361 și 362¹ din Codul penal, organul de urmărire penală dispune, prin delegație, Agenției de Recuperare a Bunurilor Infracționale urmărirea și identificarea bunurilor infracționale, precum și acumularea probelor cu privire la acestea, în condițiile art. 258 din prezentul cod.”</p> <p>se completează cu alineatul (2¹) cu următorul cuprins:</p> <p>„(2¹) Dispozițiile alin. (2) se aplică și în cazul infracțiunilor săvârșite de un grup criminal organizat sau de o organizație criminală.”</p> <p>alineatul (3) va avea următorul cuprins:</p> <p>„(3) Dacă la terminarea urmăririi penale, procurorul constată că delegația, dispusă conform prevederilor art.258 alin.(3) nu poate fi finalizată, dispune Agenției de Recuperare a Bunurilor Infracționale încetarea investigațiilor financiare paralele și solicită întocmirea procesului-verbal de consemnare a investigațiilor financiare paralele.”</p> <p>Se completează cu alineatul (4) cu următorul cuprins:</p> <p>„(4) Procurorul dispune prin ordonanță motivată efectuarea investigațiilor financiare în sensul art. 9¹ din Legea nr.48/2017 privind Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale, până la trimiterea cauzei în judecată, dacă se constată necesitatea urmăririi și identificării bunurilor</p>	<p>239¹, 240, 241¹-244¹, 245-245⁸, 245¹⁰, 245¹², 246, 248-253, 257, 259-260⁶, 260⁸, 275, 278-280, 283, 284, 289¹, 290, 292, 295-295², 324-329, 330², 332-335¹, 342-343, 352¹, 361 și 362¹ din Codul penal, organul de urmărire penală dispune, prin delegație, Agenției de Recuperare a Bunurilor Infracționale urmărirea și identificarea bunurilor infracționale, precum și acumularea probelor cu privire la acestea, în condițiile art. 258 din prezentul cod.</p> <p>(2¹) Dispozițiile alin. (2) se aplică și în cazul infracțiunilor săvârșite de un grup criminal organizat sau de o organizație criminală.”</p> <p>(3) Dacă la terminarea urmăririi penale, procurorul constată că delegația, dispusă conform prevederilor art.258 alin.(3) nu poate fi finalizată, dispune Agenției de Recuperare a Bunurilor Infracționale încetarea investigațiilor financiare paralele și solicită întocmirea procesului-verbal de consemnare a investigațiilor financiare paralele.</p> <p>(4) Procurorul dispune prin ordonanță motivată efectuarea investigațiilor financiare în sensul art. 9¹ din Legea nr.48/2017 privind Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale, până la trimiterea cauzei în judecată, dacă se constată necesitatea urmăririi și identificării bunurilor infracționale în cazul unei sau mai multor infracțiuni prevăzute la alin. (2).</p>
--	---	--

		<p>infracționale în cazul unei sau mai multor infracțiuni prevăzute la alin. (2). Executarea delegației are loc până la deliberarea și adoptarea sentinței, cu înștiințarea, la fiecare 60 de zile, a procurorului despre rezultatele investigațiilor financiare. Rezultatele investigațiilor financiare se consemnează într-un proces-verbal care împreună cu materialele acumulate se expediază procurorului.”.</p>	<p><i>Executarea delegației are loc până la deliberarea și adoptarea sentinței, cu înștiințarea, la fiecare 60 de zile, a procurorului despre rezultatele investigațiilor financiare. Rezultatele investigațiilor financiare se consemnează într-un proces-verbal care împreună cu materialele acumulate se expediază procurorului.</i></p>
25.	<p>Articolul 229³. Indisponibilizarea bunurilor infracționale</p> <p>Bunurile infracționale identificate se indisponibilizează, după caz, prin încheierea instanței de judecată de punere sub sechestrul sau prin ordinul de înghețare emis în condițiile Legii nr. 48/2017 cu privire la Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale.</p>	<p>Articolul 229³ va avea următorul cuprins: „Articolul 229³. Indisponibilizarea și administrarea bunurilor infracționale</p> <p>(1) Indisponibilizarea bunurilor infracționale constă în măsurile imediate ce trebuie luate atunci când acest lucru este necesar pentru a asigura o eventuală confiscare specială sau extinsă, reparare a prejudiciului cauzat de infracțiune statului, executare a pedepsei amenzii sau compensare a cheltuielilor judiciare.</p> <p>(2) Bunurile infracționale identificate se indisponibilizează, după caz, prin ordonanța organului de urmărire penală cu autorizația judecătorului de instrucție, încheierea instanței de judecată de punere sub sechestrul ori prin ordinul de înghețare emis în condițiile Legii nr. 48/2017 cu privire la Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale.</p> <p>(3) Administrarea bunurilor sechestrate, și anume depozitarea, întreținerea și gestionarea bunurilor sechestrate care necesită conservarea valorii bunurilor respective, sunt asigurate de către</p>	<p>Articolul 229³. Indisponibilizarea și administrarea bunurilor infracționale</p> <p>(1) Indisponibilizarea bunurilor infracționale constă în măsurile imediate ce trebuie luate atunci când acest lucru este necesar pentru a asigura o eventuală confiscare specială sau extinsă, reparare a prejudiciului cauzat de infracțiune statului, executare a pedepsei amenzii sau compensare a cheltuielilor judiciare.</p> <p>(2) Bunurile infracționale identificate se indisponibilizează, după caz, prin ordonanța organului de urmărire penală cu autorizația judecătorului de instrucție, încheierea instanței de judecată de punere sub sechestrul ori prin ordinul de înghețare emis în condițiile Legii nr. 48/2017 cu privire la Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale.</p> <p>(3) Administrarea bunurilor sechestrate, și anume depozitarea, întreținerea și gestionarea bunurilor sechestrate care necesită conservarea</p>

		<p>Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale în baza regulamentului aprobat de Guvern.</p> <p>(4) Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale asigură, în condițiile legii, evidența bunurilor infracționale indisponibilizate și măsurile de indisponibilizare aplicate asupra acestora.”.</p>	<p><i>valorii bunurilor respective, sunt asigurate de către Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale în baza regulamentului aprobat de Guvern.</i></p> <p><i>(4) Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale asigură, în condițiile legii, evidența bunurilor infracționale indisponibilizate și măsurile de indisponibilizare aplicate asupra acestora.</i></p>
26.	<p>Articolul 229⁴. Confiscarea bunurilor infracționale și repararea prejudiciilor</p> <p>Confiscarea specială și confiscarea extinsă a bunurilor infracționale, precum și repararea prejudiciilor cauzate prin infracțiuni se dispun prin hotărârea instanței de judecată în condițiile prezentului cod și ale Codului penal.</p>	<p>La articolul 229⁴ alineatul unic devine alineatul (1) și se completează cu alineatele (2) și (3) cu următorul cuprins:</p> <p>„(2) În cazul în care bunurile sechestrate nu sunt confiscate, instanța de judecată dispune restituirea acestora proprietarului sau, după caz, posesorului legal, iar dacă aceștia nu sunt identificați, se trec în proprietatea statului.</p> <p>(3) Confiscarea bunurilor nu afectează drepturile victimei, părții vătămate și părții civile de a obține repararea prejudiciului cauzat prin infracțiune.”.</p>	<p>Articolul 229⁴. Confiscarea bunurilor infracționale și repararea prejudiciilor</p> <p>(1) Confiscarea specială și confiscarea extinsă a bunurilor infracționale, precum și repararea prejudiciilor cauzate prin infracțiuni se dispun prin hotărârea instanței de judecată în condițiile prezentului cod și ale Codului penal.</p> <p>(2) În cazul în care bunurile sechestrate nu sunt confiscate, instanța de judecată dispune restituirea acestora proprietarului sau, după caz, posesorului legal, iar dacă aceștia nu sunt identificați, se trec în proprietatea statului.</p> <p>(3) Confiscarea bunurilor nu afectează drepturile victimei, părții vătămate și părții civile de a obține repararea prejudiciului cauzat prin infracțiune.</p>
27.	<p>Articolul 229⁵. Restituirea (întoarcerea) bunurilor infracționale</p> <p>(1) Instanța de judecată dispune de soarta bunurilor infracționale</p>	<p>Articolul 229⁵ va avea următorul cuprins:</p> <p>„Articolul 229⁵. Executarea efectivă a hotărârii privind recuperarea bunurilor infracționale</p>	<p>Articolul 229⁵. Executarea efectivă a hotărârii privind recuperarea bunurilor infracționale</p>

	<p>indisponibilizate, acestea restituindu-se proprietarului de drept sau trecându-se în proprietatea victimei, a părții civile sau a părții vătămate, iar în lipsa acestora, trecerea gratuită în proprietatea statului.</p> <p>(2) Bunurile infracționale aflate peste hotare se repatriază în Republica Moldova, iar cele aflate în Republica Moldova în legătură cu infracțiunile săvârșite peste hotare, după caz, rămân în Republica Moldova sau se repatriază în statul străin corespunzător, în cadrul cooperării juridice internaționale.</p>	<p>(1) Hotărârile judecătorești cu privire la confiscarea specială și extinsă a bunurilor infracționale se execută conform prevederilor legislației de executare..</p> <p>(2) Bunurile infracționale sau contravaloarea acestora, confiscate de instanțele naționale, care se află peste hotarele țării, se repatriază în Republica Moldova în cadrul asistenței juridice internaționale.</p> <p>(3) Bunurile confiscate pot fi utilizate în scopuri sociale sau în interes public, în condițiile legii.”.</p>	<p><i>(1) Hotărârile judecătorești cu privire la confiscarea specială și extinsă a bunurilor infracționale se execută conform prevederilor legislației de executare..</i></p> <p><i>(2) Bunurile infracționale sau contravaloarea acestora, confiscate de instanțele naționale, care se află peste hotarele țării, se repatriază în Republica Moldova în cadrul asistenței juridice internaționale.</i></p> <p><i>(3) Bunurile confiscate pot fi utilizate în scopuri sociale sau în interes public, în condițiile legii.”.</i></p>
28.	<p align="center">Secțiunea a 2-a Evaluarea, administrarea și valorificarea bunurilor infracționale</p> <p align="center">Articolul 229⁶. Evaluarea și administrarea bunurilor infracționale</p> <p>(1) Evaluarea și administrarea bunurilor infracționale, adică depozitarea, întreținerea și gestionarea bunurilor sechestrate, sînt asigurate de către Ministerul Finanțelor în baza încheierii instanței de judecată de punere sub sechestru și a regulamentului aprobat de Guvern.</p> <p>(2) Prin derogare de la prevederile alin. (1) din prezentul articol, evaluarea și administrarea bunurilor infracționale prevăzute la art. 229²alin. (2) din prezentul cod sînt asigurate de către Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale, în</p>	<p align="center">Secțiunea a 2-a din capitolul III titlul VII partea generală se abrogă.</p>	<p align="center">Secțiunea a 2-a Evaluarea, administrarea și valorificarea bunurilor infracționale</p> <p align="center">Articolul 229⁶. Evaluarea și administrarea bunurilor infracționale</p> <p>(1) Evaluarea și administrarea bunurilor infracționale, adică depozitarea, întreținerea și gestionarea bunurilor sechestrate, sînt asigurate de către Ministerul Finanțelor în baza încheierii instanței de judecată de punere sub sechestru și a regulamentului aprobat de Guvern.</p> <p>(2) Prin derogare de la prevederile alin. (1) din prezentul articol, evaluarea și administrarea bunurilor infracționale prevăzute la art. 229²alin. (2) din prezentul cod sînt asigurate de către Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale, în</p>

condițiile Legii nr. 48/2017 cu privire la Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale și ale regulamentului aprobat de Guvern.

Articolul 229⁷. Valorificarea bunurilor infracționale

(1) În cazurile prevăzute la art. 207¹, Ministerul Finanțelor asigură valorificarea bunurilor infracționale sechestrate.

(1¹) Prin derogare de la prevederile alin. (1) al prezentului articol, valorificarea conform art. 207¹a bunurilor infracționale prevăzute la art. 229² alin. (2) este asigurată de către Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale în condițiile legii și ale regulamentului aprobat de către Guvern.

(2) În baza regulamentului aprobat de Guvern, Ministerul Finanțelor înstrăinează bunurile infracționale sechestrate în cadrul licitației publice, vânzându-le la preț egal sau mai mare decât cel evaluat. Dacă bunurile sechestrate nu au fost vândute după organizarea a două licitații publice, vânzarea lor are loc în cadrul licitațiilor publice cu diminuarea treptată a prețului sau, în cazul unui singur cumpărător, prin negocieri directe.

(3) Ministerul Finanțelor consemnează sumele de bani obținute din valorificarea bunurilor infracționale pe un cont temporar de depozit, deschis pe numele bănuitului, învinuitului, inculpatului. Recipisa de consemnare a sumei respective se predă

condițiile Legii nr. 48/2017 cu privire la Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale și ale regulamentului aprobat de Guvern.

Articolul 229⁷. Valorificarea bunurilor infracționale

(1) În cazurile prevăzute la art. 207¹, Ministerul Finanțelor asigură valorificarea bunurilor infracționale sechestrate.

(1¹) Prin derogare de la prevederile alin. (1) al prezentului articol, valorificarea conform art. 207¹a bunurilor infracționale prevăzute la art. 229² alin. (2) este asigurată de către Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale în condițiile legii și ale regulamentului aprobat de către Guvern.

(2) În baza regulamentului aprobat de Guvern, Ministerul Finanțelor înstrăinează bunurile infracționale sechestrate în cadrul licitației publice, vânzându-le la preț egal sau mai mare decât cel evaluat. Dacă bunurile sechestrate nu au fost vândute după organizarea a două licitații publice, vânzarea lor are loc în cadrul licitațiilor publice cu diminuarea treptată a prețului sau, în cazul unui singur cumpărător, prin negocieri directe.

(3) Ministerul Finanțelor consemnează sumele de bani obținute din valorificarea bunurilor infracționale pe un cont temporar de depozit, deschis pe numele bănuitului, învinuitului, inculpatului. Recipisa de consemnare a sumei respective se predă

	organului de urmărire penală care a solicitat punerea sub sechestru în termen de cel mult 3 zile din momentul valorificării bunurilor.		organului de urmărire penală care a solicitat punerea sub sechestru în termen de cel mult 3 zile din momentul valorificării bunurilor.
29.	<p>Articolul 258. Extinderea competenței teritoriale și delegațiile organului de urmărire penală</p> <p>(1) În cazul în care anumite acțiuni de urmărire penală trebuie să fie efectuate în afara teritoriului în care se face urmărirea penală, organul de urmărire penală poate să le efectueze însuși sau să dispună, prin delegație, efectuarea acestor acțiuni altui organ respectiv, care este obligat să execute această delegație în termen de cel mult 10 zile.</p> <p>(2) În cazul în care organul de urmărire penală însuși procedează la efectuarea acțiunilor procesuale în condițiile alin.(1), el anunță despre aceasta organul respectiv din raza teritorială în care se vor efectua aceste acțiuni.</p> <p>(3) Organul de urmărire penală dispune, prin delegație, Agenției de Recuperare a Bunurilor Infractionale efectuarea investigațiilor financiare paralele în vederea urmăririi bunurilor infracționale, acumulării probelor cu privire la acestea în cazurile prevăzute la art. 229² alin. (2), indisponibilizarea bunurilor infracționale identificate și asigurarea valorificării bunurilor sechestrate conform art. 229⁷. Agenția de Recuperare a Bunurilor</p>	<p>Articolul 258:</p> <p>la alineatul (3), după cuvintele „în vederea urmăririi” se completează cu cuvintele „și identificării”, iar textul „conform art. 229⁷” se exclude.</p> <p>se completează cu alineatul (4) cu următorul cuprins:</p> <p>„(4) În cadrul executării delegației dispuse în condițiile alin. (3), Agenției de Recuperare a Bunurilor Infractionale îi revin atribuțiile organului de urmărire penală și ale organului care desfășoară activitate specială de investigații. ”.</p>	<p>Articolul 258. Extinderea competenței teritoriale și delegațiile organului de urmărire penală</p> <p>(1) În cazul în care anumite acțiuni de urmărire penală trebuie să fie efectuate în afara teritoriului în care se face urmărirea penală, organul de urmărire penală poate să le efectueze însuși sau să dispună, prin delegație, efectuarea acestor acțiuni altui organ respectiv, care este obligat să execute această delegație în termen de cel mult 10 zile.</p> <p>(2) În cazul în care organul de urmărire penală însuși procedează la efectuarea acțiunilor procesuale în condițiile alin.(1), el anunță despre aceasta organul respectiv din raza teritorială în care se vor efectua aceste acțiuni.</p> <p>(3) Organul de urmărire penală dispune, prin delegație, Agenției de Recuperare a Bunurilor Infractionale efectuarea investigațiilor financiare paralele în vederea urmăririi și identificării bunurilor infracționale, acumulării probelor cu privire la acestea în cazurile prevăzute la art. 229² alin. (2), indisponibilizarea bunurilor infracționale identificate și asigurarea valorificării bunurilor sechestrate conform art. 229⁷. Agenția de Recuperare a Bunurilor</p>

	<p>Infracționale informează, prin procesul-verbal de consemnare a rezultatelor investigațiilor financiare paralele, organul de urmărire penală despre măsurile întreprinse în baza delegației. Termenul de executare a delegației dispuse Agenției de Recuperare a Bunurilor Infracționale nu poate depăși termenul rezonabil al urmăririi penale, înștiințându-se, la fiecare 60 de zile, organul de urmărire penală despre rezultatele investigațiilor financiare paralele desfășurate în vederea recuperării bunurilor infracționale.</p>		<p>Infracționale informează, prin procesul-verbal de consemnare a rezultatelor investigațiilor financiare paralele, organul de urmărire penală despre măsurile întreprinse în baza delegației. Termenul de executare a delegației dispuse Agenției de Recuperare a Bunurilor Infracționale nu poate depăși termenul rezonabil al urmăririi penale, înștiințându-se, la fiecare 60 de zile, organul de urmărire penală despre rezultatele investigațiilor financiare paralele desfășurate în vederea recuperării bunurilor infracționale.</p> <p><i>(4) În cadrul executării delegației dispuse în condițiile alin. (3), Agenției de Recuperare a Bunurilor Infracționale îi revin atribuțiile organului de urmărire penală și ale organului care desfășoară activitate specială de investigații.</i></p>
<p>30.</p>	<p>Articolul 274. Începerea urmăririi penale</p> <p>(1) Organul de urmărire penală sau procurorul sesizat în modul prevăzut în art.262 și 273 dispune în termen de 45 de zile, prin ordonanță, începerea urmăririi penale în cazul în care, din cuprinsul actului de sesizare sau al actelor de constatare, rezultă cel puțin o bănuială rezonabilă că a fost săvârșită o infracțiune și nu există vreuna din circumstanțele care exclud urmărirea penală, informînd despre aceasta persoana</p>	<p>Articolul 274 se completează cu alineatul (3²) cu următorul cuprins:</p> <p>„(3²) Odată cu începerea urmăririi penale cu privire la una sau mai multe infracțiuni dintre care una este de natură să genereze un beneficiu economic în proporții mari și există bănuială rezonabilă ca a fost săvârșită de un grup criminal organizat ori de o organizație criminală sau a fost săvârșită infracțiunea prevăzută la art. 243 și art. 330² din Codul penal, procurorul dispune, prin delegație, Agenției de Recuperare a Bunurilor Infracționale efectuarea investigațiilor financiare paralele.”.</p>	<p>Articolul 274. Începerea urmăririi penale</p> <p>(1) Organul de urmărire penală sau procurorul sesizat în modul prevăzut în art.262 și 273 dispune în termen de 45 de zile, prin ordonanță, începerea urmăririi penale în cazul în care, din cuprinsul actului de sesizare sau al actelor de constatare, rezultă cel puțin o bănuială rezonabilă că a fost săvârșită o infracțiune și nu există vreuna din circumstanțele care exclud urmărirea penală, informînd despre aceasta persoana</p>

care a înaintat sesizarea sau organul respectiv.

(2) În cazul în care organul de urmărire penală sau procurorul se autosesizează în privința începerii urmăririi penale, el întocmește un proces-verbal în care consemnează cele constatate privitor la infracțiunea depistată, apoi, prin ordonanță, dispune începerea urmăririi penale.

(3) Ordonanța de începere a urmăririi penale, emise de organul de urmărire penală, în termen de 24 de ore de la data începerii urmăririi penale, se aduce la cunoștință în scris procurorului care efectuează conducerea activității de urmărire penală, prezentându-i-se totodată și dosarul respectiv. La momentul când a luat cunoștință de ordonanța de începere a urmăririi penale, procurorul fixează termenul de urmărire în cauza respectivă.

(3¹) În cazul în care din cuprinsul actului de sesizare sau de constatare rezultă bănuirea de săvârșire a unei infracțiuni prevăzute la art. 166¹ din Codul penal, procurorul urmează să decidă asupra acesteia corespunzător alin. (1) din prezentul articol, într-un termen ce nu va depăși 15 zile.

(4) Dacă din cuprinsul actului de sesizare rezultă vreunul din cazurile care împiedică pornirea urmăririi penale, organul de urmărire penală înaintează procurorului actele întocmite cu propunerea de a nu porni urmărirea penală. Dacă procurorul consideră

care a înaintat sesizarea sau organul respectiv.

(2) În cazul în care organul de urmărire penală sau procurorul se autosesizează în privința începerii urmăririi penale, el întocmește un proces-verbal în care consemnează cele constatate privitor la infracțiunea depistată, apoi, prin ordonanță, dispune începerea urmăririi penale.

(3) Ordonanța de începere a urmăririi penale, emise de organul de urmărire penală, în termen de 24 de ore de la data începerii urmăririi penale, se aduce la cunoștință în scris procurorului care efectuează conducerea activității de urmărire penală, prezentându-i-se totodată și dosarul respectiv. La momentul când a luat cunoștință de ordonanța de începere a urmăririi penale, procurorul fixează termenul de urmărire în cauza respectivă.

(3¹) În cazul în care din cuprinsul actului de sesizare sau de constatare rezultă bănuirea de săvârșire a unei infracțiuni prevăzute la art. 166¹ din Codul penal, procurorul urmează să decidă asupra acesteia corespunzător alin. (1) din prezentul articol, într-un termen ce nu va depăși 15 zile.

(3²) *Odată cu începerea urmăririi penale cu privire la una sau mai multe infracțiuni dintre care una este de natură să genereze un beneficiu economic în proporții mari și există bănuială rezonabilă ca a fost săvârșită de un grup criminal organizat ori*

că nu sînt circumstanțe care împiedică urmărirea penală, el restituie actele, cu ordonanța sa, organului menționat pentru începerea urmăririi penale.

(4¹) În cazul în care constată că organul de urmărire penală nu a întreprins toate măsurile necesare prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă a circumstanțelor cazului sesizat și nu stabilește temeiuri pentru restituirea actelor în vederea începerii urmăririi penale, procurorul restituie actele, prin ordonanță motivată, organului de urmărire penală și indică ce acțiuni procesuale necesită a fi efectuate. În acest caz, procurorul stabilește un termen care nu poate fi mai mare de 15 zile.

(5) În cazul în care procurorul refuză pornirea urmăririi penale, el confirmă faptul prin ordonanță motivată și anunță despre aceasta, într-un termen cît mai scurt posibil, dar nu mai mare de 15 zile, persoana care a înaintat sesizarea. În cazul în care consideră că lipsesc temeiurile pentru a începe urmărirea penală, procurorul, prin ordonanță, abrogă ordonanța de începere a urmăririi penale și dispune refuzul în pornirea urmăririi penale și clasarea procesului penal.

(6) Ordonanța de a refuza începerea urmăririi penale poate fi atacată, prin plîngere, în instanța judecătorească, în condițiile art.313.

de o organizație criminală sau a fost săvârșită infracțiunea prevăzută la art. 243 și art. 330² din Codul penal, procurorul dispune, prin delegație, Agenției de Recuperare a Bunurilor Infracționale efectuarea investigațiilor financiare paralele.

(4) Dacă din cuprinsul actului de sesizare rezultă vreunul din cazurile care împiedică pornirea urmăririi penale, organul de urmărire penală înaintează procurorului actele întocmite cu propunerea de a nu porni urmărirea penală. Dacă procurorul consideră că nu sînt circumstanțe care împiedică urmărirea penală, el restituie actele, cu ordonanța sa, organului menționat pentru începerea urmăririi penale.

(4¹) În cazul în care constată că organul de urmărire penală nu a întreprins toate măsurile necesare prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă a circumstanțelor cazului sesizat și nu stabilește temeiuri pentru restituirea actelor în vederea începerii urmăririi penale, procurorul restituie actele, prin ordonanță motivată, organului de urmărire penală și indică ce acțiuni procesuale necesită a fi efectuate. În acest caz, procurorul stabilește un termen care nu poate fi mai mare de 15 zile.

(5) În cazul în care procurorul refuză pornirea urmăririi penale, el confirmă faptul prin ordonanță motivată și anunță despre

	<p>(7) Dacă ulterior se constată că nu a existat sau că a dispărut circumstanța pe care se baza propunerea de a refuza începerea urmăririi penale, procurorul anulează ordonanța pe care a emis-o și dispune începerea urmăririi penale.</p>		<p>aceasta, într-un termen cât mai scurt posibil, dar nu mai mare de 15 zile, persoana care a înaintat sesizarea. În cazul în care consideră că lipsesc temeiurile pentru a începe urmărirea penală, procurorul, prin ordonanță, abrogă ordonanța de începere a urmăririi penale și dispune refuzul în pornirea urmăririi penale și clasarea procesului penal.</p> <p>(6) Ordonanța de a refuza începerea urmăririi penale poate fi atacată, prin plîngere, în instanța judecătorească, în condițiile art.313.</p> <p>(7) Dacă ulterior se constată că nu a existat sau că a dispărut circumstanța pe care se baza propunerea de a refuza începerea urmăririi penale, procurorul anulează ordonanța pe care a emis-o și dispune începerea urmăririi penale.</p>
31.	<p>Articolul 285. Încetarea urmăririi penale</p> <p>(1) Încetarea urmăririi penale este actul de liberare a persoanei de răspunderea penală și de finalizare a acțiunilor procedurale, în cazul în care pe temei de nereabilitare legea împiedică continuarea acesteia.</p> <p>(2) Încetarea urmăririi penale are loc în cazurile de nereabilitare a persoanei, prevăzute la art. 275 pct. 4)–9) din prezentul cod, precum și dacă există cel puțin una din cauzele prevăzute la art. 53 din Codul penal sau dacă se constată că:</p>	<p>Articolul 285 se completează cu alineatul (6¹) cu următorul cuprins:</p> <p>„(6¹) În cazul încetării urmăririi penale pe temeiuri de nereabilitare cu aplicarea măsurilor de siguranță a confiscării speciale sau extinse, procurorul înaintează în instanța de judecată un demers motivat privind dispunerea confiscării speciale sau extinse a bunurilor infracționale.”.</p>	<p>Articolul 285. Încetarea urmăririi penale</p> <p>(1) Încetarea urmăririi penale este actul de liberare a persoanei de răspunderea penală și de finalizare a acțiunilor procedurale, în cazul în care pe temei de nereabilitare legea împiedică continuarea acesteia.</p> <p>(2) Încetarea urmăririi penale are loc în cazurile de nereabilitare a persoanei, prevăzute la art. 275 pct. 4)–9) din prezentul cod, precum și dacă există cel puțin una din cauzele prevăzute la art. 53 din Codul penal sau dacă se constată că:</p>

<p>1) plîngerea prealabilă a fost retrasă de către partea vătămată, a fost încheiată o tranzacție în cadrul procesului de mediere sau părțile s-au împăcat – în cazurile în care urmărirea penală poate fi pornită numai în baza plîngerii prealabile sau legea penală permite împăcarea;</p> <p>2) persoana nu a atins vîrsta la care poate fi trasă la răspundere penală;</p> <p>3) persoana a săvîrșit o faptă prejudiciabilă fiind în stare de iresponsabilitate și nu este necesară aplicarea măsurilor de constrîngere cu caracter medical.</p> <p>(3) Încetarea urmării penale în privința persoanei are loc în orice moment al urmării penale dacă se constată existența temeiurilor prevăzute la alin. (2).</p> <p>(4) Încetarea urmării penale se dispune de către procuror prin ordonanță din oficiu sau la propunerea organului de urmărire penală.</p> <p>(4¹) În cazul în care bănuitul sau învinuitul și partea vătămată, partea civilă au încheiat o tranzacție de împăcare sau de mediere, prezentată organului de urmărire penală, pe categoria infracțiunilor prevăzute la art. 109 din Codul penal nr. 985/2002, procurorul este obligat să înceteze urmărirea penală față de bănuit sau învinuit dacă sunt întrunite condițiile pentru împăcare.</p> <p>(5) Pe lîngă elementele prevăzute la art. 255, ordonanța de încetare a urmării penale</p>		<p>1) plîngerea prealabilă a fost retrasă de către partea vătămată, a fost încheiată o tranzacție în cadrul procesului de mediere sau părțile s-au împăcat – în cazurile în care urmărirea penală poate fi pornită numai în baza plîngerii prealabile sau legea penală permite împăcarea;</p> <p>2) persoana nu a atins vîrsta la care poate fi trasă la răspundere penală;</p> <p>3) persoana a săvîrșit o faptă prejudiciabilă fiind în stare de iresponsabilitate și nu este necesară aplicarea măsurilor de constrîngere cu caracter medical.</p> <p>(3) Încetarea urmării penale în privința persoanei are loc în orice moment al urmării penale dacă se constată existența temeiurilor prevăzute la alin. (2).</p> <p>(4) Încetarea urmării penale se dispune de către procuror prin ordonanță din oficiu sau la propunerea organului de urmărire penală.</p> <p>(4¹) În cazul în care bănuitul sau învinuitul și partea vătămată, partea civilă au încheiat o tranzacție de împăcare sau de mediere, prezentată organului de urmărire penală, pe categoria infracțiunilor prevăzute la art. 109 din Codul penal nr. 985/2002, procurorul este obligat să înceteze urmărirea penală față de bănuit sau învinuit dacă sunt întrunite condițiile pentru împăcare.</p> <p>(5) Pe lîngă elementele prevăzute la art. 255, ordonanța de încetare a urmării penale</p>
---	--	---

trebuie să cuprindă datele privind persoana și fapta la care se referă încetarea urmăririi penale, temeiurile de fapt și de drept pe baza cărora se dispune încetarea urmăririi penale, precum și informația privind condițiile de intrare în vigoare și ordinea de contestare a ordonanței.

(6) La încetarea urmăririi penale, procurorul, dacă este cazul, dispune și:

1) revocarea măsurii preventive și a altor măsuri procesuale în modul prevăzut de lege;

2) restituirea cauțiunii în cazurile și în modul prevăzut de lege;

3) aplicarea măsurilor de siguranță;

4) încasarea cheltuielilor judiciare sau alte acțiuni prevăzute de lege.

(7) Încetarea urmăririi penale și liberarea persoanei de răspundere penală nu pot avea loc contrar voinței acesteia ori a reprezentantului legal, inclusiv în cazul cererii de reabilitare a persoanei decedate. În acest caz, urmărirea penală continuă.

(8) Dacă constată că nu este cazul să dispună încetarea urmăririi sau a dispus încetarea parțială ori dacă din alte considerente persistă necesitatea continuării procesului penal, procurorul, după caz, restituie cauza penală organului de urmărire penală, cu indicația respectivă, fixînd termenul urmăririi penale, sau ia o altă decizie în conformitate cu prezentul cod.

trebuie să cuprindă datele privind persoana și fapta la care se referă încetarea urmăririi penale, temeiurile de fapt și de drept pe baza cărora se dispune încetarea urmăririi penale, precum și informația privind condițiile de intrare în vigoare și ordinea de contestare a ordonanței.

(6) La încetarea urmăririi penale, procurorul, dacă este cazul, dispune și:

1) revocarea măsurii preventive și a altor măsuri procesuale în modul prevăzut de lege;

2) restituirea cauțiunii în cazurile și în modul prevăzut de lege;

3) aplicarea măsurilor de siguranță;

4) încasarea cheltuielilor judiciare sau alte acțiuni prevăzute de lege.

(6¹) În cazul încetării urmăririi penale pe temeiuri de nereabilitare cu aplicarea măsurilor de siguranță a confiscării speciale sau extinse, procurorul înaintează în instanța de judecată un demers motivat privind dispunerea confiscării speciale sau extinse a bunurilor infracționale.

(7) Încetarea urmăririi penale și liberarea persoanei de răspundere penală nu pot avea loc contrar voinței acesteia ori a reprezentantului legal, inclusiv în cazul cererii de reabilitare a persoanei decedate. În acest caz, urmărirea penală continuă.

(8) Dacă constată că nu este cazul să dispună încetarea urmăririi sau a dispus încetarea parțială ori dacă din alte considerente persistă necesitatea continuării

	<p>(9) Concomitent cu încetarea integrală a urmăririi penale, dacă fapta penală nu se impută altei persoane și nu este necesară continuarea procesului penal, prin aceeași ordonanță se dispune și clasarea cauzei penale.</p> <p>(10) Dacă fapta constituie o contravenție sau dacă liberarea de răspundere penală are loc în conformitate cu art.55 din Codul penal, procurorul, în condițiile legii, aplică sancțiunea contravențională. Dacă aplicarea sancțiunii contravenționale nu ține de competența procurorului, cauza se transmite imediat instanței de judecată spre examinare.</p>		<p>procesului penal, procurorul, după caz, restituie cauza penală organului de urmărire penală, cu indicația respectivă, fixînd termenul urmăririi penale, sau ia o altă decizie în conformitate cu prezentul cod.</p> <p>(9) Concomitent cu încetarea integrală a urmăririi penale, dacă fapta penală nu se impută altei persoane și nu este necesară continuarea procesului penal, prin aceeași ordonanță se dispune și clasarea cauzei penale.</p> <p>(10) Dacă fapta constituie o contravenție sau dacă liberarea de răspundere penală are loc în conformitate cu art.55 din Codul penal, procurorul, în condițiile legii, aplică sancțiunea contravențională. Dacă aplicarea sancțiunii contravenționale nu ține de competența procurorului, cauza se transmite imediat instanței de judecată spre examinare.</p>
32.	<p>Articolul 296. Rechizitoriul</p> <p>(1) După prezentarea materialelor de urmărire penală, procurorul, cu excepția cazurilor stipulate la art. 504 și art. 516 alin. (1), întocmește rechizitoriul imediat sau în limitele termenului rezonabil.</p> <p>(2) Rechizitoriul se compune din două părți: expunerea și dispozitivul. Expunerea cuprinde informații despre fapta și persoana în privința căreia s-a efectuat urmărirea penală, analiza probelor care confirmă fapta și vinovăția învinutului, argumentele invocate de învinuit în apărarea sa și</p>	<p>La articolul 296 alineatul (2¹) va avea următorul cuprins:</p> <p>„(2¹) Dacă la urmărirea penală au fost puse sub sechestru bunuri, în partea de expunere a rechizitoriului se includ informații despre:</p> <p>a) bunul pus sub sechestru, inclusiv informații ce permit identificarea acestuia;</p> <p>b) valoarea estimată sau reală a bunului în momentul aplicării sechestrului;</p> <p>c) proprietarul sau posesorul bunului sechestrat, inclusiv beneficiarul efectiv, în cazul în care astfel de informații sunt cunoscute;</p>	<p>Articolul 296. Rechizitoriul</p> <p>(1) După prezentarea materialelor de urmărire penală, procurorul, cu excepția cazurilor stipulate la art. 504 și art. 516 alin. (1), întocmește rechizitoriul imediat sau în limitele termenului rezonabil.</p> <p>(2) Rechizitoriul se compune din două părți: expunerea și dispozitivul. Expunerea cuprinde informații despre fapta și persoana în privința căreia s-a efectuat urmărirea penală, analiza probelor care confirmă fapta și vinovăția învinutului, argumentele invocate de învinuit în apărarea sa și</p>

<p>rezultatele verificării acestor argumente, circumstanțele care atenuează sau agravează răspunderea învinuitului, precum și temeiurile pentru liberarea de răspundere penală conform prevederilor art.53 din Codul penal dacă constată asemenea temeiuri. Dispozitivul cuprinde date cu privire la persoana învinuitului și formularea învinuirii care i se incriminează cu încadrarea juridică a acțiunilor lui și mențiunea despre trimiterea dosarului în instanța judecătorească competentă.</p> <p>(2¹) În cazul infracțiunilor menționate la art. 1061 din Codul penal nr. 985/2002, rechizitoriul trebuie să includă informații despre confiscarea extinsă.</p> <p>(3) Rechizitoriul se semnează de procurorul care l-a întocmit, indicându-se locul și data întocmirii lui.</p> <p>(4) La rechizitoriu se anexează o informație cu privire la durata urmăririi penale, măsurile preventive aplicate, durata arestării preventive, corpurile delictive și locul lor de păstrare, acțiunea civilă, măsurile de ocrotire, alte măsuri procesuale, precum și cheltuielile judiciare.</p> <p>(5) Copia de pe rechizitoriu și informația cu privire la durata urmăririi penale, la măsurile preventive aplicate, la durata arestării preventive, la corpurile delictive și locul lor de păstrare, cu privire la acțiunea civilă, la măsurile de ocrotire, la alte măsuri procesuale, precum și la cheltuielile</p>	<p>d) locul de păstrare ori autoritatea care are în administrare bunul pus sub sechestrul.”.</p>	<p>rezultatele verificării acestor argumente, circumstanțele care atenuează sau agravează răspunderea învinuitului, precum și temeiurile pentru liberarea de răspundere penală conform prevederilor art.53 din Codul penal dacă constată asemenea temeiuri. Dispozitivul cuprinde date cu privire la persoana învinuitului și formularea învinuirii care i se incriminează cu încadrarea juridică a acțiunilor lui și mențiunea despre trimiterea dosarului în instanța judecătorească competentă.</p> <p>(2¹) Dacă la urmărirea penală au fost puse sub sechestrul bunuri, în partea de expunere a rechizitoriului se includ informații despre:</p> <p>a) bunul pus sub sechestrul, inclusiv informații ce permit identificarea acestuia;</p> <p>b) valoarea estimată sau reală a bunului în momentul aplicării sechestrului;</p> <p>c) proprietarul sau posesorul bunului sechestrat, inclusiv beneficiarul efectiv, în cazul în care astfel de informații sunt cunoscute;</p> <p>d) locul de păstrare ori autoritatea care are în administrare bunul pus sub sechestrul.</p> <p>(3) Rechizitoriul se semnează de procurorul care l-a întocmit, indicându-se locul și data întocmirii lui.</p> <p>(4) La rechizitoriu se anexează o informație cu privire la durata urmăririi penale, măsurile preventive aplicate, durata arestării preventive, corpurile delictive și locul</p>
---	--	--

	<p>judiciare se înmânează sub recipisă învinuitului și reprezentantului lui legal sau, în cazul înaintării acuzării în condițiile art. 2821 sau finalizării urmăririi penale în condițiile art. 2911, apărătorului. Despre aceasta se face mențiune în informația anexată la rechizitoriu.</p> <p>(6) Învinuitul poate prezenta în scris referință la rechizitoriu, care se anexează la dosar.</p>		<p>lor de păstrare, acțiunea civilă, măsurile de ocrotire, alte măsuri procesuale, precum și cheltuielile judiciare.</p> <p>(5) Copia de pe rechizitoriu și informația cu privire la durata urmăririi penale, la măsurile preventive aplicate, la durata arestării preventive, la corpurile delictive și locul lor de păstrare, cu privire la acțiunea civilă, la măsurile de ocrotire, la alte măsuri procesuale, precum și la cheltuielile judiciare se înmânează sub recipisă învinuitului și reprezentantului lui legal sau, în cazul înaintării acuzării în condițiile art. 2821 sau finalizării urmăririi penale în condițiile art. 2911, apărătorului. Despre aceasta se face mențiune în informația anexată la rechizitoriu.</p> <p>(6) Învinuitul poate prezenta în scris referință la rechizitoriu, care se anexează la dosar.</p>
33.	<p>Articolul 332. Încetarea procesului penal în ședința de judecată</p> <p>(1) În cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art. 275 pct. 5) –9), 285 alin. (2), precum și în cazurile prevăzute în art.53-60 din Codul penal, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă.</p> <p>(2) În cazul în care fapta persoanei constituie o contravenție, instanța încetează procesul penal și, concomitent, soluționează</p>	<p>Articolul 332 se completează cu alineatul (6) cu următorul cuprins:</p> <p>„(6) Concomitent cu încetarea procesului penal pe motivul intervenirii termenului de prescripție de tragere la răspundere penală, amnistie ori decesului făptuitorului, instanța examinează chestiunile privind confiscarea specială sau extinsă a bunurilor infracționale, în ședința de judecată, cu participarea obligatorie a procurorului și cu citarea proprietarului bunului sau a persoanelor ale căror drepturi sau interese pot fi afectate și cărora li se solicită să depună o</p>	<p>Articolul 332. Încetarea procesului penal în ședința de judecată</p> <p>(1) În cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art. 275 pct. 5) –9), 285 alin. (2), precum și în cazurile prevăzute în art.53-60 din Codul penal, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă.</p> <p>(2) În cazul în care fapta persoanei constituie o contravenție, instanța încetează procesul penal și, concomitent, soluționează</p>

<p>cauza conform prevederilor Codului contravențional al Republicii Moldova.</p> <p>(3) Concomitent cu încetarea procesului penal, instanța ia măsurile respective prevăzute în art.54 și 55 din Codul penal, precum și decide asupra chestiunilor prevăzute în art.285 alin.(6).</p> <p>(4) Sentința de încetare a procesului penal poate fi atacată cu apel sau, după caz, cu recurs în instanța ierarhic superioară, în modul prevăzut de prezentul cod.</p> <p>(5) În cazul prevăzut la art. 275 pct. 4), încetarea procesului penal nu se admite fără acordul inculpatului. În acest caz, procedura continuă în mod obișnuit.</p>	<p>referință. Neprezentarea părților legal citate nu împiedică examinarea chestiunilor privind confiscarea specială sau extinsă.”.</p>	<p>cauza conform prevederilor Codului contravențional al Republicii Moldova.</p> <p>(3) Concomitent cu încetarea procesului penal, instanța ia măsurile respective prevăzute în art.54 și 55 din Codul penal, precum și decide asupra chestiunilor prevăzute în art.285 alin.(6).</p> <p>(4) Sentința de încetare a procesului penal poate fi atacată cu apel sau, după caz, cu recurs în instanța ierarhic superioară, în modul prevăzut de prezentul cod.</p> <p>(5) În cazul prevăzut la art. 275 pct. 4), încetarea procesului penal nu se admite fără acordul inculpatului. În acest caz, procedura continuă în mod obișnuit.</p> <p>(6) <i>Concomitent cu încetarea procesului penal pe motivul intervenirii termenului de prescripție de tragere la răspundere penală, amnistie ori decesului făptuitorului, instanța examinează chestiunile privind confiscarea specială sau extinsă a bunurilor infracționale, în ședință de judecată, cu participarea obligatorie a procurorului și cu citarea proprietarului bunului sau a persoanelor ale căror drepturi sau interese pot fi afectate și cărora li se solicită să depună o referință. Neprezentarea părților legal citate nu împiedică examinarea chestiunilor privind confiscarea specială sau extinsă.</i></p>
--	--	--

<p>34.</p>	<p>Articolul 350. Încetarea procesului penal</p> <p>(1) Dacă în ședința preliminară s-au constatat temeiurile prevăzute în art.332, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă.</p> <p>(2) O dată cu încetarea procesului penal, instanța decide și asupra chestiunilor prevăzute în art.285 alin.(6).</p> <p>(3) Copia de pe sentința de încetare a procesului penal se înmânează părților și persoanelor interesate, explicându-li-se modul și ordinea de atac.</p>	<p>Articolul 350 alineatul (1) se completează cu propoziția „În acest caz, dispozițiile art. 332 alin. (6) se aplică în mod corespunzător.”.</p>	<p>Articolul 350. Încetarea procesului penal</p> <p>(1) Dacă în ședința preliminară s-au constatat temeiurile prevăzute în art.332, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă. <i>În acest caz, dispozițiile art. 332 alin. (6) se aplică în mod corespunzător.</i></p> <p>(2) O dată cu încetarea procesului penal, instanța decide și asupra chestiunilor prevăzute în art.285 alin.(6).</p> <p>(3) Copia de pe sentința de încetare a procesului penal se înmânează părților și persoanelor interesate, explicându-li-se modul și ordinea de atac.</p>
<p>35.</p>	<p>Articolul 385. Chestiunile pe care trebuie să le soluționeze instanța de judecată la adoptarea sentinței</p> <p>(1) La adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate:</p> <p>1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul;</p> <p>2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat;</p> <p>3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea;</p> <p>4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni;</p> <p>5) dacă inculpatul trebuie să fie pedepsit pentru infracțiunea săvârșită;</p>	<p>La articolul 385 alineatul (1) punctul 13¹⁾ după cuvântul „aplicată” se completează cu cuvintele „confiscarea specială sau”.</p>	<p>Articolul 385. Chestiunile pe care trebuie să le soluționeze instanța de judecată la adoptarea sentinței</p> <p>(1) La adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate:</p> <p>1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul;</p> <p>2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat;</p> <p>3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea;</p> <p>4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni;</p> <p>5) dacă inculpatul trebuie să fie pedepsit pentru infracțiunea săvârșită;</p>

<p>6) dacă există circumstanțe care atenuează sau agravează răspunderea inculpatului și care anume;</p> <p>7) ce măsură de pedeapsă urmează să fie stabilită inculpatului, luînd în considerare și recomandările serviciului de resocializare, dacă o asemenea anchetă a fost efectuată;</p> <p>8) dacă măsura de pedeapsă stabilită inculpatului trebuie să fie executată de inculpat sau nu;</p> <p>9) tipul penitenciarului în care urmează să execute pedeapsa închisorii;</p> <p>10) dacă trebuie admisă acțiunea civilă, în folosul cui și în ce sumă;</p> <p>11) dacă trebuie reparată paguba materială atunci cînd nu a fost intentată acțiunea civilă;</p> <p>12) dacă urmează să fie ridicat sechestrul asupra bunurilor;</p> <p>13) ce trebuie să se facă cu corpurile delictive;</p> <p>13¹) dacă urmează să fie aplicată confiscarea extinsă;</p> <p>14) cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare;</p> <p>15) dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privința inculpatului;</p> <p>16) dacă în privința inculpatului recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii urmează să fie aplicat tratament medical forțat de alcoolism sau narcomanie.</p>		<p>6) dacă există circumstanțe care atenuează sau agravează răspunderea inculpatului și care anume;</p> <p>7) ce măsură de pedeapsă urmează să fie stabilită inculpatului, luînd în considerare și recomandările serviciului de resocializare, dacă o asemenea anchetă a fost efectuată;</p> <p>8) dacă măsura de pedeapsă stabilită inculpatului trebuie să fie executată de inculpat sau nu;</p> <p>9) tipul penitenciarului în care urmează să execute pedeapsa închisorii;</p> <p>10) dacă trebuie admisă acțiunea civilă, în folosul cui și în ce sumă;</p> <p>11) dacă trebuie reparată paguba materială atunci cînd nu a fost intentată acțiunea civilă;</p> <p>12) dacă urmează să fie ridicat sechestrul asupra bunurilor;</p> <p>13) ce trebuie să se facă cu corpurile delictive;</p> <p>13¹) dacă urmează să fie aplicată <i>confiscarea specială sau</i> confiscarea extinsă;</p> <p>14) cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare;</p> <p>15) dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privința inculpatului;</p> <p>16) dacă în privința inculpatului recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii urmează să fie aplicat tratament medical forțat de alcoolism sau narcomanie.</p>
--	--	--

<p>(2) Dacă inculpatul este învinuit de săvârșirea mai multor infracțiuni, instanța soluționează chestiunile arătate în alin.(1) pct.1)-13) pentru fiecare infracțiune în parte.</p> <p>(3) Dacă de săvârșirea infracțiunii sînt învinuiți mai mulți inculpați, instanța soluționează chestiunile prevăzute în alin.(1) referitor la fiecare inculpat în parte.</p> <p>(4) Dacă, în cursul urmăririi penale sau judecării cauzei, s-au constatat încălcări care au afectat grav drepturile inculpatului ce derivă din calitatea procesuală a inculpatului, instanța examinează posibilitatea reducerii pedepsei inculpatului drept compensare pentru aceste încălcări.</p> <p>(5) În cazul constatării încălcării drepturilor privind condițiile de detenție, garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, reducerea pedepsei se calculează în felul următor: de la una la două zile de reducere pentru 10 zile de detenție în condiții precare calculate cumulativ. Prevederile art. 473² alin. (2)–(2⁵) și (5), art. 473³ alin. (3) și art. 473⁴ alin. (1)–(5¹) se aplică în mod corespunzător la examinarea plângerii prevenitului sau a apărătorului acestuia împotriva condițiilor de detenție.</p> <p>(6) În cazul în care condamnatul s-a aflat în arest preventiv, în condițiile specificate la alin. (5), nu mai puțin de 3 luni pînă la</p>		<p>(2) Dacă inculpatul este învinuit de săvârșirea mai multor infracțiuni, instanța soluționează chestiunile arătate în alin.(1) pct.1)-13) pentru fiecare infracțiune în parte.</p> <p>(3) Dacă de săvârșirea infracțiunii sînt învinuiți mai mulți inculpați, instanța soluționează chestiunile prevăzute în alin.(1) referitor la fiecare inculpat în parte.</p> <p>(4) Dacă, în cursul urmăririi penale sau judecării cauzei, s-au constatat încălcări care au afectat grav drepturile inculpatului ce derivă din calitatea procesuală a inculpatului, instanța examinează posibilitatea reducerii pedepsei inculpatului drept compensare pentru aceste încălcări.</p> <p>(5) În cazul constatării încălcării drepturilor privind condițiile de detenție, garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, reducerea pedepsei se calculează în felul următor: de la una la două zile de reducere pentru 10 zile de detenție în condiții precare calculate cumulativ. Prevederile art. 473² alin. (2)–(2⁵) și (5), art. 473³ alin. (3) și art. 473⁴ alin. (1)–(5¹) se aplică în mod corespunzător la examinarea plângerii prevenitului sau a apărătorului acestuia împotriva condițiilor de detenție.</p> <p>(6) În cazul în care condamnatul s-a aflat în arest preventiv, în condițiile specificate la alin. (5), nu mai puțin de 3 luni pînă la</p>
---	--	---

	<p>numirea cauzei spre judecare, la stabilirea, în calitate de pedeapsă principală, a muncii neremunerate în folosul comunității, a amenzii sau a privării de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate, acesta este liberat de executarea pedepsei de către instanța de judecată.</p> <p>(7) Odată cu adoptarea sentinței, instanța decide și asupra chestiunilor prevăzute la art. 18 alin. (5).</p>		<p>numirea cauzei spre judecare, la stabilirea, în calitate de pedeapsă principală, a muncii neremunerate în folosul comunității, a amenzii sau a privării de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate, acesta este liberat de executarea pedepsei de către instanța de judecată.</p> <p>(7) Odată cu adoptarea sentinței, instanța decide și asupra chestiunilor prevăzute la art. 18 alin. (5).</p>
36.	<p>Articolul 388. Asigurarea acțiunii civile și a confiscării speciale</p> <p>(1) În caz de admitere a acțiunii civile, instanța de judecată poate dispune, înainte ca sentința să fi devenit definitivă, să fie luate măsuri pentru asigurarea acestei acțiuni dacă asemenea măsuri nu au fost luate anterior.</p> <p>(2) La pronunțarea sentinței cu confiscarea specială a bunurilor persoanei condamnate, instanța de judecată ia măsuri pentru a asigura confiscarea acestora dacă asemenea măsuri nu au fost luate anterior.</p>	<p>La articolul 388:</p> <p>Denumirea articolului va avea următorul cuprins: „Măsuri de asigurare la pronunțarea sentinței”;</p> <p>alineatul (1) va avea următorul cuprins:</p> <p>„(1) În caz de admitere a acțiunii civile, a reparării prejudiciului cauzat prin infracțiune sau în vederea garantării executării pedepsei amenzii ori compensării cheltuielilor judiciare, instanța de judecată poate dispune, înainte ca sentința să fi devenit definitivă, să fie aplicate măsuri de asigurare dacă asemenea măsuri nu au fost aplicate anterior.”;</p> <p>La alineatul (2) textul „a bunurilor persoanei condamnate” se substituie cu textul „sau confiscarea extinsă a bunurilor”.</p>	<p>Articolul 388. Asigurarea acțiunii civile și a confiscării speciale <i>Măsuri de asigurare la pronunțarea sentinței</i></p> <p>(1) În caz de admitere a acțiunii civile, a reparării prejudiciului cauzat prin infracțiune sau în vederea garantării executării pedepsei amenzii ori compensării cheltuielilor judiciare, instanța de judecată poate dispune, înainte ca sentința să fi devenit definitivă, să fie aplicate măsuri de asigurare dacă asemenea măsuri nu au fost aplicate anterior.</p> <p>(2) La pronunțarea sentinței cu confiscarea specială a bunurilor persoanei condamnate sau confiscarea extinsă a bunurilor, instanța de judecată ia măsuri pentru a asigura confiscarea acestora dacă asemenea măsuri nu au fost luate anterior.</p>
37.	<p>Articolul 389. Sentința de condamnare</p> <p>(1) Sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării</p>	<p>Articolul 389 se completează cu alineatul (7) cu următorul cuprins:</p>	<p>Articolul 389. Sentința de condamnare</p> <p>(1) Sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării</p>

<p>judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată.</p> <p>(2) Sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale și citite în instanța de judecată în absența lor.</p> <p>(3) Declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale pot fi puse la baza sentinței de condamnare numai în ansamblu cu alte probe suficiente de învinuire și cu condiția că, la urmărirea penală, a avut loc confruntarea cu bănuitul, învinuitul sau că martorul a fost audiat în condițiile art.109 și 110, în cazul în care inculpatul nu a participat la confruntare cu acest martor în cadrul ședinței de judecată.</p> <p>(4) Sentința de condamnare se adoptă:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) cu stabilirea pedepsei care urmează să fie executată; 2) cu stabilirea pedepsei și cu liberarea de executarea ei în cazul amnistiei conform art.107 din Codul penal și în cazurile prevăzute în art.89 alin.(2) lit.a), b), c), e), f) și g) din Codul penal; 3) fără stabilirea pedepsei, cu liberarea de răspundere penală în cazurile prevăzute în art.57 și 58 din Codul penal, cu liberarea de pedeapsă în cazul prevăzut în art.93 din Codul penal sau al expirării termenului de prescripție. 	<p>„(7) La adoptarea sentinței de condamnare conform alin. (4), instanța de judecată se pronunță asupra confiscării bunurilor, în cazul în care sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 106, art. 106¹ și art. 106² din Codul penal.”.</p>	<p>judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată.</p> <p>(2) Sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale și citite în instanța de judecată în absența lor.</p> <p>(3) Declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale pot fi puse la baza sentinței de condamnare numai în ansamblu cu alte probe suficiente de învinuire și cu condiția că, la urmărirea penală, a avut loc confruntarea cu bănuitul, învinuitul sau că martorul a fost audiat în condițiile art.109 și 110, în cazul în care inculpatul nu a participat la confruntare cu acest martor în cadrul ședinței de judecată.</p> <p>(4) Sentința de condamnare se adoptă:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) cu stabilirea pedepsei care urmează să fie executată; 2) cu stabilirea pedepsei și cu liberarea de executarea ei în cazul amnistiei conform art.107 din Codul penal și în cazurile prevăzute în art.89 alin.(2) lit.a), b), c), e), f) și g) din Codul penal; 3) fără stabilirea pedepsei, cu liberarea de răspundere penală în cazurile prevăzute în art.57 și 58 din Codul penal, cu liberarea de pedeapsă în cazul prevăzut în art.93 din Codul penal sau al expirării termenului de prescripție.
---	--	---

	<p>(5) La adoptarea sentinței de condamnare cu stabilirea pedepsei care urmează să fie executată, instanța stabilește categoria pedepsei, mărimea ei și începutul calculării termenului executării pedepsei.</p> <p>(6) La adoptarea sentinței de condamnare cu liberarea de pedeapsă sau, după caz, sentinței de condamnare fără stabilirea pedepsei, instanța argumentează în baza căror temeuri, prevăzute de Codul penal, adoptă sentința dată.</p>		<p>(5) La adoptarea sentinței de condamnare cu stabilirea pedepsei care urmează să fie executată, instanța stabilește categoria pedepsei, mărimea ei și începutul calculării termenului executării pedepsei.</p> <p>(6) La adoptarea sentinței de condamnare cu liberarea de pedeapsă sau, după caz, sentinței de condamnare fără stabilirea pedepsei, instanța argumentează în baza căror temeuri, prevăzute de Codul penal, adoptă sentința dată.</p> <p>(7) <i>La adoptarea sentinței de condamnare conform alin. (4), instanța de judecată se pronunță asupra confiscării bunurilor, în cazul în care sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 106, art. 106¹ și art. 106² din Codul penal.</i></p>
38.	<p>Articolul 391. Sentința de încetare a procesului penal</p> <p>(1) Sentința de încetare a procesului penal se adoptă dacă:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) lipsește plîngerea părții vătămate, plîngerea a fost retrasă sau părțile sau împăcat; 2) a intervenit decesul inculpatului; 3) persoana nu a atins vîrsta pentru tragere la răspundere penală; 4) există o hotărîre judecătorească definitivă asupra aceleiași persoane pentru aceeași faptă; 5) există o hotărîre a organului de urmărire penală asupra aceleiași persoane 	<p>Articolul 391 se completează cu alineatul (3) cu următorul cuprins:</p> <p>„(3) În cazul sentinței de încetare a procesului penal în temeiurile prevăzute la alin. (1) pct. 2), 3) și 7) și alin. (2), instanța de judecată se pronunță asupra confiscării bunurilor, în cazul în care sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 106, art. 106¹ și art. 106² din Codul penal.”</p>	<p>Articolul 391. Sentința de încetare a procesului penal</p> <p>(1) Sentința de încetare a procesului penal se adoptă dacă:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) lipsește plîngerea părții vătămate, plîngerea a fost retrasă sau părțile sau împăcat; 2) a intervenit decesul inculpatului; 3) persoana nu a atins vîrsta pentru tragere la răspundere penală; 4) există o hotărîre judecătorească definitivă asupra aceleiași persoane pentru aceeași faptă; 5) există o hotărîre a organului de urmărire penală asupra aceleiași persoane

	<p>pentru aceeași faptă de încetare a urmăririi penale, de scoatere a persoanei de sub urmărire penală sau de clasare a procesului penal;</p> <p>6) există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală; precum și</p> <p>7) în cazurile prevăzute în art.54-56 din Codul penal.</p> <p>(2) În cazul prevăzut în art.332 alin.(2), instanța încetează procesul penal, cu aplicarea sancțiunii contravenționale prevăzute în Codul contravențional.</p>		<p>pentru aceeași faptă de încetare a urmăririi penale, de scoatere a persoanei de sub urmărire penală sau de clasare a procesului penal;</p> <p>6) există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală; precum și</p> <p>7) în cazurile prevăzute în art.54-56 din Codul penal.</p> <p>(2) În cazul prevăzut în art.332 alin.(2), instanța încetează procesul penal, cu aplicarea sancțiunii contravenționale prevăzute în Codul contravențional.</p> <p>(3) În cazul sentinței de încetare a procesului penal în temeiurile prevăzute la alin. (1) pct. 2), 3) și 7) și alin. (2), instanța de judecată se pronunță asupra confiscării bunurilor, în cazul în care sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 106, art. 106¹ și art. 106² din Codul penal.</p>
<p>39.</p>	<p>Articolul 395. Dispozitivul sentinței de condamnare</p> <p>(1) În dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătate:</p> <p>1) numele, prenumele și patronimicul inculpatului;</p> <p>2) constatarea că inculpatul este vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală;</p> <p>3) categoria și mărimea pedepsei aplicate inculpatului pentru fiecare infracțiune constatată ca dovedită, pedeapsa</p>	<p>Articolul 395 se completează cu alineatul (6) cu următorul cuprins:</p> <p>„(6) În cazul în care sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 106, art. 106¹ și art. 106² din Codul penal, instanța de judecată se pronunță asupra confiscării bunurilor. În acest caz dispozitivul sentinței va cuprinde:</p> <p>1) în cazul confiscării bunului:</p> <p>a) dispoziția cu privire la confiscarea specială sau extinsă a bunului și informația ce permite identificarea acestuia;</p>	<p>Articolul 395. Dispozitivul sentinței de condamnare</p> <p>(1) În dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătate:</p> <p>1) numele, prenumele și patronimicul inculpatului;</p> <p>2) constatarea că inculpatul este vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală;</p> <p>3) categoria și mărimea pedepsei aplicate inculpatului pentru fiecare infracțiune constatată ca dovedită, pedeapsa</p>

<p>definitivă pe care urmează să o execute; categoria penitenciarului în care trebuie să execute pedeapsa cel condamnat la închisoare; data de la care începe executarea pedepsei; durata termenului de probă în cazul condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei și cui îi revine obligația de a supraveghea pe cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei. În caz dacă instanța îl găsește pe inculpat vinovat, dar îl liberează de pedeapsă pe baza prevederilor respective ale Codului penal, ea este datoare să menționeze aceasta în dispozitivul sentinței;</p> <p>4) dispoziția despre computarea reținerii, arestării preventive sau arestării la domiciliu, dacă inculpatul pînă la darea sentinței se afla în stare de arest;</p> <p>5) dispoziția privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului pînă cînd sentința va deveni definitivă;</p> <p>6) obligațiile puse în seama condamnatului cu suspendarea condiționată a executării pedepsei.</p> <p>(2) Dacă inculpatul este învinuit în baza mai multor articole ale legii penale, în dispozitivul sentinței trebuie să se indice precis în baza căror anume articole el a fost achitat și în baza cărora a fost condamnat.</p> <p>(3) În toate cazurile pedeapsa trebuie să fie precizată astfel încît la executarea sentinței să nu apară nici un fel de îndoieli cu</p>	<p>b) numele și prenumele proprietarului sau posesorului bunului confiscat;</p> <p>c) locul de păstrare ori autoritatea care va administra bunul confiscat;</p> <p>2) în cazul confiscării contravalorii bunului, veniturile sau foloasele obținute:</p> <p>a) dispoziția cu privire la încasarea sumei</p> <p>b) numele și prenumele persoanei din contul cui se încasează.”.</p>	<p>definitivă pe care urmează să o execute; categoria penitenciarului în care trebuie să execute pedeapsa cel condamnat la închisoare; data de la care începe executarea pedepsei; durata termenului de probă în cazul condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei și cui îi revine obligația de a supraveghea pe cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei. În caz dacă instanța îl găsește pe inculpat vinovat, dar îl liberează de pedeapsă pe baza prevederilor respective ale Codului penal, ea este datoare să menționeze aceasta în dispozitivul sentinței;</p> <p>4) dispoziția despre computarea reținerii, arestării preventive sau arestării la domiciliu, dacă inculpatul pînă la darea sentinței se afla în stare de arest;</p> <p>5) dispoziția privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului pînă cînd sentința va deveni definitivă;</p> <p>6) obligațiile puse în seama condamnatului cu suspendarea condiționată a executării pedepsei.</p> <p>(2) Dacă inculpatul este învinuit în baza mai multor articole ale legii penale, în dispozitivul sentinței trebuie să se indice precis în baza căror anume articole el a fost achitat și în baza cărora a fost condamnat.</p> <p>(3) În toate cazurile pedeapsa trebuie să fie precizată astfel încît la executarea sentinței să nu apară nici un fel de îndoieli cu</p>
---	--	---

privire la categoria și mărimea pedepsei stabilite de instanța de judecată.

(4) În cazurile prevăzute în art.66 din Codul penal, dispozitivul sentinței va cuprinde, de asemenea, și dispoziția în vederea ridicării gradului militar sau special, titlului special, gradului de calificare (clasificare) sau a distincțiilor de stat ale inculpatului.

(5) În cazul condamnării unui cetățean străin sau apatrid cu reședință permanentă în alt stat, dispozitivul sentinței va cuprinde explicații privind dreptul de a cere transferarea condamnatului în țara de reședință.

privire la categoria și mărimea pedepsei stabilite de instanța de judecată.

(4) În cazurile prevăzute în art.66 din Codul penal, dispozitivul sentinței va cuprinde, de asemenea, și dispoziția în vederea ridicării gradului militar sau special, titlului special, gradului de calificare (clasificare) sau a distincțiilor de stat ale inculpatului.

(5) În cazul condamnării unui cetățean străin sau apatrid cu reședință permanentă în alt stat, dispozitivul sentinței va cuprinde explicații privind dreptul de a cere transferarea condamnatului în țara de reședință.

(6) În cazul în care sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 106, art. 106¹ și art. 106² din Codul penal, instanța de judecată se pronunță asupra confiscării bunurilor. În acest caz dispozitivul sentinței va cuprinde:

1) în cazul confiscării bunului:

a) dispoziția cu privire la confiscarea specială sau extinsă a bunului și informația ce permite identificarea acestuia;

b) numele și prenumele proprietarului sau posesorului bunului confiscat;

c) locul de păstrare ori autoritatea care va administra bunul confiscat;

2) în cazul confiscării contravalorii bunului, veniturile sau foloasele obținute:

a) dispoziția cu privire la încasarea sumei

			<i>b) numele și prenumele persoanei din contul cui se încasează.</i>
40.	<p>Articolul 396. Dispozitivul sentinței de achitare sau de încetare a procesului penal</p> <p>Dispozitivul sentinței de achitare sau de încetare a procesului penal trebuie să cuprindă:</p> <p>1) numele, prenumele și patronimicul inculpatului;</p> <p>2) dispoziția de achitare a inculpatului sau de încetare a procesului penal și motivul pe care se întemeiază achitarea sau încetarea procesului;</p> <p>3) dispoziția de revocare a măsurii preventive, dacă o astfel de măsură a fost aplicată;</p> <p>4) dispoziția de revocare a măsurilor de asigurare a acțiunii civile și a eventualei confiscări speciale, dacă astfel de măsuri au fost luate.</p>	<p>La articolul 396 punctul 4) va avea următorul cuprins:</p> <p>„4) dispoziția de revocare a măsurilor de asigurare aplicate conform art. 203 alin. (2) – în cazul sentinței de achitare sau în cazul sentinței de încetare a procesului penal în temeiurile prevăzute la art. 391 alin. (1) pct. 1), 4)-6).”.</p>	<p>Articolul 396. Dispozitivul sentinței de achitare sau de încetare a procesului penal</p> <p>Dispozitivul sentinței de achitare sau de încetare a procesului penal trebuie să cuprindă:</p> <p>1) numele, prenumele și patronimicul inculpatului;</p> <p>2) dispoziția de achitare a inculpatului sau de încetare a procesului penal și motivul pe care se întemeiază achitarea sau încetarea procesului;</p> <p>3) dispoziția de revocare a măsurii preventive, dacă o astfel de măsură a fost aplicată;</p> <p>4) <i>dispoziția de revocare a măsurilor de asigurare aplicate conform art. 203 alin. (2) – în cazul sentinței de achitare sau în cazul sentinței de încetare a procesului penal în temeiurile prevăzute la art. 391 alin. (1) pct. 1), 4)-6).</i></p>
41.	<p>Articolul 397. Alte chestiuni care trebuie soluționate în dispozitivul sentinței</p> <p>Dispozitivul sentinței de condamnare, precum și al celei de achitare sau de încetare a procesului penal, pe lângă chestiunile enumerate în art.395 și 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă:</p> <p>1) hotărîrea cu privire la acțiunea civilă înaintată sau hotărîrea pronunțată din oficiu</p>	<p>La articolul 397 punctul 2) se exclude.</p>	<p>Articolul 397. Alte chestiuni care trebuie soluționate în dispozitivul sentinței</p> <p>Dispozitivul sentinței de condamnare, precum și al celei de achitare sau de încetare a procesului penal, pe lângă chestiunile enumerate în art.395 și 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă:</p> <p>1) hotărîrea cu privire la acțiunea civilă înaintată sau hotărîrea pronunțată din oficiu</p>

	<p>de către instanță referitor la repararea pagubei;</p> <p>2) hotărârea cu privire la confiscarea specială și confiscarea extinsă;</p> <p>3) hotărîrea cu privire la corpurile delictive;</p> <p>4) hotărîrea cu privire la măsurile de ocrotire;</p> <p>4¹) hotărârea cu privire la secretizarea anumitor părți ale sentinței;</p> <p>5) dispoziția referitoare la repartizarea cheltuielilor judiciare;</p> <p>6) dispoziția referitoare la procedura și termenul declarării apelului sau a recursului împotriva sentinței, după caz.</p>		<p>de către instanță referitor la repararea pagubei;</p> <p>2) hotărârea cu privire la confiscarea specială și confiscarea extinsă;</p> <p>3) hotărîrea cu privire la corpurile delictive;</p> <p>4) hotărîrea cu privire la măsurile de ocrotire;</p> <p>4¹) hotărârea cu privire la secretizarea anumitor părți ale sentinței;</p> <p>5) dispoziția referitoare la repartizarea cheltuielilor judiciare;</p> <p>6) dispoziția referitoare la procedura și termenul declarării apelului sau a recursului împotriva sentinței, după caz.</p>
42.	<p>Articolul 468. Trimiterea spre executare a hotărîrii judecătorești</p> <p>(1) Trimiterea spre executare a hotărîrii judecătorești se pune în sarcina instanței care a judecat cauza în primă instanță. Hotărîrile definitive pronunțate în primă instanță de către Curtea Supremă de Justiție se pun în aplicare de către organul însărcinat cu punerea în executare a hotărîrilor judecătorești de pe lângă judecătoria în raza teritorială a căreia se află Curtea Supremă de Justiție. Dispoziția de executare a hotărîrii judecătorești, în termen de 10 zile de la data cînd hotărîrea a rămas definitivă, se trimite de către președintele instanței, împreună cu o copie de pe hotărîrea definitivă, organului însărcinat cu punerea în executare a sentinței</p>	<p>Articolul 468 alineatul (3) se completează cu textul „, iar procurorul coordonează executarea hotărîrilor cu privire la confiscarea specială și confiscarea extinsă a bunurilor, repararea prejudiciului cauzat de infracțiune statului și compensarea cheltuielilor de judecată”.</p>	<p>Articolul 468. Trimiterea spre executare a hotărîrii judecătorești</p> <p>(1) Trimiterea spre executare a hotărîrii judecătorești se pune în sarcina instanței care a judecat cauza în primă instanță. Hotărîrile definitive pronunțate în primă instanță de către Curtea Supremă de Justiție se pun în aplicare de către organul însărcinat cu punerea în executare a hotărîrilor judecătorești de pe lângă judecătoria în raza teritorială a căreia se află Curtea Supremă de Justiție. Dispoziția de executare a hotărîrii judecătorești, în termen de 10 zile de la data cînd hotărîrea a rămas definitivă, se trimite de către președintele instanței, împreună cu o copie de pe hotărîrea definitivă, organului însărcinat cu punerea în executare a sentinței</p>

conform prevederilor legislației de executare. În cazul în care cauza a fost judecată în apel și/sau în recurs, la copia de pe sentință se anexează copia de pe decizia instanței de apel și/sau de recurs.

(2) Organele care pun în executare sentința comunică de îndată, dar nu mai târziu de 5 zile, instanței care a trimis hotărîrea dată despre punerea în executare a acesteia. Administrația locului de detenție trebuie să comunice instanței care a trimis hotărîrea locul unde condamnatul își execută pedeapsa.

(3) Instanța care a pronunțat sentința este obligată să urmărească executarea hotărîrii.

(4) Instanța care a pronunțat sentința este obligată, în termen de 10 zile, să comunice organului local de administrare militară despre sentința rămasă definitivă în privința recrutului condamnat.

(5) Livretele militare ale persoanelor supuse serviciului militar și certificatele speciale ale recruților condamnați la închisoare sau detențiune pe viață se trimit de instanță organelor locale de administrare militară respective.

conform prevederilor legislației de executare. În cazul în care cauza a fost judecată în apel și/sau în recurs, la copia de pe sentință se anexează copia de pe decizia instanței de apel și/sau de recurs.

(2) Organele care pun în executare sentința comunică de îndată, dar nu mai târziu de 5 zile, instanței care a trimis hotărîrea dată despre punerea în executare a acesteia. Administrația locului de detenție trebuie să comunice instanței care a trimis hotărîrea locul unde condamnatul își execută pedeapsa.

(3) Instanța care a pronunțat sentința este obligată să urmărească executarea hotărîrii, iar *procurorul coordonează executarea hotărîrilor cu privire la confiscarea specială și confiscarea extinsă a bunurilor, repararea prejudiciului cauzat de infracțiune statului și compensarea cheltuielilor de judecată.*

(4) Instanța care a pronunțat sentința este obligată, în termen de 10 zile, să comunice organului local de administrare militară despre sentința rămasă definitivă în privința recrutului condamnat.

(5) Livretele militare ale persoanelor supuse serviciului militar și certificatele speciale ale recruților condamnați la închisoare sau detențiune pe viață se trimit de instanță organelor locale de administrare militară respective.

<p>46.</p>	<p>Articolul 469. Chestiunile care urmează să fie soluționate de către instanță la executarea pedepsei</p> <p>(1) La executarea pedepsei, instanța de judecată soluționează chestiunile cu privire la schimbările în executarea unor hotărâri, și anume:</p> <p>1) liberarea condiționată de pedeapsă înainte de termen (art.91 din Codul penal);</p> <p>2) înlocuirea părții neexecutate din pedeapsă cu o pedeapsă mai blândă (art.92 din Codul penal);</p> <p>3) liberarea de la executarea pedepsei penale a persoanelor grav bolnave (art.95 din Codul penal);</p> <p>4) amânarea executării pedepsei pentru femeile gravide și persoanele care au copii în vîrstă de pînă la 8 ani (art.96 din Codul penal), anularea amînării executării pedepsei de către acestea, liberarea lor de pedeapsă, înlocuirea pedepsei sau trimiterea pentru executare a pedepsei neexecutate;</p> <p>5) reabilitarea judecătorească (art.112 din Codul penal);</p> <p>6) schimbarea categoriei penitenciarului (art.72 din Codul penal);</p> <p>7) înlocuirea amenzii cu muncă neremunerată în folosul comunității sau închisoare (art.64 din Codul penal);</p> <p>8) înlocuirea muncii neremunerate în folosul comunității cu închisoare (art.67 din Codul penal);</p>	<p>Articolul 469 alineatul (1) se completează cu punctul 17³) cu următorul conținut:</p> <p>„17³) soluționarea chestiunilor privind modul de punere în executare a hotărârilor judecătorești cu privire la confiscarea bunurilor;”.</p>	<p>Articolul 469. Chestiunile care urmează să fie soluționate de către instanță la executarea pedepsei</p> <p>(1) La executarea pedepsei, instanța de judecată soluționează chestiunile cu privire la schimbările în executarea unor hotărâri, și anume:</p> <p>1) liberarea condiționată de pedeapsă înainte de termen (art.91 din Codul penal);</p> <p>2) înlocuirea părții neexecutate din pedeapsă cu o pedeapsă mai blîndă (art.92 din Codul penal);</p> <p>3) liberarea de la executarea pedepsei penale a persoanelor grav bolnave (art.95 din Codul penal);</p> <p>4) amînarea executării pedepsei pentru femeile gravide și persoanele care au copii în vîrstă de pînă la 8 ani (art.96 din Codul penal), anularea amînării executării pedepsei de către acestea, liberarea lor de pedeapsă, înlocuirea pedepsei sau trimiterea pentru executare a pedepsei neexecutate;</p> <p>5) reabilitarea judecătorească (art.112 din Codul penal);</p> <p>6) schimbarea categoriei penitenciarului (art.72 din Codul penal);</p> <p>7) înlocuirea amenzii cu muncă neremunerată în folosul comunității sau închisoare (art.64 din Codul penal);</p> <p>8) înlocuirea muncii neremunerate în folosul comunității cu închisoare (art.67 din Codul penal);</p>
-------------------	--	---	--

<p>9) anularea condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei sau, după caz, a liberării condiționate de pedeapsă înainte de termen, cu trimiterea condamnatului pentru executarea pedepsei neexecutate (art.90 și 91 din Codul penal);</p> <p>9¹) anularea condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei și stingerea antecedentelor penale;</p> <p>10) căutarea persoanelor condamnate care se ascund de organele care pun în executare pedeapsa;</p> <p>11) executarea sentinței în cazul existenței altor hotărâri neexecutate, dacă aceasta nu a fost soluționată la adoptarea ultimei hotărâri;</p> <p>12) computarea arestării preventive sau a arestării la domiciliu, dacă aceasta nu a fost soluționată la adoptarea hotărârii de condamnare;</p> <p>13) prelungirea, schimbarea sau încetarea aplicării măsurii de constrângere cu caracter medical alienaților (art.10¹ din Codul penal);</p> <p>13¹) internarea forțată într-o instituție fiziopneumologică (art.96¹ din Codul penal);</p> <p>14) liberarea de pedeapsă sau ușurarea pedepsei în temeiul adoptării unei legi care are efect retroactiv ori ameliorarea, în alt mod, a situației (art. 10 și 10¹ din Codul penal), precum și excluderii din hotărârea de</p>		<p>9) anularea condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei sau, după caz, a liberării condiționate de pedeapsă înainte de termen, cu trimiterea condamnatului pentru executarea pedepsei neexecutate (art.90 și 91 din Codul penal);</p> <p>9¹) anularea condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei și stingerea antecedentelor penale;</p> <p>10) căutarea persoanelor condamnate care se ascund de organele care pun în executare pedeapsa;</p> <p>11) executarea sentinței în cazul existenței altor hotărâri neexecutate, dacă aceasta nu a fost soluționată la adoptarea ultimei hotărâri;</p> <p>12) computarea arestării preventive sau a arestării la domiciliu, dacă aceasta nu a fost soluționată la adoptarea hotărârii de condamnare;</p> <p>13) prelungirea, schimbarea sau încetarea aplicării măsurii de constrângere cu caracter medical alienaților (art.10¹ din Codul penal);</p> <p>13¹) internarea forțată într-o instituție fiziopneumologică (art.96¹ din Codul penal);</p> <p>14) liberarea de pedeapsă sau ușurarea pedepsei în temeiul adoptării unei legi care are efect retroactiv ori ameliorarea, în alt mod, a situației (art. 10 și 10¹ din Codul penal), precum și excluderii din hotărârea de</p>
--	--	--

<p>condamnare a unor capete de acuzare dacă persoana condamnată a fost extrădată;</p> <p>15) liberarea de pedeapsă în temeiul actului amnistiei sau stingerea executării pedepsei (art. 295 din Codul de executare);</p> <p>16) liberarea de executare a pedepsei în legătură cu expirarea termenelor de prescripție ale executării sentinței de condamnare (art.97 din Codul penal);</p> <p>17) explicarea suspiciunilor sau neclarităților care apar la punerea în executare a pedepselor;</p> <p>17¹) constatarea condițiilor de detenție a condamnaților;</p> <p>17²) anularea condamnării în baza acordului de cooperare ca urmare a neexecutării condițiilor stabilite în acordul de cooperare, cu trimiterea condamnatului pentru executarea pedepsei stabilite;</p> <p>18) alte chestiuni prevăzute de lege care apar în procesul executării pedepselor de către condamnați.</p> <p>(2) Chestiunile privind executarea hotărârii judecătorești referitor la acțiunea civilă și alte chestiuni patrimoniale se soluționează conform dispozițiilor legislației de executare privind executarea documentelor cu caracter civil.</p>		<p>condamnare a unor capete de acuzare dacă persoana condamnată a fost extrădată;</p> <p>15) liberarea de pedeapsă în temeiul actului amnistiei sau stingerea executării pedepsei (art. 295 din Codul de executare);</p> <p>16) liberarea de executare a pedepsei în legătură cu expirarea termenelor de prescripție ale executării sentinței de condamnare (art.97 din Codul penal);</p> <p>17) explicarea suspiciunilor sau neclarităților care apar la punerea în executare a pedepselor;</p> <p>17¹) constatarea condițiilor de detenție a condamnaților;</p> <p>17²) anularea condamnării în baza acordului de cooperare ca urmare a neexecutării condițiilor stabilite în acordul de cooperare, cu trimiterea condamnatului pentru executarea pedepsei stabilite;</p> <p>17³) <i>soluționarea chestiunilor privind modul de punere în executare a hotărârilor judecătorești cu privire la confiscarea bunurilor;</i></p> <p>18) alte chestiuni prevăzute de lege care apar în procesul executării pedepselor de către condamnați.</p> <p>(2) Chestiunile privind executarea hotărârii judecătorești referitor la acțiunea civilă și alte chestiuni patrimoniale se soluționează conform dispozițiilor legislației de executare privind executarea documentelor cu caracter civil.</p>
--	--	--

44.	<p>Articolul 470. Instanța care soluționează chestiunile privind executarea hotărârilor judecătorești</p> <p>(1) Chestiunile privind executarea hotărârilor prevăzute la art.469 alin.(1) pct.1)-4), 6)–16),17¹) și 18) se soluționează de către instanța de judecată din raza de activitate a organului sau a instituției care execută pedeapsa.</p> <p>(2) Chestiunile privind reabilitarea judecătorească se soluționează de către instanța de judecată de la locul de trai al persoanei care solicită reabilitarea.</p> <p>(3) Chestiunile privind explicarea suspiciunilor și neclarităților la punerea în executare a pedepselor se soluționează de către instanța care a adoptat hotărârea rămasă definitivă.</p>	<p>La articolul 470 alineatul (3) după cuvintele „punerea în executare a pedepselor” se completează cu textul „și confiscării bunurilor”.</p>	<p>Articolul 470. Instanța care soluționează chestiunile privind executarea hotărârilor judecătorești</p> <p>(1) Chestiunile privind executarea hotărârilor prevăzute la art.469 alin.(1) pct.1)-4), 6)–16),17¹) și 18) se soluționează de către instanța de judecată din raza de activitate a organului sau a instituției care execută pedeapsa.</p> <p>(2) Chestiunile privind reabilitarea judecătorească se soluționează de către instanța de judecată de la locul de trai al persoanei care solicită reabilitarea.</p> <p>(3) Chestiunile privind explicarea suspiciunilor și neclarităților la punerea în executare a pedepselor <i>și confiscării bunurilor</i> se soluționează de către instanța care a adoptat hotărârea rămasă definitivă.</p>
45.	<p>Articolul 471. Modul de soluționare a chestiunilor privind punerea în executare a hotărârilor judecătorești</p> <p>(1) Chestiunile specificate la art. 469 alin. (1) pct. 5), 11) și 14) se soluționează de către judecătorii instanței de drept comun, iar chestiunile prevăzute la celelalte puncte din art. 469 alin. (1) se soluționează de către judecătorul de instrucție la demersul instituției care pune în executare pedeapsa, la cererea condamnatului sau a apărătorului acestuia ori, după caz, la demersul procurorului care exercită supravegherea organului sau instituției care pune în</p>	<p>La articolul 471 alineatul (3), textul „14)-17) și 17²)” se substituie cu textul „14)-17), 17²) și 17³)”;</p>	<p>Articolul 471. Modul de soluționare a chestiunilor privind punerea în executare a hotărârilor judecătorești</p> <p>(1) Chestiunile specificate la art. 469 alin. (1) pct. 5), 11) și 14) se soluționează de către judecătorii instanței de drept comun, iar chestiunile prevăzute la celelalte puncte din art. 469 alin. (1) se soluționează de către judecătorul de instrucție la demersul instituției care pune în executare pedeapsa, la cererea condamnatului sau a apărătorului acestuia ori, după caz, la demersul procurorului care exercită supravegherea</p>

executare pedeapsa. Soluționarea de către instanța de judecată a chestiunilor prevăzute la art. 469 alin. (1) pct. 1) și 2) se efectuează în condițiile prevăzute la art. 266 și 267 din Codul de executare și numai după respectarea procedurii extrajudiciare stabilite. În cazul soluționării chestiunilor prevăzute la art. 469 alin. (1) pct. 1), 2), 4), 7)–9), instituția care pune în executare pedeapsa este obligată să prezinte raportul de evaluare privind comportamentul condamnatului, iar în cazul soluționării chestiunii prevăzute la art. 469 alin. (1) pct. 3), și raportul medical respectiv. În ședința de judecată se citează autorul demersului cu privire la soluționarea chestiunii solicitate.

(1¹) Chestiunile prevăzute la art. 469 alin. (1) pct.17²) se examinează de către judecătorul de instrucție la demersul procurorului.

(2) Temei pentru examinarea chestiunilor prevăzute la art.469 alin.(1) pct.1), 2), 4)–7), 11), 12), 14)–16) și 18) poate servi și cererea condamnatului. Referitor la chestiunile prevăzute la art. 469 alin. (1) pct. 1) și 2), condamnatul înaintează cererea în instanța de judecată doar dacă a fost refuzat în condițiile art. 266 alin. (3) din Codul de executare. Pentru aplicarea temeiului prevăzut la art. 469 alin. (1) pct. 14) poate declara demers și procurorul. Chestiunea specificată la art. 469 alin. (1) pct. 14) se va soluționa cu solicitarea

organului sau instituției care pune în executare pedeapsa. Soluționarea de către instanța de judecată a chestiunilor prevăzute la art. 469 alin. (1) pct. 1) și 2) se efectuează în condițiile prevăzute la art. 266 și 267 din Codul de executare și numai după respectarea procedurii extrajudiciare stabilite. În cazul soluționării chestiunilor prevăzute la art. 469 alin. (1) pct. 1), 2), 4), 7)–9), instituția care pune în executare pedeapsa este obligată să prezinte raportul de evaluare privind comportamentul condamnatului, iar în cazul soluționării chestiunii prevăzute la art. 469 alin. (1) pct. 3), și raportul medical respectiv. În ședința de judecată se citează autorul demersului cu privire la soluționarea chestiunii solicitate.

(1¹) Chestiunile prevăzute la art. 469 alin. (1) pct.17²) se examinează de către judecătorul de instrucție la demersul procurorului.

(2) Temei pentru examinarea chestiunilor prevăzute la art.469 alin.(1) pct.1), 2), 4)–7), 11), 12), 14)–16) și 18) poate servi și cererea condamnatului. Referitor la chestiunile prevăzute la art. 469 alin. (1) pct. 1) și 2), condamnatul înaintează cererea în instanța de judecată doar dacă a fost refuzat în condițiile art. 266 alin. (3) din Codul de executare. Pentru aplicarea temeiului prevăzut la art. 469 alin. (1) pct. 14) poate declara demers și procurorul. Chestiunea specificată la art. 469 alin. (1)

dosarului (sau, după caz, a dosarelor) penal în a cărui bază persoana a fost condamnată.

(3) La soluționarea chestiunilor prevăzute în art.469 alin.(1) pct.1), 2), 4)-9), 11), 14)-17) și 17²), participarea condamnatului în ședința de judecată este obligatorie, cu excepția cazurilor în care acesta, fiind legal citat, nu s-a prezentat în instanță. Condamnatul prezent la ședință are dreptul să ia cunoștință de materialele prezentate instanței, să participe la examinarea lor, să înainteze cereri, inclusiv de recuzare, să dea explicații, să prezinte probe.

(3¹) În cazul soluționării chestiunilor prevăzute la art. 469, 473¹ și 473² prin intermediul videoconferinței, instanța de judecată asigură părților posibilitatea de a lua cunoștință de materialele cauzei. Cererile, demersurile și materialele pentru soluționarea chestiunilor privind executarea hotărârilor judecătorești se depun la instanța competentă în număr egal de copii cu numărul părților implicate în proces. Transmiterea și aducerea la cunoștință a materialelor pot fi realizate, la cererea părților, și prin intermediul conexiunilor electronice. Condamnatul are dreptul să înainteze cereri, inclusiv de recuzare, să dea explicații, să prezinte probe. La solicitarea condamnatului, în camera de videoconferință poate fi prezent și apărătorul.

pct. 14) se va soluționa cu solicitarea dosarului (sau, după caz, a dosarelor) penal în a cărui bază persoana a fost condamnată.

(3) La soluționarea chestiunilor prevăzute în art.469 alin.(1) pct.1), 2), 4)-9), 11), 14)-17) și 17²) 14)-17), 17²) și 17³), participarea condamnatului în ședința de judecată este obligatorie, cu excepția cazurilor în care acesta, fiind legal citat, nu s-a prezentat în instanță. Condamnatul prezent la ședință are dreptul să ia cunoștință de materialele prezentate instanței, să participe la examinarea lor, să înainteze cereri, inclusiv de recuzare, să dea explicații, să prezinte probe.

(3¹) În cazul soluționării chestiunilor prevăzute la art. 469, 473¹ și 473² prin intermediul videoconferinței, instanța de judecată asigură părților posibilitatea de a lua cunoștință de materialele cauzei. Cererile, demersurile și materialele pentru soluționarea chestiunilor privind executarea hotărârilor judecătorești se depun la instanța competentă în număr egal de copii cu numărul părților implicate în proces. Transmiterea și aducerea la cunoștință a materialelor pot fi realizate, la cererea părților, și prin intermediul conexiunilor electronice. Condamnatul are dreptul să înainteze cereri, inclusiv de recuzare, să dea explicații, să prezinte probe. La solicitarea condamnatului, în camera de videoconferință poate fi prezent și apărătorul.

(4) Condamnatul poate să-și apere interesele prin intermediul apărătorului. La soluționarea chestiunilor referitoare la executarea sentințelor în privința minorilor, persoanelor cu defecte fizice sau psihice care le împiedică să-și exercite de sine stătător dreptul la apărare, persoanelor care nu posedă limba în care se desfășoară procesul, când cererea sau demersul este examinat în lipsa condamnatului, precum și în alte cazuri când interesele justiției o cer, participarea apărătorului este obligatorie.

(5) La repartizarea spre judecare a demersului instituției penitenciare privind soluționarea chestiunii prevăzute la art. 469 alin. (1) pct. 3), judecătorul de instrucție, în termen de cel mult 3 zile, numește din oficiu expertiza judiciară psihiatrică legală sau medico-legală. Chestiunea prevăzută în art.469 alin.(1) pct.3) se soluționează în baza raportului expertizei judiciare psihiatrice legale sau medico-legale numite de către instanța de judecată, cu participarea obligatorie a expertului judiciar. Ședința de judecată va începe în cel mult 10 zile de la data recepționării raportului de expertiză judiciară. Termenul maxim de soluționare a demersului instituției penitenciare este de o lună, care curge din data recepționării raportului de expertiză judiciară de către instanța de judecată. Chestiunile prevăzute la art.469 alin.(1) pct.13) se soluționează în baza avizului instituției medicale, iar la

(4) Condamnatul poate să-și apere interesele prin intermediul apărătorului. La soluționarea chestiunilor referitoare la executarea sentințelor în privința minorilor, persoanelor cu defecte fizice sau psihice care le împiedică să-și exercite de sine stătător dreptul la apărare, persoanelor care nu posedă limba în care se desfășoară procesul, când cererea sau demersul este examinat în lipsa condamnatului, precum și în alte cazuri când interesele justiției o cer, participarea apărătorului este obligatorie.

(5) La repartizarea spre judecare a demersului instituției penitenciare privind soluționarea chestiunii prevăzute la art. 469 alin. (1) pct. 3), judecătorul de instrucție, în termen de cel mult 3 zile, numește din oficiu expertiza judiciară psihiatrică legală sau medico-legală. Chestiunea prevăzută în art.469 alin.(1) pct.3) se soluționează în baza raportului expertizei judiciare psihiatrice legale sau medico-legale numite de către instanța de judecată, cu participarea obligatorie a expertului judiciar. Ședința de judecată va începe în cel mult 10 zile de la data recepționării raportului de expertiză judiciară. Termenul maxim de soluționare a demersului instituției penitenciare este de o lună, care curge din data recepționării raportului de expertiză judiciară de către instanța de judecată. Chestiunile prevăzute la art.469 alin.(1) pct.13) se soluționează în baza avizului instituției medicale, iar la

solicitarea instanței de judecată, cu participarea reprezentantului comisiei medicale care a dat concluzia.

(5¹) La examinarea demersului administrației instituției penitenciare privind internarea forțată într-o instituție ftiziopneumologică conform art.961 din Codul penal, instanța de judecată va ține cont de avizul medicului curant, a cărui prezență la ședința de judecată este obligatorie.

(5²) Termenul internării forțate în staționarul specializat este stabilit de comisia medicală a instituției medico-sanitare de profil ftiziopneumologic în funcție de rezultatul tratamentului și contagiozitatea bolnavului. Externarea din instituția ftiziopneumologică a pacientului față de care au fost aplicate, prin hotărâre judecătorească, măsuri forțate de internare și tratament se face numai prin hotărârea instanței de judecată în baza avizului comisiei medicale a instituției respective.

(5³) În partea nereglementată de prezentul cod, examinarea demersului administrației instituției penitenciare privind internarea forțată într-o instituție ftiziopneumologică se efectuează conform prevederilor capitolului XXIX din Codul de procedură civilă.

(6) La soluționarea chestiunilor privind executarea hotărârii judecătorești referitor la acțiunea civilă în ședința de judecată sînt citați atît condamnatul, cît și partea civilă sau

solicitarea instanței de judecată, cu participarea reprezentantului comisiei medicale care a dat concluzia.

(5¹) La examinarea demersului administrației instituției penitenciare privind internarea forțată într-o instituție ftiziopneumologică conform art.961 din Codul penal, instanța de judecată va ține cont de avizul medicului curant, a cărui prezență la ședința de judecată este obligatorie.

(5²) Termenul internării forțate în staționarul specializat este stabilit de comisia medicală a instituției medico-sanitare de profil ftiziopneumologic în funcție de rezultatul tratamentului și contagiozitatea bolnavului. Externarea din instituția ftiziopneumologică a pacientului față de care au fost aplicate, prin hotărâre judecătorească, măsuri forțate de internare și tratament se face numai prin hotărârea instanței de judecată în baza avizului comisiei medicale a instituției respective.

(5³) În partea nereglementată de prezentul cod, examinarea demersului administrației instituției penitenciare privind internarea forțată într-o instituție ftiziopneumologică se efectuează conform prevederilor capitolului XXIX din Codul de procedură civilă.

(6) La soluționarea chestiunilor privind executarea hotărârii judecătorești referitor la acțiunea civilă în ședința de judecată sînt citați atît condamnatul, cît și partea civilă sau

	<p>reprezentantul său. Neprezentarea părții civile sau a reprezentantului său nu împiedică soluționarea cauzei.</p> <p>(7) Participarea reprezentantului organului care pune în executare pedeapsa la soluționarea chestiunilor prevăzute la art. 469 alin. (1) este obligatorie, cu excepția chestiunilor prevăzute la art. 469 alin. (1) pct. 5), 11), 12), 14), 15) și 17) la a căror soluționare este obligatorie participarea procurorului.</p> <p>(8) Examinarea cauzei începe cu raportul reprezentantului organului care a depus demers sau cu explicația persoanei care a depus cerere, apoi se cercetează materialele prezentate, se ascultă explicațiile persoanelor prezente la ședință, opinia procurorului sau, după caz, a reprezentantului organului care pune în executare pedeapsa, după care instanța adoptă o încheiere.</p> <p>(9) Încheierea instanței privind soluționarea chestiunilor prevăzute la art. 469 alin.(1) este executorie de la data pronunțării, cu excepția chestiunilor prevăzute la art. 469 alin.(1) pct.7), 8), 9). Recursul suspendă executarea hotărârii judecătorești în partea încasării mijloacelor bănești.</p>		<p>reprezentantul său. Neprezentarea părții civile sau a reprezentantului său nu împiedică soluționarea cauzei.</p> <p>(7) Participarea reprezentantului organului care pune în executare pedeapsa la soluționarea chestiunilor prevăzute la art. 469 alin. (1) este obligatorie, cu excepția chestiunilor prevăzute la art. 469 alin. (1) pct. 5), 11), 12), 14), 15) și 17) la a căror soluționare este obligatorie participarea procurorului.</p> <p>(8) Examinarea cauzei începe cu raportul reprezentantului organului care a depus demers sau cu explicația persoanei care a depus cerere, apoi se cercetează materialele prezentate, se ascultă explicațiile persoanelor prezente la ședință, opinia procurorului sau, după caz, a reprezentantului organului care pune în executare pedeapsa, după care instanța adoptă o încheiere.</p> <p>(9) Încheierea instanței privind soluționarea chestiunilor prevăzute la art. 469 alin.(1) este executorie de la data pronunțării, cu excepția chestiunilor prevăzute la art. 469 alin.(1) pct.7), 8), 9). Recursul suspendă executarea hotărârii judecătorești în partea încasării mijloacelor bănești.</p>
46.		Se completează cu articolul 471 ² cu următorul cuprins:	<i>Articolul 471². Modul de soluționare a cazurilor prevăzute la art. 469 alin. (1) pct. 17³)</i>

		<p>„Articolul 471². Modul de soluționare a cazurilor prevăzute la art. 469 alin. (1) pct. 17³)</p> <p>(1) Procurorul înaintează demers în instanța de judecată pentru soluționarea modului de punere în executare a hotărârii judecătorești cu privire la confiscarea bunurilor în cazul în care în procesul de executare a hotărârii judecătorești cu privire la confiscarea specială sau confiscarea extinsă se constată că:</p> <p>a) bunurile în privința cărora instanța a dispus confiscarea se află în proprietate sau în posesia unei persoane terțe fizice sau juridice în condițiile art. 106² din Codul penal, despre care instanța de judecată nu avea cunoștință; sau</p> <p>b) în procedura de executare au fost identificate bunuri ale condamnatului sau bunuri care se află în proprietate sau posesia unei persoane terțe fizice sau juridice în condițiile art. 106² din Codul penal.</p> <p>(2) La examinarea demersului procurorului privind soluționarea chestiunilor privind executarea hotărârilor judecătorești cu privire la confiscarea bunurilor, este obligatorie participarea organului care pune în executare hotărârea precum și proprietarul bunului sau persoanele ale căror drepturi ori interese pot fi afectate. Neprezentarea părților legal citate nu împiedică examinarea demersului.</p> <p>(3) Confiscarea bunurilor din contul persoanelor terțe fizice sau juridice indicate la alin. (1), este posibilă în condițiile prevăzute la art. 106² din Codul penal.</p>	<p><i>(1) Procurorul înaintează demers în instanța de judecată pentru soluționarea modului de punere în executare a hotărârii judecătorești cu privire la confiscarea bunurilor în cazul în care în procesul de executare a hotărârii judecătorești cu privire la confiscarea specială sau confiscarea extinsă se constată că:</i></p> <p><i>a) bunurile în privința cărora instanța a dispus confiscarea se află în proprietate sau în posesia unei persoane terțe fizice sau juridice în condițiile art. 106² din Codul penal, despre care instanța de judecată nu avea cunoștință; sau</i></p> <p><i>b) în procedura de executare au fost identificate bunuri ale condamnatului sau bunuri care se află în proprietate sau posesia unei persoane terțe fizice sau juridice în condițiile art. 106² din Codul penal.</i></p> <p><i>(2) La examinarea demersului procurorului privind soluționarea chestiunilor privind executarea hotărârilor judecătorești cu privire la confiscarea bunurilor, este obligatorie participarea organului care pune în executare hotărârea precum și proprietarul bunului sau persoanele ale căror drepturi ori interese pot fi afectate. Neprezentarea părților legal citate nu împiedică examinarea demersului.</i></p> <p><i>(3) Confiscarea bunurilor din contul persoanelor terțe fizice sau juridice indicate la alin. (1), este posibilă în condițiile prevăzute la art. 106² din Codul penal.</i></p>
--	--	--	---

		<p>(4) Dispozitivul încheierii trebuie să conțină soluția adoptată, cu indicarea bunurilor ce urmează a fi confiscate și din contul cărei persoane se confiscă, alte chestiuni ce au importanță pentru executarea măsurii de siguranță, precum și modul și termenul de atac al încheierii.”.</p>	<p><i>(4) Dispozitivul încheierii trebuie să conțină soluția adoptată, cu indicarea bunurilor ce urmează a fi confiscate și din contul cărei persoane se confiscă, alte chestiuni ce au importanță pentru executarea măsurii de siguranță, precum și modul și termenul de atac al încheierii.</i></p>
47.		<p>Se completează cu articolul 472¹ cu următorul cuprins: „Articolul 472¹. Contestarea actelor organului de executare silită a cazurilor speciale de executare (1) Actele de executare ale organului de executare silită a cazurilor speciale de executare prevăzute în Capitolul XXVIII¹, titlul V, cartea a doua din Codul de executare, pot fi contestate de către condamnat sau persoanele ale căror drepturi ori interese au fost afectate la judecătorul de instrucție din raza de activitate a organului de executare respectiv. (2) Contestația se depune în termen de 10 zile de la data comunicării sau de la data la care a luat cunoștință de actul respectiv. (3) Condamnatul sau persoanele ale căror drepturi ori interese au fost afectate pot fi repus în termenul de contestare, dacă instanța constată că întârzierea a fost determinată de motive întemeiate. (4) Modul de soluționare a contestației are loc conform prevederilor art.471 și nu suspendă executarea actului. Încheierea privind soluționarea contestației este irevocabilă.</p>	<p>Articolul 472¹. <i>Contestarea actelor organului de executare silită a cazurilor speciale de executare</i> (1) <i>Actele de executare ale organului de executare silită a cazurilor speciale de executare prevăzute în Capitolul XXVIII¹, titlul V, cartea a doua din Codul de executare, pot fi contestate de către condamnat sau persoanele ale căror drepturi ori interese au fost afectate la judecătorul de instrucție din raza de activitate a organului de executare respectiv.</i> (2) <i>Contestația se depune în termen de 10 zile de la data comunicării sau de la data la care a luat cunoștință de actul respectiv.</i> (3) <i>Condamnatul sau persoanele ale căror drepturi ori interese au fost afectate pot fi repus în termenul de contestare, dacă instanța constată că întârzierea a fost determinată de motive întemeiate.</i> (4) <i>Modul de soluționare a contestației are loc conform prevederilor art.471 și nu suspendă executarea actului. Încheierea privind soluționarea contestației este irevocabilă.</i></p>

		(5) Actele de executare întocmite de organul de executare silită a cazurilor speciale de executare, legale în fond, nu pot fi anulate pe motive formale.”	<i>(5) Actele de executare întocmite de organul de executare silită a cazurilor speciale de executare, legale în fond, nu pot fi anulate pe motive formale.</i>
48.	<p>Articolul 499. Sentința de aplicare a unor măsuri de constrângere cu caracter medical</p> <p>(1) Dacă consideră dovedit faptul că persoana în cauză a săvârșit o faptă prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, în stare de iresponsabilitate sau că această persoană, după ce a săvârșit infracțiunea, s-a îmbolnăvit de o boală psihică cronică, care o face să nu-și dea seama de acțiunile sale sau să nu le poată dirija, instanța de judecată adoptă, conform art.23 din Codul penal, fie o sentință de absolvire a acestei persoane de pedeapsă sau, după caz, de răspundere penală, fie de liberare de pedeapsă și de aplicare față de ea a unor măsuri de constrângere cu caracter medical, indicînd care anume din ele trebuie aplicată, sau o sentință de încetare a procesului și de neaplicare a unor astfel de măsuri în cazurile cînd, prin caracterul faptei săvârșite și starea sănătății sale, persoana nu prezintă pericol pentru societate și nu are nevoie de tratament forțat. În astfel de cazuri, instanța anunță despre bolnav organele de ocrotire a sănătății.</p> <p>(2) Dacă găsește că starea de iresponsabilitate a persoanei a cărei cauză se</p>	<p>Articolul 499 alineatul (3) se completează cu propoziția „În acest caz, dispozițiile art. 332 alin. (6) se aplică în mod corespunzător.”.</p>	<p>Articolul 499. Sentința de aplicare a unor măsuri de constrângere cu caracter medical</p> <p>(1) Dacă consideră dovedit faptul că persoana în cauză a săvârșit o faptă prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, în stare de iresponsabilitate sau că această persoană, după ce a săvârșit infracțiunea, s-a îmbolnăvit de o boală psihică cronică, care o face să nu-și dea seama de acțiunile sale sau să nu le poată dirija, instanța de judecată adoptă, conform art.23 din Codul penal, fie o sentință de absolvire a acestei persoane de pedeapsă sau, după caz, de răspundere penală, fie de liberare de pedeapsă și de aplicare față de ea a unor măsuri de constrângere cu caracter medical, indicînd care anume din ele trebuie aplicată, sau o sentință de încetare a procesului și de neaplicare a unor astfel de măsuri în cazurile cînd, prin caracterul faptei săvârșite și starea sănătății sale, persoana nu prezintă pericol pentru societate și nu are nevoie de tratament forțat. În astfel de cazuri, instanța anunță despre bolnav organele de ocrotire a sănătății.</p> <p>(2) Dacă găsește că starea de iresponsabilitate a persoanei a cărei cauză se</p>

	<p> judecă nu a fost dovedită sau că boala persoanei care a săvârșit infracțiunea nu împiedică pedepsirea ei, instanța, prin sentință, clasează procedura privind aplicarea măsurilor de constrângere cu caracter medical, restituind cauza procurorului pentru urmărirea penală în procedură generală.</p> <p>(3) În cazul în care participarea persoanei la săvârșirea infracțiunii nu a fost dovedită, precum și în cazul în care se constată circumstanțele prevăzute în art.285, instanța dă o sentință de încetare a procesului penal pe temeiurile constatate de ea, indiferent de existența și caracterul bolii persoanei, și anunță despre aceasta organele de ocrotire a sănătății.</p> <p>(4) Prin sentința sa instanța rezolvă și chestiunile indicate în art.397.</p>		<p> judecă nu a fost dovedită sau că boala persoanei care a săvârșit infracțiunea nu împiedică pedepsirea ei, instanța, prin sentință, clasează procedura privind aplicarea măsurilor de constrângere cu caracter medical, restituind cauza procurorului pentru urmărirea penală în procedură generală.</p> <p>(3) În cazul în care participarea persoanei la săvârșirea infracțiunii nu a fost dovedită, precum și în cazul în care se constată circumstanțele prevăzute în art.285, instanța dă o sentință de încetare a procesului penal pe temeiurile constatate de ea, indiferent de existența și caracterul bolii persoanei, și anunță despre aceasta organele de ocrotire a sănătății. <i>În acest caz, dispozițiile art. 332 alin. (6) se aplică în mod corespunzător.</i></p> <p>(4) Prin sentința sa instanța rezolvă și chestiunile indicate în art.397.</p>
49.		<p>Titlul III partea specială se completează după articolul 530 cu capitolul VIII¹ cu următorul cuprins:</p> <p style="text-align: center;">„Capitolul VIII¹ PROCEDURA DE CONFISCARE ÎN CAZUL ÎNCETĂRII URMĂRIRII PENALE</p> <p>Articolul 530¹. Modul de înaintare a demersului privind dispunerea</p>	<p style="text-align: center;">Capitolul VIII¹ PROCEDURA DE CONFISCARE ÎN CAZUL ÎNCETĂRII URMĂRIRII PENALE</p> <p><i>Articolul 530¹. Modul de înaintare a demersului privind dispunerea confiscării speciale sau extinse a bunurilor infracționale</i></p> <p><i>(1) În cazul în care procurorul a dispus încetarea urmăririi penale pe temeiuri de</i></p>

		<p>confiscării speciale sau extinse a bunurilor infracționale</p> <p>(1) În cazul în care procurorul a dispus încetarea urmăririi penale pe temeiuri de nereabilitare în condițiile art. 285 alin. (6¹), înaintează în termen de 30 de zile de la data rămânerii definitive a hotărârii respective, un demers motivat privind dispunerea confiscării speciale sau extinse a bunurilor infracționale, în instanța de judecată căreia i-ar fi revenit competența să judece cauza în prima instanță.</p> <p>(2) La demers se anexează în copii certificate actele care interesează soluționarea confiscării speciale sau extinse a bunurilor infracționale.</p> <p>Articolul 530². Procedura de examinare a demersului privind dispunerea confiscării speciale sau extinse a bunurilor infracționale</p> <p>(1) Demersul privind dispunerea confiscării speciale sau extinse a bunurilor infracționale se examinează în ședință de judecată, cu participarea obligatorie a procurorului și cu citarea proprietarului bunului sau a persoanelor ale căror drepturi sau interese pot fi afectate cărora li se transmite o copie a demersului privind dispunerea confiscării speciale sau extinse a bunurilor infracționale, solicitându-le să depună referința. Neprezentarea părților legal citate și a referinței nu împiedică examinarea demersului.</p> <p>(2) În cadrul ședinței de judecată se prezintă demersul privind dispunerea confiscării speciale sau extinse a bunurilor infracționale, care se</p>	<p><i>nereabilitare în condițiile art. 285 alin. (6¹), înaintează în termen de 30 de zile de la data rămânerii definitive a hotărârii respective, un demers motivat privind dispunerea confiscării speciale sau extinse a bunurilor infracționale, în instanța de judecată căreia i-ar fi revenit competența să judece cauza în prima instanță.</i></p> <p><i>(2) La demers se anexează în copii certificate actele care interesează soluționarea confiscării speciale sau extinse a bunurilor infracționale.</i></p> <p>Articolul 530². <i>Procedura de examinare a demersului privind dispunerea confiscării speciale sau extinse a bunurilor infracționale</i></p> <p><i>(1) Demersul privind dispunerea confiscării speciale sau extinse a bunurilor infracționale se examinează în ședință de judecată, cu participarea obligatorie a procurorului și cu citarea proprietarului bunului sau a persoanelor ale căror drepturi sau interese pot fi afectate cărora li se transmite o copie a demersului privind dispunerea confiscării speciale sau extinse a bunurilor infracționale, solicitându-le să depună referința. Neprezentarea părților legal citate și a referinței nu împiedică examinarea demersului.</i></p> <p><i>(2) În cadrul ședinței de judecată se prezintă demersul privind dispunerea confiscării speciale sau extinse a bunurilor</i></p>
--	--	---	--

		<p>expune de către procuror și se ascultă proprietarul bunului sau persoanele ale căror drepturi sau interese pot fi afectate. Dispozițiile titlului II din Partea specială se aplică în mod corespunzător în măsura în care nu contravin prevederilor prezentului capitol.</p> <p>Articolul 530³. Soluția instanței de judecată</p> <p>(1) După examinarea demersului privind dispunerea confiscării speciale sau extinse a bunurilor infracționale instanța de judecată poate dispune una dintre următoarele soluții:</p> <p>a) respinge demersul și dispune, după caz, restituirea bunului ori ridicarea măsurii asigurătorii luate în vederea confiscării;</p> <p>b) admite propunerea și dispune confiscarea bunurilor.</p> <p>(2) Încheierea instanței de judecată poate fi contestată cu recurs de către procuror și persoanele prevăzute la art. 530² alin. (1) în termen de 3 zile de la comunicarea încheierii.</p> <p>(3) Recursul se judecă de către instanța ierarhic superioară în conformitate cu prevederile art. 447 și 448.”.</p>	<p><i>infracționale, care se expune de către procuror și se ascultă proprietarul bunului sau persoanele ale căror drepturi sau interese pot fi afectate. Dispozițiile titlului II din Partea specială se aplică în mod corespunzător în măsura în care nu contravin prevederilor prezentului capitol.</i></p> <p>Articolul 530³. Soluția instanței de judecată</p> <p>(1) După examinarea demersului privind dispunerea confiscării speciale sau extinse a bunurilor infracționale instanța de judecată poate dispune una dintre următoarele soluții:</p> <p>a) respinge demersul și dispune, după caz, restituirea bunului ori ridicarea măsurii asigurătorii luate în vederea confiscării;</p> <p>b) admite propunerea și dispune confiscarea bunurilor.</p> <p>(2) Încheierea instanței de judecată poate fi contestată cu recurs de către procuror și persoanele prevăzute la art. 530² alin. (1) în termen de 3 zile de la comunicarea încheierii.</p> <p>(3) Recursul se judecă de către instanța ierarhic superioară în conformitate cu prevederile art. 447 și 448.</p>
50.	<p>Articolul 534. Refuzul la asistență juridică internațională</p> <p>(1) Asistența juridică internațională poate fi refuzată dacă:</p>	<p>Articolul 534 se completează cu alineatul (1¹) cu următorul cuprins:</p> <p>„(1¹) Asistența juridică internațională poate fi refuzată și în temeiurile prevăzute în Legea nr.</p>	<p>Articolul 534. Refuzul la asistență juridică internațională</p> <p>(1) Asistența juridică internațională poate fi refuzată dacă:</p>

<p>1) cererea se referă la infracțiuni considerate în Republica Moldova ca infracțiuni politice sau infracțiuni conexe cu astfel de infracțiuni. Refuzul nu se admite în cazul în care persoana este bănuită, învinuită sau a fost condamnată pentru săvârșirea unor fapte prevăzute de art.5-8 din Statutul de la Roma al Curții Internaționale Penale;</p> <p>2) cererea se referă la o faptă ce constituie exclusiv o încălcare a disciplinei militare;</p> <p>3) organul de urmărire penală sau instanța judecătorească solicitate pentru acordarea asistenței juridice consideră că executarea acesteia este de natură să aducă atingere suveranității, securității sau ordinii publice a statului;</p> <p>4) există motive întemeiate de a crede că bănuitul este urmărit sau pedepsit penal pe motive de rasă, religie, cetățenie, asociere la un anumit grup sau pentru împărțirea unor convingeri politice, sau dacă situația lui se va agrava și mai mult pentru unul dintre motivele enumerate;</p> <p>5) este dovedit faptul că în statul solicitant persoana nu va avea acces la un proces echitabil;</p> <p>6) fapta respectivă se pedepsește cu moartea conform legislației statului solicitant, iar statul solicitant nu oferă nici o garanție în vederea neaplicării sau neexecutării pedepsei capitale;</p>	<p>371/2006 cu privire la asistența juridică internațională în materie penală.”.</p>	<p>1) cererea se referă la infracțiuni considerate în Republica Moldova ca infracțiuni politice sau infracțiuni conexe cu astfel de infracțiuni. Refuzul nu se admite în cazul în care persoana este bănuită, învinuită sau a fost condamnată pentru săvârșirea unor fapte prevăzute de art.5-8 din Statutul de la Roma al Curții Internaționale Penale;</p> <p><i>1¹) Asistența juridică internațională poate fi refuzată și în temeiurile prevăzute în Legea nr. 371/2006 cu privire la asistența juridică internațională în materie penală.</i></p> <p>2) cererea se referă la o faptă ce constituie exclusiv o încălcare a disciplinei militare;</p> <p>3) organul de urmărire penală sau instanța judecătorească solicitate pentru acordarea asistenței juridice consideră că executarea acesteia este de natură să aducă atingere suveranității, securității sau ordinii publice a statului;</p> <p>4) există motive întemeiate de a crede că bănuitul este urmărit sau pedepsit penal pe motive de rasă, religie, cetățenie, asociere la un anumit grup sau pentru împărțirea unor convingeri politice, sau dacă situația lui se va agrava și mai mult pentru unul dintre motivele enumerate;</p> <p>5) este dovedit faptul că în statul solicitant persoana nu va avea acces la un proces echitabil;</p> <p>6) fapta respectivă se pedepsește cu moartea conform legislației statului</p>
---	--	--

	<p>7) potrivit Codului penal al Republicii Moldova, fapta sau faptele invocate în cerere nu constituie infracțiune;</p> <p>8) în conformitate cu legislația națională, persoana nu poate fi trasă la răspundere penală.</p> <p>(2) Orice refuz privind acordarea asistenței juridice internaționale va fi motivat.</p>		<p>solicitant, iar statul solicitant nu oferă nici o garanție în vederea neaplicării sau neexecutării pedepsei capitale;</p> <p>7) potrivit Codului penal al Republicii Moldova, fapta sau faptele invocate în cerere nu constituie infracțiune;</p> <p>8) în conformitate cu legislația națională, persoana nu poate fi trasă la răspundere penală.</p> <p>(2) Orice refuz privind acordarea asistenței juridice internaționale va fi motivat.</p>
51.	<p>Articolul 540¹. Percheziția, ridicarea, remiterea de obiecte sau documente, sechestrul și confiscarea</p> <p>Comisiile rogatorii prin care se solicită efectuarea percheziției, ridicarea sau remiterea de obiecte ori documente, precum și punerea sub sechestru sau confiscarea sînt executate în conformitate cu legislația Republicii Moldova.</p>	<p>La articolul 540¹</p> <p>În denumirea articolului textul „, sechestrul și confiscarea” se substituie cu textul „și sechestrul”;</p> <p>la alineatul unic textul „sau confiscarea” se exclude.</p>	<p>Articolul 540¹. Percheziția, ridicarea, remiterea de obiecte sau documente, sechestrul și confiscarea și sechestrul</p> <p>Comisiile rogatorii prin care se solicită efectuarea percheziției, ridicarea sau remiterea de obiecte ori documente, precum și punerea sub sechestru sau confiscarea sînt executate în conformitate cu legislația Republicii Moldova.</p>
52.	<p>Articolul 558. Cazuri și condiții de recunoaștere a hotărîrilor penale</p> <p>(1) Hotărîrile penale definitive pronunțate de instanțele judecătorești din străinătate, precum și cele care sînt de natură să producă, potrivit legii penale a Republicii Moldova, efecte juridice, pot fi recunoscute de instanța națională, la demersul ministrului justiției sau al Procurorului General, în baza</p>	<p>La articolul 558:</p> <p>alineatul (1) cuvintele „sau al Procurorului General” se exclude;</p> <p>alineatul (2) se completează cu punctul 4) cu următorul conținut:</p> <p>„4) hotărîrea nu contravine condițiilor speciale prevăzute în Legea nr. 371/2006 cu privire la asistența juridică internațională în materie penală.”.</p>	<p>Articolul 558. Cazuri și condiții de recunoaștere a hotărîrilor penale</p> <p>(1) Hotărîrile penale definitive pronunțate de instanțele judecătorești din străinătate, precum și cele care sînt de natură să producă, potrivit legii penale a Republicii Moldova, efecte juridice, pot fi recunoscute de instanța națională, la demersul ministrului justiției sau al Procurorului General, în baza</p>

	<p>tratatului internațional sau a acordului de reciprocitate.</p> <p>(2) Hotărîrea penală a instanței unui stat străin poate fi recunoscută numai dacă sînt respectate următoarele condiții:</p> <p>1) hotărîrea a fost pronunțată de o instanță competentă;</p> <p>2) hotărîrea nu contravine ordinii publice din Republica Moldova;</p> <p>3) hotărîrea poate produce efecte juridice în țară potrivit legii penale naționale.</p> <p>(3) Hotărârile Curții Penale Internaționale se execută pe teritoriul Republicii Moldova fără recunoașterea de către instanța judecătorească națională.</p>		<p>tratatului internațional sau a acordului de reciprocitate.</p> <p>(2) Hotărîrea penală a instanței unui stat străin poate fi recunoscută numai dacă sînt respectate următoarele condiții:</p> <p>1) hotărîrea a fost pronunțată de o instanță competentă;</p> <p>2) hotărîrea nu contravine ordinii publice din Republica Moldova;</p> <p>3) hotărîrea poate produce efecte juridice în țară potrivit legii penale naționale.</p> <p>4) <i>hotărîrea nu contravine condițiilor speciale prevăzute în Legea nr. 371/2006 cu privire la asistența juridică internațională în materie penală.</i></p> <p>(3) Hotărârile Curții Penale Internaționale se execută pe teritoriul Republicii Moldova fără recunoașterea de către instanța judecătorească națională.</p>
53.	<p>Articolul 559. Procedura de recunoaștere a hotărîrilor instanțelor străine</p> <p>(1) Demersul ministrului justiției sau al Procurorului General privind recunoașterea hotărîrii instanței străine urmează să fie motivat și se soluționează de către instanța judecătorească în a cărei raza teritorială se află Ministerul Justiției sau Procuratura Generală.</p> <p>(2) La soluționarea demersului participă obligatoriu reprezentantul Ministerului Justiției sau, după caz, al Procuraturii Generale, condamnatul și apărătorul</p>	<p>La articolul 559 alineatul (1) textele „sau al Procurorului General” și „sau Procuratura Generală” se exclud; alineatul (2) textul „sau după caz Procuratura Generală” se substituie cu „procurorul”, iar al doilea enunț se completează cu textul „precum și în condițiile art. 321 care se aplică în mod corespunzător”.</p>	<p>Articolul 559. Procedura de recunoaștere a hotărîrilor instanțelor străine</p> <p>(1) Demersul ministrului justiției sau al Procurorului General privind recunoașterea hotărîrii instanței străine urmează să fie motivat și se soluționează de către instanța judecătorească în a cărei raza teritorială se află Ministerul Justiției sau Procuratura Generală.</p> <p>(2) La soluționarea demersului participă obligatoriu reprezentantul Ministerului Justiției, sau, după caz, al Procuraturii Generale, <i>procurorul</i>, condamnatul și</p>

	<p>acestui. Instanța poate examina demersul și în lipsa condamnatului în cazul în care acesta se află în detenție pe teritoriul unui stat străin.</p> <p>(3) Condamnatului i se comunică hotărîrea instanței străine împreună cu documentele care o însoțesc, cu traducere în limba română și în limba pe care o cunoaște condamnatul.</p> <p>(4) Instanța ascultă opiniile celor prezenți și, în baza materialelor anexate la demers, dacă constată că sînt întrunite condițiile legale, recunoaște hotărîrea penală a instanței străine. În cazul în care pedeapsa solicitată de către instanța străină nu a fost executată sau a fost executată numai în parte, instanța substituie pedeapsa neexecutată sau restul pedepsei cu o pedeapsă respectivă potrivit prevederilor art.557 alin.(1) pct.1).</p> <p>(5) Executarea dispozițiilor civile dintr-o hotărîre judecătorească penală străină se efectuează potrivit regulilor prevăzute pentru executarea hotărîrilor judecătorești civile străine.</p>		<p>apărătorul acestuia. Instanța poate examina demersul și în lipsa condamnatului în cazul în care acesta se află în detenție pe teritoriul unui stat străin <i>precum și în condițiile art. 321 care se aplică în mod corespunzător.</i></p> <p>(3) Condamnatului i se comunică hotărîrea instanței străine împreună cu documentele care o însoțesc, cu traducere în limba română și în limba pe care o cunoaște condamnatul.</p> <p>(4) Instanța ascultă opiniile celor prezenți și, în baza materialelor anexate la demers, dacă constată că sînt întrunite condițiile legale, recunoaște hotărîrea penală a instanței străine. În cazul în care pedeapsa solicitată de către instanța străină nu a fost executată sau a fost executată numai în parte, instanța substituie pedeapsa neexecutată sau restul pedepsei cu o pedeapsă respectivă potrivit prevederilor art.557 alin.(1) pct.1).</p> <p>(5) Executarea dispozițiilor civile dintr-o hotărîre judecătorească penală străină se efectuează potrivit regulilor prevăzute pentru executarea hotărîrilor judecătorești civile străine.</p>
54.		<p>Capitolul IX din titlul III partea specială se completează după articolul 559 cu o secțiune nouă cu următorul cuprins:</p> <p style="text-align: center;">„Secțiunea a 4¹</p> <p style="text-align: center;">Trimiterea spre recunoaștere și executare a hotărîrii judecătorești naționale în străinătate</p>	<p style="text-align: center;">Secțiunea a 4¹</p> <p style="text-align: center;">Trimiterea spre recunoaștere și executare a hotărîrii judecătorești naționale în străinătate</p> <p style="text-align: center;">Articolul 559¹. Cazurile și condițiile de trimitere spre recunoaștere și executare a</p>

		<p>Articolul 559¹. Cazurile și condițiile de trimitere spre recunoaștere și executare a hotărârii judecătorești naționale în străinătate</p> <p>Hotărârile penale definitive pronunțate de instanțele judecătorești din Republica Moldova, pot fi transmise spre recunoaștere și executare într-un stat străin, dacă:</p> <p>a) condamnatul își are domiciliul sau reședința peste hotarele țării sau are cetățenia altui stat;</p> <p>b) a fost refuzată extrădarea persoanei condamnate pentru executarea sentinței;</p> <p>c) bunurile supuse confiscării se află peste hotarele țării.</p> <p>Articolul 559². Procedura de trimitere spre recunoaștere și executare a hotărârii judecătorești naționale în străinătate</p> <p>(1) Hotărârile judecătorești penale definitive pronunțate de instanțele judecătorești din Republica Moldova se transmit spre recunoaștere și executare statului străin prin intermediul Ministerului Justiției.</p> <p>(2) Instituția sau organul competent de executare a hotărârii judecătorești penale naționale transmite Ministerului Justiției demersul privind recunoașterea hotărârilor judecătorești prevăzute la alin. (1). ”.</p>	<p><i>hotărârii judecătorești naționale în străinătate</i></p> <p><i>Hotărârile penale definitive pronunțate de instanțele judecătorești din Republica Moldova, pot fi transmise spre recunoaștere și executare într-un stat străin, dacă:</i></p> <p><i>a) condamnatul își are domiciliul sau reședința peste hotarele țării sau are cetățenia altui stat;</i></p> <p><i>b) a fost refuzată extrădarea persoanei condamnate pentru executarea sentinței;</i></p> <p><i>c) bunurile supuse confiscării se află peste hotarele țării.</i></p> <p>Articolul 559². <i>Procedura de trimitere spre recunoaștere și executare a hotărârii judecătorești naționale în străinătate</i></p> <p><i>(1) Hotărârile judecătorești penale definitive pronunțate de instanțele judecătorești din Republica Moldova se transmit spre recunoaștere și executare statului străin prin intermediul Ministerului Justiției.</i></p> <p><i>(2) Instituția sau organul competent de executare a hotărârii judecătorești penale naționale transmite Ministerului Justiției demersul privind recunoașterea hotărârilor judecătorești prevăzute la alin. (1).</i></p>
		<p>Capitolul IX din titlul III partea specială se completează cu o secțiune nouă cu următorul cuprins:</p> <p style="text-align: center;">„Secțiunea a 4².</p>	<p style="text-align: center;">Secțiunea a 4².</p> <p style="text-align: center;">Particularitățile recunoașterii și punerii în executare a hotărârilor judecătorești de confiscare</p>

		<p align="center">Particularitățile recunoașterii și punerii în executare a hotărârilor judecătorești de confiscare</p> <p>Articolul 559³. Recunoașterea și punerea în executare a hotărârii judecătorești străine cu privire la confiscarea bunurilor</p> <p>(1) Prin hotărârea judecătorească străină de confiscare se înțelege o hotărâre prin care a fost stabilită o pedeapsă sau o măsură definitivă dispusă de o instanță judecătorească străină ca urmare a săvârșirii unei infracțiuni care constă în privarea definitivă de bunuri a unei persoane fizice sau juridice.</p> <p>(2) Până la recunoașterea hotărârii judecătorești străine cu privire la confiscare, instanța judecătorească din Republica Moldova poate aplica, la cererea statului solicitant sau la demersul Ministerului Justiției, măsuri asiguratorii în cazul în care există riscul distrugerii, transformării, cheltuirii, transferării, deplasării sau înstrăinării bunurilor obiect al confiscării.</p> <p>(3) Hotărârile judecătorești străine recunoscute cu privire la confiscarea bunurilor care se află pe teritoriul Republicii Moldova se execută în conformitate cu legislația Republicii Moldova.</p> <p>(4) Bunurile confiscate în temeiul unei hotărâri judecătorești străine recunoscute se returnează statului solicitant în modul prevăzut la art. 113¹ din Legea nr. 371/2006 cu privire la asistența juridică internațională în materie penală.</p>	<p>Articolul 559³. <i>Recunoașterea și punerea în executare a hotărârii judecătorești străine cu privire la confiscarea bunurilor</i></p> <p>(1) <i>Prin hotărârea judecătorească străină de confiscare se înțelege o hotărâre prin care a fost stabilită o pedeapsă sau o măsură definitivă dispusă de o instanță judecătorească străină ca urmare a săvârșirii unei infracțiuni care constă în privarea definitivă de bunuri a unei persoane fizice sau juridice.</i></p> <p>(2) <i>Până la recunoașterea hotărârii judecătorești străine cu privire la confiscare, instanța judecătorească din Republica Moldova poate aplica, la cererea statului solicitant sau la demersul Ministerului Justiției, măsuri asiguratorii în cazul în care există riscul distrugerii, transformării, cheltuirii, transferării, deplasării sau înstrăinării bunurilor obiect al confiscării.</i></p> <p>(3) <i>Hotărârile judecătorești străine recunoscute cu privire la confiscarea bunurilor care se află pe teritoriul Republicii Moldova se execută în conformitate cu legislația Republicii Moldova.</i></p> <p>(4) <i>Bunurile confiscate în temeiul unei hotărâri judecătorești străine recunoscute se returnează statului solicitant în modul prevăzut la art. 113¹ din Legea nr. 371/2006 cu privire la asistența juridică internațională în materie penală.</i></p>
--	--	---	---

Articolul 559⁴. Transmiterea spre recunoaștere și punerea în executare a hotărârilor judecătorești naționale cu privire la confiscarea bunurilor care se afla peste hotarele țării și repararea prejudiciului cauzat statului

(1) La demersul organului care pune în executare hotărârea judecătorească națională cu privire la confiscarea bunurilor și cu privire la repararea prejudiciului cauzat statului, Ministerul Justiției inițiază procedura de recunoaștere și punere în executare a hotărârilor judecătorești definitive naționale cu privire la confiscarea bunurilor care se afla peste hotarele țării și cu privire la repararea prejudiciului cauzat statului atunci când bunurile se află peste hotarele țării.

(2) În cazul în care bunurile supuse confiscării au fost indisponibilizate în cadrul procesului penal, cererea de recunoaștere și executare se transmite către Ministerul Justiției de instanța judecătorească națională care a adoptat hotărârea.

(3) Hotărârea judecătorească se transmite spre recunoaștere statului străin unde:

a) sunt motive întemeiate să se considere că persoana fizică sau juridică față de care a fost adoptată hotărârea respectivă deține bunuri sau venituri, atunci când hotărârea are ca obiect confiscarea contravalorii bunurilor care fac obiectul confiscării speciale sau confiscării extinse;

b) sunt motive întemeiate să se considere că bunurile care sunt supuse confiscării se află în străinătate, atunci când hotărârea respectivă are ca obiect un bun sau o parte dintr-un bun.

Articolul 559⁴. Transmiterea spre recunoaștere și punerea în executare a hotărârilor judecătorești naționale cu privire la confiscarea bunurilor care se afla peste hotarele țării și repararea prejudiciului cauzat statului

(1) La demersul organului care pune în executare hotărârea judecătorească națională cu privire la confiscarea bunurilor și cu privire la repararea prejudiciului cauzat statului, Ministerul Justiției inițiază procedura de recunoaștere și punere în executare a hotărârilor judecătorești definitive naționale cu privire la confiscarea bunurilor care se afla peste hotarele țării și cu privire la repararea prejudiciului cauzat statului atunci când bunurile se află peste hotarele țării.

(2) În cazul în care bunurile supuse confiscării au fost indisponibilizate în cadrul procesului penal, cererea de recunoaștere și executare se transmite către Ministerul Justiției de instanța judecătorească națională care a adoptat hotărârea.

(3) Hotărârea judecătorească se transmite spre recunoaștere statului străin unde:

a) sunt motive întemeiate să se considere că persoana fizică sau juridică față de care a fost adoptată hotărârea respectivă deține bunuri sau venituri, atunci când hotărârea are ca obiect confiscarea

		(4) În cazul în care nu sunt identificate circumstanțele prevăzute la alin. (3) hotărârea judecătorească națională se transmite spre recunoaștere statului în care domiciliază sau își are sediul persoana fizică sau juridică ale cărei bunuri sunt supuse confiscării.”	<i>contravalorii bunurilor care fac obiectul confiscării speciale sau confiscării extinse;</i> b) sunt motive întemeiate să se considere că bunurile care sunt supuse confiscării se află în străinătate, atunci când hotărârea respectivă are ca obiect un bun sau o parte dintr-un bun. (4) În cazul în care nu sunt identificate circumstanțele prevăzute la alin. (3) hotărârea judecătorească națională se transmite spre recunoaștere statului în care domiciliază sau își are sediul persoana fizică sau juridică ale cărei bunuri sunt supuse confiscării.
Art. III – Codul de executare al Republicii Moldova nr. 443/2004 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2010, nr.214–220, art.704), cu modificările ulterioare			
1.	<p>Articolul 172. Trimiterea hotărîrilor spre executare</p> <p>(1) Trimiterea hotărîrilor judecătorești spre executare revine instanței care a judecat cauza în primă instanță.</p> <p>(2) Hotărîrea privind pedeapsa închisorii sau detențiunii pe viață în privința persoanei care, pînă la rămînerea ei definitivă, nu se afla în stare de arest preventiv se trimite organului afacerilor interne în a cărui rază teritorială se află domiciliul condamnatului pentru escortarea lui la locul de deținere.</p> <p>(3) Hotărîrea judecătorească privind înlocuirea pedepsei în conformitate cu art.64 alin.(5) din Codul penal, precum și privind anularea liberării de pedeapsa penală în</p>	<p>Articolul 172 se completează cu alineatul (4¹) cu următorul cuprins:</p> <p>„(4¹) Hotărârea judecătorească cu privire la confiscarea specială și confiscarea extinsă a bunurilor, repararea prejudiciului cauzat de infracțiune statului și compensarea cheltuielilor de judecată se transmite spre executare Serviciului Fiscal de Stat.”.</p>	<p>Articolul 172. Trimiterea hotărîrilor spre executare</p> <p>(1) Trimiterea hotărîrilor judecătorești spre executare revine instanței care a judecat cauza în primă instanță.</p> <p>(2) Hotărîrea privind pedeapsa închisorii sau detențiunii pe viață în privința persoanei care, pînă la rămînerea ei definitivă, nu se afla în stare de arest preventiv se trimite organului afacerilor interne în a cărui rază teritorială se află domiciliul condamnatului pentru escortarea lui la locul de deținere.</p> <p>(3) Hotărîrea judecătorească privind înlocuirea pedepsei în conformitate cu art.64 alin.(5) din Codul penal, precum și privind</p>

	<p>temeiul art.90-96 din Codul penal, se trimite, după caz, organului afacerilor interne în a cărui rază teritorială se află domiciliul condamnatului pentru escortarea lui la locul de deținere.</p> <p>(4) Hotărîrea privind aplicarea măsurii de siguranță se trimite instituției sau organului competent să asigure executarea măsurii de siguranță în modul stabilit în capitolul XXVIII din prezentul cod.</p> <p>(5) Hotărîrea privind aplicarea măsurii preventive se trimite de către instituția sau organul care a adoptat-o instituției sau organului competent să asigure executarea măsurii preventive în modul stabilit în titlul VI din prezentul cod.</p> <p>(6) Regimul de executare a pedepsei pentru fiecare persoană condamnată la pedeapsa închisorii, detențiunii pe viață se stabilește conform prevederilor prezentului cod.</p>		<p>anularea liberării de pedeapsa penală în temeiul art.90-96 din Codul penal, se trimite, după caz, organului afacerilor interne în a cărui rază teritorială se află domiciliul condamnatului pentru escortarea lui la locul de deținere.</p> <p>(4) Hotărîrea privind aplicarea măsurii de siguranță se trimite instituției sau organului competent să asigure executarea măsurii de siguranță în modul stabilit în capitolul XXVIII din prezentul cod.</p> <p><i>(4¹) Hotărîrea judecătorească cu privire la confiscarea specială și confiscarea extinsă a bunurilor, repararea prejudiciului cauzat de infracțiune statului și compensarea cheltuielilor de judecată se transmite spre executare Serviciului Fiscal de Stat.</i></p> <p>(5) Hotărîrea privind aplicarea măsurii preventive se trimite de către instituția sau organul care a adoptat-o instituției sau organului competent să asigure executarea măsurii preventive în modul stabilit în titlul VI din prezentul cod.</p> <p>(6) Regimul de executare a pedepsei pentru fiecare persoană condamnată la pedeapsa închisorii, detențiunii pe viață se stabilește conform prevederilor prezentului cod.</p>
2.	<p>Articolul 174. Instituțiile și organele care asigură executarea măsurilor de siguranță</p>	<p>Articolul 174:</p>	<p>Articolul 174. Instituțiile și organele care asigură executarea măsurilor de siguranță</p>

	<p>(1) Executarea măsurilor de constrângere cu caracter medical se asigură de către instituțiile curative specializate.</p> <p>(2) Executarea hotărârilor judecătorești privind aplicarea măsurilor de constrângere cu caracter medical alcoolicii și narcomanilor condamnați care execută pedeapsa închisorii sau detențiunii pe viață se asigură de către penitenciare. Dacă, după eliberarea din locurile de deținere, este necesară continuarea tratamentului medical forțat, executarea hotărârii se asigură de către instituțiile medicale specializate.</p> <p>(3) Executarea hotărârilor judecătorești privind aplicarea măsurilor de constrângere cu caracter educativ se asigură de către organul de probațiune în a cărui rază teritorială se află domiciliul minorului.</p> <p>(3¹) - <i>abrogat.</i></p> <p>(4) Executarea hotărârilor privind expulzarea cetățenilor străini și apatrizilor se asigură de către organele afacerilor interne.</p> <p>(5) Executarea hotărârilor privind confiscarea specială și confiscarea extinsă se asigură de către executorii judecătorești.</p>	<p>la alineatul (5) cuvintele „executorii judecătorești” se substituie cu cuvintele „Serviciul Fiscal de Stat”.</p>	<p>(1) Executarea măsurilor de constrângere cu caracter medical se asigură de către instituțiile curative specializate.</p> <p>(2) Executarea hotărârilor judecătorești privind aplicarea măsurilor de constrângere cu caracter medical alcoolicii și narcomanilor condamnați care execută pedeapsa închisorii sau detențiunii pe viață se asigură de către penitenciare. Dacă, după eliberarea din locurile de deținere, este necesară continuarea tratamentului medical forțat, executarea hotărârii se asigură de către instituțiile medicale specializate.</p> <p>(3) Executarea hotărârilor judecătorești privind aplicarea măsurilor de constrângere cu caracter educativ se asigură de către organul de probațiune în a cărui rază teritorială se află domiciliul minorului.</p> <p>(3¹) - <i>abrogat.</i></p> <p>(4) Executarea hotărârilor privind expulzarea cetățenilor străini și apatrizilor se asigură de către organele afacerilor interne.</p> <p>(5) Executarea hotărârilor privind confiscarea specială și confiscarea extinsă se asigură de către executorii judecătorești <i>Serviciul Fiscal de Stat.</i></p>
3.	<p>Articolul 293. Confiscarea</p> <p>(1) Instanța de judecată care, în temeiul art.106 din Codul penal, a dispus confiscarea bunurilor utilizate la săvârșirea infracțiunii ori rezultate din infracțiune sau contravaloarea acestora ori a altor bunuri în</p>	<p>Articolul 293 va avea următorul cuprins: „Articolul 293. Punerea în executare a confiscării (1) Punerea în executare a hotărârilor judecătorești cu privire la confiscarea specială și confiscarea extinsă a bunurilor se desfășoară în</p>	<p>Articolul 293. <i>Punerea în executare a confiscării</i> (1) <i>Punerea în executare a hotărârilor judecătorești cu privire la confiscarea specială și confiscarea extinsă a bunurilor se desfășoară în conformitate cu Capitolul</i></p>

<p>temeiul art. 106¹ din Codul penal nr. 985/2002 expediază hotărârea sa executorului judecătoresc în a cărei competență teritorială, stabilită de camera teritorială a executorilor judecătorești, se află bunurile.</p> <p>(2) Executorul judecătoresc ridică și transmite bunurile supuse confiscării organului competent, în modul stabilit de Guvern. În cazul confiscării substanțelor stupefiante, psihotrope sau a precursorilor, armelor și munițiilor, executorul judecătoresc le ridică și le transmite organului competent.</p> <p>(3) Executorul judecătoresc încunoștințează, în termen de 5 zile, instanța de judecată care a pronunțat hotărârea despre ridicarea și transmiterea obiectelor confiscate către organele competente.</p>	<p>conformitate cu Capitolul XXVIII¹, cu excepția bunurilor prevăzute la alin (2).</p> <p>(2) În cazul confiscării drogurilor, precursorilor, etnobotanicilor și analogii acestora Ministerul Afacerilor Interne asigură executarea prin intermediul subdiviziunilor sale. Hotărârea judecătorească cu privire la confiscarea armelor și munițiilor se execută de către Comisia de stat pentru evaluarea, bonificarea și rebutarea armelor, iar hotărârea judecătorească cu privire la confiscarea substanțelor nocive și radioactive se execută de către Ministerul Mediului.</p> <p>(3) În termen de cel mult 5 zile din data punerii în executare a hotărârii judecătorești cu privire la confiscarea specială sau confiscarea extinsă a bunurilor, organele abilitate prin lege, înștiințează instanța care a pronunțat hotărârea sau procurorul care a emis ordonanța definitivă de încetare a urmăririi penale pe temeiuri de nereabilitare și Agenția de Recuperare a Bunurilor Infraționale despre inițierea procedurii de executare.</p> <p>(4) Agenția de Recuperare a Bunurilor Infraționale asigură, în condițiile legii, evidența executării hotărârilor judecătorești cu privire la confiscarea specială și confiscarea extinsă a bunurilor.”.</p>	<p><i>XXVIII¹, cu excepția bunurilor prevăzute la alin (2).</i></p> <p><i>(2) În cazul confiscării drogurilor, precursorilor, etnobotanicilor și analogii acestora Ministerul Afacerilor Interne asigură executarea prin intermediul subdiviziunilor sale. Hotărârea judecătorească cu privire la confiscarea armelor și munițiilor se execută de către Comisia de stat pentru evaluarea, bonificarea și rebutarea armelor, iar hotărârea judecătorească cu privire la confiscarea substanțelor nocive și radioactive se execută de către Ministerul Mediului.</i></p> <p><i>(3) În termen de cel mult 5 zile din data punerii în executare a hotărârii judecătorești cu privire la confiscarea specială sau confiscarea extinsă a bunurilor, organele abilitate prin lege, înștiințează instanța care a pronunțat hotărârea sau procurorul care a emis ordonanța definitivă de încetare a urmăririi penale pe temeiuri de nereabilitare și Agenția de Recuperare a Bunurilor Infraționale despre inițierea procedurii de executare.</i></p> <p><i>(4) Agenția de Recuperare a Bunurilor Infraționale asigură, în condițiile legii, evidența executării hotărârilor judecătorești cu privire la confiscarea specială și confiscarea extinsă a bunurilor.</i></p>
---	---	---

4.		<p>După articolul 293 se introduce un capitol nou cu următorul cuprins:</p> <p>„Capitolul XXVIII¹. Executarea silită a cazurilor speciale</p> <p>Articolul 293¹. Dispoziții generale</p> <p>(1) Prezentul capitol se aplică pentru executarea silită a hotărârilor judecătorești în materie penală cu privire la confiscarea specială și confiscarea extinsă a bunurilor, repararea prejudiciului cauzat de infracțiune statului și compensarea cheltuielilor de judecată.</p> <p>(2) Procedura de executare silită a hotărârilor judecătorești prevăzute la alin. (1) se desfășoară în conformitate cu prezentul capitol, cu completările prevăzute la capitolul 9 din Titlul V din Codul fiscal nr. 1163/1997.</p> <p>(3) În sensul prezentului capitol, prin cazuri speciale de executare silită se înțelege procedurile de executare în materie penală date spre executare în competența Serviciului Fiscal de Stat conform art. 172 și 174.</p> <p>Articolul 293². Începerea executării silite a cazurilor speciale de executare</p> <p>(1) Serviciul Fiscal de Stat începe procedura de executare silită a cazurilor speciale de executare în baza hotărârilor judecătorești prevăzute la art. 293¹.</p> <p>(2) Concomitent cu începerea procedurii de executare silită a cazurilor speciale de executare, se înștiințează condamnatul și procurorul.</p>	<p>Capitolul XXVIII¹. Executarea silită a cazurilor speciale</p> <p>Articolul 293¹. Dispoziții generale</p> <p>(1) Prezentul capitol se aplică pentru executarea silită a hotărârilor judecătorești în materie penală cu privire la confiscarea specială și confiscarea extinsă a bunurilor, repararea prejudiciului cauzat de infracțiune statului și compensarea cheltuielilor de judecată.</p> <p>(2) Procedura de executare silită a hotărârilor judecătorești prevăzute la alin. (1) se desfășoară în conformitate cu prezentul capitol, cu completările prevăzute la capitolul 9 din Titlul V din Codul fiscal nr. 1163/1997.</p> <p>(3) În sensul prezentului capitol, prin cazuri speciale de executare silită se înțelege procedurile de executare în materie penală date spre executare în competența Serviciului Fiscal de Stat conform art. 172 și 174.</p> <p>Articolul 293². Începerea executării silite a cazurilor speciale de executare</p> <p>(1) Serviciul Fiscal de Stat începe procedura de executare silită a cazurilor speciale de executare în baza hotărârilor judecătorești prevăzute la art. 293¹.</p> <p>(2) Concomitent cu începerea procedurii de executare silită a cazurilor speciale de executare, se înștiințează condamnatul și procurorul.</p>
----	--	--	---

	<p>Articolul 293³. Atragerea altor autorități în procedura de executare silită a cazurilor speciale de executare</p> <p>(1) Serviciul Fiscal de Stat poate antrena executorul judecătoresc în procesul de executare a hotărârilor judecătorești cu privire la confiscarea specială și confiscarea extinsă a bunurilor care se află pe teritoriul Republicii Moldova, în cazul în care au fost întreprinse toate măsurile necesare în vederea executării hotărârii respective.</p> <p>(2) Pentru urmărirea și identificarea bunurilor confiscate aflate peste hotarele țării, Serviciul Fiscal de Stat poate antrena Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale în procesul de executare a hotărârilor judecătorești cu privire la confiscarea specială și confiscarea extinsă a bunurilor, inclusiv în cazurile urmăririi și identificării bunurilor deținute prin intermediul terțelor persoane.</p> <p>(3) La executarea hotărârilor judecătorești cu privire la repararea prejudiciului cauzat de infracțiune statului și cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată, dispozițiile alin. (1) și (2) se aplică în mod corespunzător.</p> <p>Articolul 293⁴. Aplicarea măsurilor de asigurare</p> <p>(1) În procedura de executare silită a cazurilor speciale de executare Serviciul Fiscal de Stat poate aplica măsuri de asigurare a executării silite prevăzute în Capitolul 12 din Titlu V din Codul fiscal nr. 1163/1197.</p>	<p><i>Articolul 293³. Atragerea altor autorități în procedura de executare silită a cazurilor speciale de executare</i></p> <p><i>(1) Serviciul Fiscal de Stat poate antrena executorul judecătoresc în procesul de executare a hotărârilor judecătorești cu privire la confiscarea specială și confiscarea extinsă a bunurilor care se află pe teritoriul Republicii Moldova, în cazul în care au fost întreprinse toate măsurile necesare în vederea executării hotărârii respective.</i></p> <p><i>(2) Pentru urmărirea și identificarea bunurilor confiscate aflate peste hotarele țării, Serviciul Fiscal de Stat poate antrena Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale în procesul de executare a hotărârilor judecătorești cu privire la confiscarea specială și confiscarea extinsă a bunurilor, inclusiv în cazurile urmăririi și identificării bunurilor deținute prin intermediul terțelor persoane.</i></p> <p><i>(3) La executarea hotărârilor judecătorești cu privire la repararea prejudiciului cauzat de infracțiune statului și cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată, dispozițiile alin. (1) și (2) se aplică în mod corespunzător.</i></p> <p><i>Articolul 293⁴. Aplicarea măsurilor de asigurare</i></p> <p><i>(1) În procedura de executare silită a cazurilor speciale de executare Serviciul</i></p>
--	--	--

		<p>(2) Actul de aplicare a măsurilor de asigurare prevăzut la alin. (1) poate fi contestat de către condamnat sau de persoanele ale căror drepturi ori interese pot fi afectate, în modul stabilit de Codul de procedură penală.</p> <p>Articolul 293⁵. Suspendarea procedurii de executare silită în cazuri speciale de executare</p> <p>(1) Procedura de executare silită în cazuri speciale de executare poate fi suspendată de Serviciul Fiscal de Stat, după aprobarea, în scris, de către procuror, dacă există motive obiective care fac imposibilă recuperarea integrală a sumelor indicate în hotărârea definitivă a instanței.</p> <p>(2) Despre suspendarea procedurii de executare silită în cazuri speciale de executare Serviciul Fiscal de Stat urmează să înștiințeze condamnatul și persoanele ale căror drepturi ori interese pot fi afectate.</p> <p>(3) După suspendarea procedurii de executare silită în cazuri speciale de executare Serviciul Fiscal de Stat este obligat să ia măsuri, atât direct, cât și prin intermediul altor organe, în vederea identificării circumstanțelor de a face posibilă recuperarea integrală a sumelor indicate în hotărârea a cărei executare se cere. Procurorul, în mod periodic, dar nu mai rar decât o dată la 6 luni, va verifica măsurile întreprinse de către Serviciul Fiscal de Stat.</p> <p>(4) Pe perioada suspendării procedurii de executare silită în cazuri speciale de executare nu</p>	<p><i>Fiscal de Stat poate aplica măsuri de asigurare a executării silită prevăzute în Capitolul 12 din Titlu V din Codul fiscal nr. 1163/1197.</i></p> <p><i>(2) Actul de aplicare a măsurilor de asigurare prevăzut la alin. (1) poate fi contestat de către condamnat sau de persoanele ale căror drepturi ori interese pot fi afectate, în modul stabilit de Codul de procedură penală.</i></p> <p>Articolul 293⁵. Suspendarea procedurii de executare silită în cazuri speciale de executare</p> <p><i>(1) Procedura de executare silită în cazuri speciale de executare poate fi suspendată de Serviciul Fiscal de Stat, după aprobarea, în scris, de către procuror, dacă există motive obiective care fac imposibilă recuperarea integrală a sumelor indicate în hotărârea definitivă a instanței.</i></p> <p><i>(2) Despre suspendarea procedurii de executare silită în cazuri speciale de executare Serviciul Fiscal de Stat urmează să înștiințeze condamnatul și persoanele ale căror drepturi ori interese pot fi afectate.</i></p> <p><i>(3) După suspendarea procedurii de executare silită în cazuri speciale de executare Serviciul Fiscal de Stat este obligat să ia măsuri, atât direct, cât și prin intermediul altor organe, în vederea identificării circumstanțelor de a face posibilă recuperarea integrală a sumelor</i></p>
--	--	--	--

		<p>pot fi întreprinse acțiuni de executare, cu excepția aplicării măsurilor de asigurare.</p> <p>Articolul 293⁶. Reluarea procedurii de executare silită în cazuri speciale de executare</p> <p>(1) Procedura de executare silită în cazuri speciale de executare poate fi reluată de către Serviciul Fiscal de Stat, la propunerea procurorului sau din oficiu, după ce au dispărut motivele suspendării sau a devenit necesară efectuarea unor acțiuni de executare.</p> <p>(2) Despre reluarea procedurii de executare silită în cazuri speciale de executare se comunică procurorului, condamnatului și persoanelor ale căror drepturi ori interese pot fi afectate.</p> <p>Articolul 293⁷. Încetarea procedurii de executare silită în cazuri speciale de executare</p> <p>(1) Procedura de executare silită în cazuri speciale de executare încetează în cazurile în care:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) condamnatul a executat benevol și integral hotărârea definitivă a instanței; b) au fost recuperate integral sumele indicate în hotărârea definitivă a instanței; c) desfășurarea în continuare a investigațiilor financiare devine costisitoare și nerezonabilă în raport cu valoarea urmărită; d) a fost anulată hotărârea în baza căruia a fost dispusă confiscarea. <p>(2) Despre încetarea procedurii de executare silită în cazuri speciale de executare se comunică condamnatului, părții vătămate sau reprezentantul ei legal, și procurorului.</p>	<p><i>indicate în hotărârea a cărei executare se cere. Procurorul, în mod periodic, dar nu mai rar decât o dată la 6 luni, va verifica măsurile întreprinse de către Serviciul Fiscal de Stat.</i></p> <p><i>(4) Pe perioada suspendării procedurii de executare silită în cazuri speciale de executare nu pot fi întreprinse acțiuni de executare, cu excepția aplicării măsurilor de asigurare.</i></p> <p>Articolul 293⁶. Reluarea procedurii de executare silită în cazuri speciale de executare</p> <p><i>(1) Procedura de executare silită în cazuri speciale de executare poate fi reluată de către Serviciul Fiscal de Stat, la propunerea procurorului sau din oficiu, după ce au dispărut motivele suspendării sau a devenit necesară efectuarea unor acțiuni de executare.</i></p> <p><i>(2) Despre reluarea procedurii de executare silită în cazuri speciale de executare se comunică procurorului, condamnatului și persoanelor ale căror drepturi ori interese pot fi afectate.</i></p> <p>Articolul 293⁷. Încetarea procedurii de executare silită în cazuri speciale de executare</p> <p><i>(1) Procedura de executare silită în cazuri speciale de executare încetează în</i></p>
--	--	---	---

		<p>Articolul 293⁸. Actul Serviciului Fiscal de Stat în cazul încetării procedurii de executare silită în cazuri speciale de executare</p> <p>(1) Încetarea procedurii de executare silită în cazuri speciale de executare se dispune printr-un act motivat emis de Serviciul Fiscal de Stat în care se indică:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) denumirea organului fiscal emitent; b) data și locul emiterii, numărul procedurii de executare; c) datele de identificare a condamnatului/persoanelor ale căror drepturi ori interese pot fi afectate, sau datele de identificare a reprezentantului împuternicit; d) chestiunea asupra căreia se adoptă actul (obiectul actului); e) motivele de fapt și temeiul de drept; f) dispoziția organului fiscal; g) numele și calitatea persoanelor împuternicite ale organului fiscal; h) semnătura persoanelor împuternicite ale organului fiscal și ștampila organului fiscal emitent; i) mențiunea despre posibilitatea de a fi contestat, termenul de depunere a contestației și organul la care se depune contestația. <p>(2) Actul Serviciului Fiscal de Stat se aprobă în scris, prin ordonanța motivată a procurorului.</p>	<ul style="list-style-type: none"> a) condamnatul a executat benevol și integral hotărârea definitivă a instanței; b) au fost recuperate integral sumele indicate în hotărârea definitivă a instanței; c) desfășurarea în continuare a investigațiilor financiare devine costisitoare și nerezonabilă în raport cu valoarea urmărită; d) a fost anulată hotărârea în baza căruia a fost dispusă confiscarea. <p>(2) Despre încetarea procedurii de executare silită în cazuri speciale de executare se comunică condamnatului, părții vătămate sau reprezentantul ei legal, și procurorului.</p> <p>Articolul 293⁸. Actul Serviciului Fiscal de Stat în cazul încetării procedurii de executare silită în cazuri speciale de executare</p> <p>(1) Încetarea procedurii de executare silită în cazuri speciale de executare se dispune printr-un act motivat emis de Serviciul Fiscal de Stat în care se indică:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) denumirea organului fiscal emitent; b) data și locul emiterii, numărul procedurii de executare; c) datele de identificare a condamnatului/persoanelor ale căror drepturi ori interese pot fi afectate, sau datele de identificare a reprezentantului împuternicit;
--	--	---	---

		<p>(3) Actul Serviciului Fiscal de Stat poate fi contestat la judecătorul de instrucție în termen de 10 zile de la data comunicării.</p> <p>Articolul 293⁹. Consecințele încetării procedurii de executare silită în cazuri speciale de executare</p> <p>(1) După rămânerea definitivă a actului privind încetarea procedurii de executare silită în cazuri speciale de executare, Serviciului Fiscal de Stat dispune anularea măsurilor de asigurare a executării silită aplicate în condițiile art. 293⁴. Despre încetarea procedurii de executare silită în cazuri speciale de executare, se înștiințează instanța de judecată.</p> <p>(2) Procedura de executare care a încetat nu poate fi reluată.</p> <p>Articolul 293¹⁰. Chestiuni apărute în procedura de executare silită în cazuri speciale executare</p> <p>Dacă în procedura de executare silită în cazuri speciale de executare se constată că bunurile obiect al confiscării speciale sau extinse au fost transferate de către condamnat unor persoane terțe fizice sau juridice, Serviciul Fiscal de Stat solicită procurorului înaintarea în instanța de judecată a unui demers pentru soluționarea modului de punere în executare a hotărârii judecătorești cu privire la confiscarea bunurilor în condițiile art. 471² din Codul de procedură penală.”.</p>	<p><i>d) chestiunea asupra căreia se adoptă actul (obiectul actului);</i></p> <p><i>e) motivele de fapt și temeiul de drept;</i></p> <p><i>f) dispoziția organului fiscal;</i></p> <p><i>g) numele și calitatea persoanelor împuternicite ale organului fiscal;</i></p> <p><i>h) semnătura persoanelor împuternicite ale organului fiscal și ștampila organului fiscal emitent;</i></p> <p><i>i) mențiunea despre posibilitatea de a fi contestat, termenul de depunere a contestației și organul la care se depune contestația.</i></p> <p><i>(2) Actul Serviciului Fiscal de Stat se aprobă în scris, prin ordonanța motivată a procurorului.</i></p> <p><i>(3) Actul Serviciului Fiscal de Stat poate fi contestat la judecătorul de instrucție în termen de 10 zile de la data comunicării.</i></p> <p>Articolul 293⁹. Consecințele încetării procedurii de executare silită în cazuri speciale de executare</p> <p><i>(1) După rămânerea definitivă a actului privind încetarea procedurii de executare silită în cazuri speciale de executare, Serviciului Fiscal de Stat dispune anularea măsurilor de asigurare a executării silită aplicate în condițiile art. 293⁴. Despre încetarea procedurii de executare silită în cazuri speciale de executare, se înștiințează instanța de judecată.</i></p>
--	--	--	---

(2) Procedura de executare care a încetat nu poate fi reluată.

Articolul 293¹⁰. Chestiuni apărute în procedura de executare silită în cazuri speciale executare

Dacă în procedura de executare silită în cazuri speciale de executare se constată că bunurile obiect al confiscării speciale sau extinse au fost transferate de către condamnat unor persoane terțe fizice sau juridice, Serviciul Fiscal de Stat solicită procurorului înaintarea în instanța de judecată a unui demers pentru soluționarea modului de punere în executare a hotărârii judecătorești cu privire la confiscarea bunurilor în condițiile art. 471² din Codul de procedură penală.

Art. IV – Legea nr. 371/2006 cu privire la asistența juridică internațională în materie penală (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2006, nr. 14-17, art.42) cu modificările ulterioare

1.	<p>Articolul 1. Scopul și domeniul de reglementare</p> <p>(1) Scopul prezentei legi este stabilirea mecanismului de realizare a reglementărilor Codului de procedură penală, partea specială titlul III capitolul IX, privind asistența juridică internațională în materie penală, precum și ale tratatelor internaționale în domeniu la care Republica Moldova este parte.</p> <p>(2) Aplicarea prezentei legi are drept scop protecția intereselor de suveranitate,</p>	<p>La articolul 1:</p> <p>alineatul (3) se completează cu literele j) și k) cu următorul conținut:</p> <p>„j) identificarea, localizarea și punerea sub sechestru a produselor infracțiunilor, a bunurilor, a activelor și a instrumentelor care sunt legate de infracțiuni, în scopul confiscării eventuale a acestora, fără a prejudicia drepturile terților de bună-credință;</p> <p>k) recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești străine de confiscare și de recuperare a activelor.”.</p>	<p>Articolul 1. Scopul și domeniul de reglementare</p> <p>(1) Scopul prezentei legi este stabilirea mecanismului de realizare a reglementărilor Codului de procedură penală, partea specială titlul III capitolul IX, privind asistența juridică internațională în materie penală, precum și ale tratatelor internaționale în domeniu la care Republica Moldova este parte.</p> <p>(2) Aplicarea prezentei legi are drept scop protecția intereselor de suveranitate,</p>
-----------	--	--	--

<p>securitate, ordine publică și a altor interese ale Republicii Moldova, definite prin Constituție.</p> <p>(3) Prevederile prezentei legi se aplică următoarelor forme de cooperare juridică internațională în materie penală:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) transmiterea înscrisurilor, datelor și informațiilor; b) comunicarea actelor de procedură; c) citarea martorilor, experților și persoanelor urmărite; d) comisiile rogatorii; d¹) echipele comune de investigații; e) transferul, la solicitare, de proceduri penale; f) extrădarea; g) transferul persoanelor condamnate; h) recunoașterea hotărârilor penale ale instanțelor judecătorești străine; i) comunicarea cazierului judiciar. <p>(4) Suplimentar formelor indicate la alin. (3), în cooperarea cu Curtea Penală Internațională prevederile prezentei legi se aplică și următoarelor forme de cooperare juridică internațională în materie penală:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) predarea persoanei, subiect al cererii Curții Penale Internaționale; b) executarea hotărârilor Curții Penale Internaționale; c) identificarea persoanei, localizarea acesteia și localizarea bunurilor; d) identificarea, localizarea și punerea sub sechestru a produselor infracțiunilor, a 		<p>securitate, ordine publică și a altor interese ale Republicii Moldova, definite prin Constituție.</p> <p>(3) Prevederile prezentei legi se aplică următoarelor forme de cooperare juridică internațională în materie penală:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) transmiterea înscrisurilor, datelor și informațiilor; b) comunicarea actelor de procedură; c) citarea martorilor, experților și persoanelor urmărite; d) comisiile rogatorii; d¹) echipele comune de investigații; e) transferul, la solicitare, de proceduri penale; f) extrădarea; g) transferul persoanelor condamnate; h) recunoașterea hotărârilor penale ale instanțelor judecătorești străine; i) comunicarea cazierului judiciar; j) <i>identificarea, localizarea și punerea sub sechestru a produselor infracțiunilor, a bunurilor, a activelor și a instrumentelor care sunt legate de infracțiuni, în scopul confiscării eventuale a acestora, fără a prejudicia drepturile terților de bunăcredință;</i> k) <i>recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești străine de confiscare și de recuperare a activelor.</i> <p>(4) Suplimentar formelor indicate la alin. (3), în cooperarea cu Curtea Penală Internațională prevederile prezentei legi se</p>
--	--	---

	<p>bunurilor, a activelor și a instrumentelor care sunt legate de infracțiuni, în scopul confiscării eventuale a acestora, fără a prejudicia drepturile terților de bunăcredință;</p> <p>e) examinarea localităților, inclusiv exhumarea și examinarea cadavrelor îngropate în gropi comune;</p> <p>f) efectuarea perchezițiilor și punerea sub sechestru;</p> <p>g) protecția victimelor, martorilor și păstrarea probelor;</p> <p>h) alte forme de asistență care nu sunt interzise de legislația Republicii Moldova, menite să faciliteze investigarea și urmărirea penală referitoare la infracțiunile a căror examinare ține de competența Curții Penale Internaționale.</p>		<p>aplică și următoarelor forme de cooperare juridică internațională în materie penală:</p> <p>a) predarea persoanei, subiect al cererii Curții Penale Internaționale;</p> <p>b) executarea hotărârilor Curții Penale Internaționale;</p> <p>c) identificarea persoanei, localizarea acesteia și localizarea bunurilor;</p> <p>d) identificarea, localizarea și punerea sub sechestru a produselor infracțiunilor, a bunurilor, a activelor și a instrumentelor care sunt legate de infracțiuni, în scopul confiscării eventuale a acestora, fără a prejudicia drepturile terților de bunăcredință;</p> <p>e) examinarea localităților, inclusiv exhumarea și examinarea cadavrelor îngropate în gropi comune;</p> <p>f) efectuarea perchezițiilor și punerea sub sechestru;</p> <p>g) protecția victimelor, martorilor și păstrarea probelor;</p> <p>h) alte forme de asistență care nu sunt interzise de legislația Republicii Moldova, menite să faciliteze investigarea și urmărirea penală referitoare la infracțiunile a căror examinare ține de competența Curții Penale Internaționale.</p>
2.	<p>Articolul 7. Modul de transmitere a cererilor de asistență juridică</p> <p>(1) Cererile de asistență juridică se adresează prin intermediul autorităților</p>	<p>La articolul 7 alineatul (3) textul „În caz de urgență,” se exclude.</p>	<p>Articolul 7. Modul de transmitere a cererilor de asistență juridică</p> <p>(1) Cererile de asistență juridică se adresează prin intermediul autorităților</p>

<p>centrale, care sînt Ministerul Justiției și Procuratura Generală. Prin intermediul Ministerului Justiției se transmit cererile de asistență juridică formulate în fazele de judecată și de executare a pedepsei, iar prin intermediul Procuraturii Generale, cele formulate în faza de urmărire penală. Cererile de asistență juridică pot fi transmise fie direct, de către autoritățile străine, fie pe cale diplomatică sau prin intermediul Organizației Internaționale a Poliției Criminale (Interpol).</p> <p>(1¹) Cererile de asistență juridică formulate de autoritățile indicate la alin. (1) în temeiul Statutului de la Roma al Curții Penale Internaționale, ratificat prin Legea nr. 212/2010, și documentele aferente se transmit prin intermediul Ministerului Afacerilor Externe și Integrării Europene, pe cale diplomatică. Cererile și documentele respective se întocmesc în limba română și sunt însoțite de traducerea în limba engleză, care se asigură de instituția emitentă a documentelor.</p> <p>(2) În cazul în care cererile de asistență juridică se transmit direct organelor de urmărire penală ori autorităților judecătorești ale Republicii Moldova, acestea din urmă vor fi în drept să le execute numai după obținerea autorizației de executare din partea autorităților centrale.</p> <p>(3) În caz de urgență, cererea de asistență juridică poate fi transmisă prin poștă,</p>		<p>centrale, care sînt Ministerul Justiției și Procuratura Generală. Prin intermediul Ministerului Justiției se transmit cererile de asistență juridică formulate în fazele de judecată și de executare a pedepsei, iar prin intermediul Procuraturii Generale, cele formulate în faza de urmărire penală. Cererile de asistență juridică pot fi transmise fie direct, de către autoritățile străine, fie pe cale diplomatică sau prin intermediul Organizației Internaționale a Poliției Criminale (Interpol).</p> <p>(1¹) Cererile de asistență juridică formulate de autoritățile indicate la alin. (1) în temeiul Statutului de la Roma al Curții Penale Internaționale, ratificat prin Legea nr. 212/2010, și documentele aferente se transmit prin intermediul Ministerului Afacerilor Externe și Integrării Europene, pe cale diplomatică. Cererile și documentele respective se întocmesc în limba română și sunt însoțite de traducerea în limba engleză, care se asigură de instituția emitentă a documentelor.</p> <p>(2) În cazul în care cererile de asistență juridică se transmit direct organelor de urmărire penală ori autorităților judecătorești ale Republicii Moldova, acestea din urmă vor fi în drept să le execute numai după obținerea autorizației de executare din partea autorităților centrale.</p> <p>(3) În caz de urgență, Cererea de asistență juridică poate fi transmisă prin</p>
---	--	--

	inclusiv electronică, prin telegraf, telex, fax sau prin orice alt mijloc de comunicare adecvat care lasă urmă scrisă, cu garantarea transmiterii ulterioare pe cale oficială.		poștă, inclusiv electronică, prin telegraf, telex, fax sau prin orice alt mijloc de comunicare adecvat care lasă urmă scrisă, cu garantarea transmiterii ulterioare pe cale oficială.
3.	<p>Articolul 25. Obiectivele comisiei rogatorii</p> <p>(1) Obiectivele cererii de comisie rogatorie sînt în special:</p> <p>a) localizarea și identificarea persoanelor și obiectelor; audierea învinutului sau a inculpatului, ascultarea părții vătămate, a celorlalte părți, a martorilor și experților, confruntarea; percheziția, ridicarea de obiecte sau documente, sechestrul și confiscarea specială; cercetarea la fața locului și reconstituirea; expertizele, constatarea tehnico-științifică și constatarea medico-legală; transmiterea de informații necesare într-un anumit proces; interceptările și înregistrările audio și video, examinarea documentelor de arhivă și a fișierelor specializate, alte acte de procedură similare;</p> <p>b) transmiterea probelor materiale;</p> <p>c) comunicarea de documente sau dosare.</p> <p>(2) Dacă statul solicitant dorește ca martorii sau experții să depună jurământ, va cere aceasta în mod expres. Republica Moldova poate satisface această cerere dacă ea nu contravine legislației naționale.</p>	<p>La articolul 25, alineatul (1) litera a), după cuvintele „sechestrul și confiscare speciala” se completează cu cuvintele „sau extinsă”</p>	<p>Articolul 25. Obiectivele comisiei rogatorii</p> <p>(1) Obiectivele cererii de comisie rogatorie sînt în special:</p> <p>a) localizarea și identificarea persoanelor și obiectelor; audierea învinutului sau a inculpatului, ascultarea părții vătămate, a celorlalte părți, a martorilor și experților, confruntarea; percheziția, ridicarea de obiecte sau documente, sechestrul și confiscarea specială <i>sau extinsă</i>; cercetarea la fața locului și reconstituirea; expertizele, constatarea tehnico-științifică și constatarea medico-legală; transmiterea de informații necesare într-un anumit proces; interceptările și înregistrările audio și video, examinarea documentelor de arhivă și a fișierelor specializate, alte acte de procedură similare;</p> <p>b) transmiterea probelor materiale;</p> <p>c) comunicarea de documente sau dosare.</p> <p>(2) Dacă statul solicitant dorește ca martorii sau experții să depună jurământ, va cere aceasta în mod expres. Republica Moldova poate satisface această cerere dacă ea nu contravine legislației naționale.</p>

	<p>(3) Republica Moldova va transmite numai copii sau fotocopii autentificate de pe documentele sau dosarele cerute. Copiile de pe documente sau din dosare solicitate printr-o comisie rogatorie internațională se autentifică pentru conformitate de către organul de urmărire penală sau de autoritatea judecătorească, sau de orice altă autoritate care deține documentele și dosarele originale, prin semnătura persoanei împuternicite să efectueze copiile și să aplice ștampila instituției emitente. Dacă statul solicitant cere în mod expres transmiterea documentelor originale, o astfel de cerere se execută în măsura posibilității.</p> <p>(4) Dacă statul solicitant cere în mod expres, Republica Moldova îl va informa despre data și locul îndeplinirii comisiei rogatorii. Autoritățile și persoanele în cauză, menționate de statul solicitant, vor putea să asiste și să colaboreze la efectuarea comisiei rogatorii în limitele permise de legislația națională.</p>		<p>(3) Republica Moldova va transmite numai copii sau fotocopii autentificate de pe documentele sau dosarele cerute. Copiile de pe documente sau din dosare solicitate printr-o comisie rogatorie internațională se autentifică pentru conformitate de către organul de urmărire penală sau de autoritatea judecătorească, sau de orice altă autoritate care deține documentele și dosarele originale, prin semnătura persoanei împuternicite să efectueze copiile și să aplice ștampila instituției emitente. Dacă statul solicitant cere în mod expres transmiterea documentelor originale, o astfel de cerere se execută în măsura posibilității.</p> <p>(4) Dacă statul solicitant cere în mod expres, Republica Moldova îl va informa despre data și locul îndeplinirii comisiei rogatorii. Autoritățile și persoanele în cauză, menționate de statul solicitant, vor putea să asiste și să colaboreze la efectuarea comisiei rogatorii în limitele permise de legislația națională.</p>
4.	<p>Articolul 28. Audierile prin teleconferință</p> <p>(1) În cazul în care o persoană care se află pe teritoriul Republicii Moldova trebuie să fie audiată ca martor sau expert de către organele de urmărire penală ori instanțele judecătorești ale unui stat străin, ori de către o instanță internațională și este inoportun sau imposibil pentru acea persoană să se prezinte</p>	<p>La articolul 28 cuvântul „teleconferință” se substituie cu cuvântul „videoconferință”;</p>	<p>Articolul 28. Audierile prin teleconferință videoconferință</p> <p>(1) În cazul în care o persoană care se află pe teritoriul Republicii Moldova trebuie să fie audiată ca martor sau expert de către organele de urmărire penală ori instanțele judecătorești ale unui stat străin, ori de către o instanță internațională și este inoportun sau imposibil pentru acea persoană să se prezinte</p>

personal pe teritoriul acelu stat, statul străin poate solicita ca audierea să aibă loc prin teleconferință, potrivit prevederilor prezentei legi.

(2) Solicitarea prevăzută la alin.(1) poate fi acceptată de Republica Moldova în condițiile prevăzute de Codul de procedură penală privind modalitățile speciale de audiere a martorului și protecția lui, în condiția dispunerii de mijloace tehnice care să permită efectuarea audierii prin teleconferință.

(3) În cererea de audiere prin teleconferință trebuie să se precizeze, în afară de informațiile prevăzute în Codul de procedură penală la art.537 alin.(1), motivul pentru care este inoportun sau imposibil ca martorul ori expertul să fie prezent la audiere, precum și denumirea instanței judecătorești sau a organului de urmărire penală, numele persoanelor care vor participa la audiere.

(4) Martorul sau expertul vor fi citați potrivit procedurii prevăzute în Codul de procedură penală.

(5) Audierea prin teleconferință se desfășoară potrivit următoarelor reguli:

a) audierea are loc în prezența unui judecător de instrucție competent, asistat, după caz, de un interpret; judecătorul de instrucție verifică identitatea persoanei audiate și este obligat să asigure respectarea principiilor fundamentale ale legislației

personal pe teritoriul acelu stat, statul străin poate solicita ca audierea să aibă loc prin ~~teleconferință~~ *videoconferință*, potrivit prevederilor prezentei legi.

(2) Solicitarea prevăzută la alin.(1) poate fi acceptată de Republica Moldova în condițiile prevăzute de Codul de procedură penală privind modalitățile speciale de audiere a martorului și protecția lui, în condiția dispunerii de mijloace tehnice care să permită efectuarea audierii prin ~~teleconferință~~ *videoconferință*.

(3) În cererea de audiere prin ~~teleconferință~~ *videoconferință* trebuie să se precizeze, în afară de informațiile prevăzute în Codul de procedură penală la art.537 alin.(1), motivul pentru care este inoportun sau imposibil ca martorul ori expertul să fie prezent la audiere, precum și denumirea instanței judecătorești sau a organului de urmărire penală, numele persoanelor care vor participa la audiere.

(4) Martorul sau expertul vor fi citați potrivit procedurii prevăzute în Codul de procedură penală.

(5) Audierea prin ~~teleconferință~~ *videoconferință* se desfășoară potrivit următoarelor reguli:

a) audierea are loc în prezența unui judecător de instrucție competent, asistat, după caz, de un interpret; judecătorul de instrucție verifică identitatea persoanei audiate și este obligat să asigure respectarea

procesual-penale naționale. Dacă se constată încălcarea acestor principii, judecătorul de instrucție ia de îndată măsuri pentru a asigura desfășurarea audierii în conformitate cu legislația Republicii Moldova;

b) autoritățile centrale competente ale Republicii Moldova și cele ale statului solicitant convin, după caz, asupra măsurilor de protecție a martorului sau expertului;

c) audierea se efectuează direct de către autoritatea competentă a statului solicitant ori sub coordonarea acesteia, în conformitate cu legislația națională;

d) martorul sau expertul are dreptul să fie asistat, după caz, de un interpret, potrivit legislației Republicii Moldova;

e) persoana chemată ca martor sau expert poate invoca dreptul de a nu depune mărturie, conferit de legislația Republicii Moldova ori de legislația statului solicitat.

(6) Fără a aduce atingere măsurilor convenite pentru protecția martorilor, declarațiile martorului sau cele ale expertului, audiat în condițiile prezentului articol, se înregistrează prin mijloace tehnice video și se consemnează în procesul-verbal, încheiat în conformitate cu prevederile Codului de procedură penală. Procesul-verbal se transmite autorității competente a statului solicitant prin intermediul autorităților centrale, precum și prin canale diplomatice.

principiilor fundamentale ale legislației procesual-penale naționale. Dacă se constată încălcarea acestor principii, judecătorul de instrucție ia de îndată măsuri pentru a asigura desfășurarea audierii în conformitate cu legislația Republicii Moldova;

b) autoritățile centrale competente ale Republicii Moldova și cele ale statului solicitant convin, după caz, asupra măsurilor de protecție a martorului sau expertului;

c) audierea se efectuează direct de către autoritatea competentă a statului solicitant ori sub coordonarea acesteia, în conformitate cu legislația națională;

d) martorul sau expertul are dreptul să fie asistat, după caz, de un interpret, potrivit legislației Republicii Moldova;

e) persoana chemată ca martor sau expert poate invoca dreptul de a nu depune mărturie, conferit de legislația Republicii Moldova ori de legislația statului solicitat.

(6) Fără a aduce atingere măsurilor convenite pentru protecția martorilor, declarațiile martorului sau cele ale expertului, audiat în condițiile prezentului articol, se înregistrează prin mijloace tehnice video și se consemnează în procesul-verbal, încheiat în conformitate cu prevederile Codului de procedură penală. Procesul-verbal se transmite autorității competente a statului solicitant prin intermediul autorităților centrale, precum și prin canale diplomatice.

	(7) Dispozițiile prezentului articol se pot aplica și în cazul audierii învinuiților sau inculpaților dacă persoana în cauză consimte și dacă există un acord în acest sens între Republica Moldova și statul solicitant.		(7) Dispozițiile prezentului articol se pot aplica și în cazul audierii învinuiților sau inculpaților dacă persoana în cauză consimte și dacă există un acord în acest sens între Republica Moldova și statul solicitant.
5.	<p>Articolul 31. Confiscarea sau ridicarea Bunurilor provenite din săvârșirea infracțiunii care face obiectul cererii de comisie rogatorie se confiscă ori se ridică potrivit legislației în vigoare.</p>	<p>Articolul 31 va avea următorul cuprins: „Articolul 31. Măsuri de indisponibilizare a bunurilor (1) Măsură de indisponibilizare a bunurilor reprezintă orice măsură luată în cadrul procesului penal de o autoritate competentă care constă în interzicerea temporară a oricăror acțiuni pentru a preveni distrugerea, transformarea, îndepărtarea, transferul sau înstrăinarea unui bun. (2) Comisia rogatorie care are ca obiect măsuri de indisponibilizare a bunurilor poate fi amânată dacă: a) executarea acesteia riscă să afecteze o investigație în desfășurare; b) bunul face deja obiectul unei măsuri de indisponibilizare existente, caz în care executarea măsurii de indisponibilizare poate fi amânată până în momentul retragerii respectivei măsuri existente. (3) Despre amânarea și reluarea executării comisiei rogatorii care are ca obiect măsuri de indisponibilizare a bunurilor, autoritatea de executare informează statul solicitant, imediat și prin orice mijloc care permite o înregistrare scrisă, indicând motivele amânării și, dacă este posibil, durata estimativă a amânării.”</p>	<p>Articolul 31. Măsuri de indisponibilizare a bunurilor (1) Măsură de indisponibilizare a bunurilor reprezintă orice măsură luată în cadrul procesului penal de o autoritate competentă care constă în interzicerea temporară a oricăror acțiuni pentru a preveni distrugerea, transformarea, îndepărtarea, transferul sau înstrăinarea unui bun. (2) Comisia rogatorie care are ca obiect măsuri de indisponibilizare a bunurilor poate fi amânată dacă: a) executarea acesteia riscă să afecteze o investigație în desfășurare; b) bunul face deja obiectul unei măsuri de indisponibilizare existente, caz în care executarea măsurii de indisponibilizare poate fi amânată până în momentul retragerii respectivei măsuri existente. (3) Despre amânarea și reluarea executării comisiei rogatorii care are ca obiect măsuri de indisponibilizare a bunurilor, autoritatea de executare informează statul solicitant, imediat și prin orice mijloc care permite o înregistrare</p>

			<i>scrisă, indicând motivele amânării și, dacă este posibil, durata estimativă a amânării.</i>
6.	<p>Articolul 109. Condiții speciale de admisibilitate</p> <p>(1) Pe teritoriul Republicii Moldova, executarea unei hotărâri străine are loc la cererea de recunoaștere și executare formulată de autoritățile competente ale statului de condamnare.</p> <p>(2) Cererea de recunoaștere și executare este admisibilă atunci când, pe lângă condițiile generale stabilite în Codul de procedură penală la art.558 alin.(2), sînt întrunite următoarele condiții speciale:</p> <p>a) persoana condamnată este cetățean al Republicii Moldova ori este domiciliată permanent pe teritoriul acesteia, ori este cetățean străin sau apatrid cu permis de ședere în teritoriul ei;</p> <p>b) în privința faptei pentru care a fost pronunțată sentința de condamnare nu este pornită urmărire penală în Republica Moldova;</p> <p>c) executarea hotărîrii în Republica Moldova poate favoriza reintegrarea socială a persoanei condamnate;</p> <p>d) executarea hotărîrii în Republica Moldova poate favoriza repararea pagubei provocate prin infracțiune;</p> <p>e) durata pedepsei sau a măsurilor de siguranță dispuse prin hotărîre este mai mare de un an.</p>	<p>La articolul 109 alineatul (2) se completează cu litera d¹) cu următorul cuprins:</p> <p>„d¹) bunurile supuse confiscării se află pe teritoriul Republicii Moldova;”</p>	<p>Articolul 109. Condiții speciale de admisibilitate</p> <p>(1) Pe teritoriul Republicii Moldova, executarea unei hotărâri străine are loc la cererea de recunoaștere și executare formulată de autoritățile competente ale statului de condamnare.</p> <p>(2) Cererea de recunoaștere și executare este admisibilă atunci când, pe lângă condițiile generale stabilite în Codul de procedură penală la art.558 alin.(2), sînt întrunite următoarele condiții speciale:</p> <p>a) persoana condamnată este cetățean al Republicii Moldova ori este domiciliată permanent pe teritoriul acesteia, ori este cetățean străin sau apatrid cu permis de ședere în teritoriul ei;</p> <p>b) în privința faptei pentru care a fost pronunțată sentința de condamnare nu este pornită urmărire penală în Republica Moldova;</p> <p>c) executarea hotărîrii în Republica Moldova poate favoriza reintegrarea socială a persoanei condamnate;</p> <p>d) executarea hotărîrii în Republica Moldova poate favoriza repararea pagubei provocate prin infracțiune;</p> <p><i>d¹) bunurile supuse confiscării se află pe teritoriul Republicii Moldova;</i></p>

	<p>(3) Hotărîrea străină, de asemenea, poate fi executată dacă persoana condamnată ispăşeşte pe teritoriul Republicii Moldova o pedeapsă pentru o altă infracţiune decît cea stabilită prin sentinţa a cărei executare a fost cerută.</p> <p>(4) Executarea unei hotărîri străine prin care a fost dispusă o pedeapsă sau o măsură de siguranţă este posibilă şi atunci cînd autorităţile Republicii Moldova refuză extrădarea persoanei condamnate, chiar dacă nu sînt respectate condiţiile prevăzute la alin.(2) lit.c)–e).</p>		<p>e) durata pedepsei sau a măsurilor de siguranţă dispuse prin hotărîre este mai mare de un an.</p> <p>(3) Hotărîrea străină, de asemenea, poate fi executată dacă persoana condamnată ispăşeşte pe teritoriul Republicii Moldova o pedeapsă pentru o altă infracţiune decît cea stabilită prin sentinţa a cărei executare a fost cerută.</p> <p>(4) Executarea unei hotărîri străine prin care a fost dispusă o pedeapsă sau o măsură de siguranţă este posibilă şi atunci cînd autorităţile Republicii Moldova refuză extrădarea persoanei condamnate, chiar dacă nu sînt respectate condiţiile prevăzute la alin.(2) lit.c)–e).</p>
7.	<p>Articolul 110. Limitele executării</p> <p>(1) Executarea hotărîrii străine se limitează la:</p> <p>a) executarea unei pedepse privative de libertate sau a unei măsuri de siguranţă privative de libertate;</p> <p>b) executarea unei amenzi dacă pe teritoriul Republicii Moldova există bunuri suficiente pentru a se garanta în întregime sau parţial această executare;</p> <p>c) executarea măsurii de siguranţă a confiscării speciale;</p> <p>d) executarea decăderilor din drepturi aşa cum sînt definite în Convenţia europeană privind valoarea internaţională a hotărîrilor represive de la Haga din 28 mai 1970.</p>	<p>La articolul 110:</p> <p>alineatul (1)</p> <p>litera c) va avea următorul cuprins:</p> <p>„c) privarea definitivă de bunuri a unei persoane fizice sau juridice ca urmare a săvârşirii unei infracţiuni;”</p> <p>se completează cu litera e) cu următorul cuprins:</p> <p>„e) executarea hotărîrilor care stabilesc pedeapsa ce implică privarea de libertate stabilite în cazul unui condamnat, aplicarea căreia a fost suspendată, conform prevederilor Convenţiei europene privind supravegherea infractorilor condamnaţi condiţionat sau liberaţi condiţionat, întocmită la Strasbourg la 30 noiembrie 1964.”</p>	<p>Articolul 110. Limitele executării</p> <p>(1) Executarea hotărîrii străine se limitează la:</p> <p>a) executarea unei pedepse privative de libertate sau a unei măsuri de siguranţă privative de libertate;</p> <p>b) executarea unei amenzi dacă pe teritoriul Republicii Moldova există bunuri suficiente pentru a se garanta în întregime sau parţial această executare;</p> <p>c) <i>privarea definitivă de bunuri a unei persoane fizice sau juridice ca urmare a săvârşirii unei infracţiuni;</i></p> <p>d) executarea decăderilor din drepturi aşa cum sînt definite în Convenţia europeană</p>

<p>(2) Republica Moldova poate refuza executarea în cazul în care:</p> <p>a) consideră că sancțiunea a fost pronunțată în privința unei infracțiuni de natură fiscală sau religioasă;</p> <p>b) sancțiunea a fost pronunțată pentru o faptă care, potrivit legislației Republicii Moldova, ar fi de competența exclusivă a unei autorități administrative;</p> <p>c) hotărîrea străină a fost pronunțată de autoritățile statului solicitant la o dată cînd acțiunea penală în privința infracțiunii a cărei săvîrșire a fost sancționată ar fi fost prescrisă potrivit legislației Republicii Moldova;</p> <p>d) hotărîrea a fost emisă <i>in absentia</i>, persoana condamnată neavînd posibilitatea să exercite o cale de atac în fața unei instanțe judecătorești;</p> <p>e) hotărîrea străină este emisă sub forma unei ordonanțe penale, după cum este definită prin Convenția europeană privind valoarea internațională a hotărîrilor represive de la Haga din 28 mai 1970.</p> <p>(3) Pedeapsa complementară pronunțată prin hotărîre străină se execută în măsura în care este prevăzută de legislația Republicii Moldova și nu a fost executată în statul de condamnare.</p>		<p>privind valoarea internațională a hotărîrilor represive de la Haga din 28 mai 1970;</p> <p>e) executarea hotărîrilor care stabilesc pedeapsa ce implică privarea de libertate stabilite în cazul unui condamnat, aplicarea căreia a fost suspendată, conform prevederilor Convenției europene privind supravegherea infractorilor condamnați condiționat sau liberați condiționat, întocmită la Strasbourg la 30 noiembrie 1964.</p> <p>(2) Republica Moldova poate refuza executarea în cazul în care:</p> <p>a) consideră că sancțiunea a fost pronunțată în privința unei infracțiuni de natură fiscală sau religioasă;</p> <p>b) sancțiunea a fost pronunțată pentru o faptă care, potrivit legislației Republicii Moldova, ar fi de competența exclusivă a unei autorități administrative;</p> <p>c) hotărîrea străină a fost pronunțată de autoritățile statului solicitant la o dată cînd acțiunea penală în privința infracțiunii a cărei săvîrșire a fost sancționată ar fi fost prescrisă potrivit legislației Republicii Moldova;</p> <p>d) hotărîrea a fost emisă <i>in absentia</i>, persoana condamnată neavînd posibilitatea să exercite o cale de atac în fața unei instanțe judecătorești;</p> <p>e) hotărîrea străină este emisă sub forma unei ordonanțe penale, după cum este definită prin Convenția europeană privind</p>
--	--	--

			<p>valoarea internațională a hotărîrilor represive de la Haga din 28 mai 1970.</p> <p>(3) Pedepșa complementară pronunțată prin hotărîre străină se execută în măsura în care este prevăzută de legislația Republicii Moldova și nu a fost executată în statul de condamnare.</p>
8.		<p>Se completează cu articolul 112¹ cu următorul cuprins :</p> <p>„Articolul 112¹. Amânarea executării hotărârii judecătorești străine de confiscare</p> <p>(1) Executarea unei hotărâri judecătorești de confiscare poate fi amânată dacă:</p> <p>a) executarea acesteia riscă să afecteze o investigație în desfășurare;</p> <p>b) în cazul unei hotărâri judecătorești de confiscare privind o sumă de bani, instanța apreciază dacă există un risc ca suma obținută din executarea hotărârii judecătorești de confiscare privind o sumă de bani să depășească suma specificată în hotărâre datorită executării simultane în mai multe state;</p> <p>c) bunul face deja obiectul unei proceduri de confiscare în desfășurare în Republica Moldova;</p> <p>d) hotărârea a fost contestată cu apel sau cu recurs, în cazul în care nu este prevăzută calea de atac apelul.</p> <p>(2) Pe întreaga perioadă în care executarea hotărârii judecătorești de confiscare este amânată, autoritatea competentă de executare ia toate măsurile pentru a evita o situație în care bunul să</p>	<p>Articolul 112¹. Amânarea executării hotărârii judecătorești străine de confiscare</p> <p>(1) Executarea unei hotărâri judecătorești de confiscare poate fi amânată dacă:</p> <p>a) executarea acesteia riscă să afecteze o investigație în desfășurare;</p> <p>b) în cazul unei hotărâri judecătorești de confiscare privind o sumă de bani, instanța apreciază dacă există un risc ca suma obținută din executarea hotărârii judecătorești de confiscare privind o sumă de bani să depășească suma specificată în hotărîre datorită executării simultane în mai multe state;</p> <p>c) bunul face deja obiectul unei proceduri de confiscare în desfășurare în Republica Moldova;</p> <p>d) hotărîrea a fost contestată cu apel sau cu recurs, în cazul în care nu este prevăzută calea de atac apelul.</p> <p>(2) Pe întreaga perioadă în care executarea hotărârii judecătorești de confiscare este amânată, autoritatea competentă de executare ia toate măsurile</p>

		<p>nu mai fie disponibil în scopul executării hotărârii de confiscare.</p> <p>(3) De îndată ce motivele amânării încetează să existe, autoritatea de executare ia fără întârziere măsurile necesare pentru executarea hotărârii judecătorești de confiscare și informează statul solicitant.”.</p>	<p><i>pentru a evita o situație în care bunul să nu mai fie disponibil în scopul executării hotărârii de confiscare.</i></p> <p><i>(3) De îndată ce motivele amânării încetează să existe, autoritatea de executare ia fără întârziere măsurile necesare pentru executarea hotărârii judecătorești de confiscare și informează statul solicitant.</i></p>
9.	<p>Articolul 113. Destinația amenzilor și obiectelor sechestrate</p> <p>(1) Executarea pedepsei amenzii se face în monedă națională. Determinarea echivalentului în monedă națională al amenzii în valută străină se efectuează cu aplicarea cursului oficial al leului moldovenesc valabil la data plății amenzii.</p> <p>(2) Sumele de bani rezultate din executarea amenzilor aplicate prin hotărâri străine de condamnare se varsă la bugetul de stat al Republicii Moldova.</p> <p>(3) La cererea statului de condamnare, sumele de bani prevăzute la alin.(2) pot fi predate acestuia dacă în circumstanțe similare sumele de bani obținute din executarea amenzilor aplicate prin hotărâri pronunțate în Republica Moldova vor fi remise acesteia.</p> <p>(4) Obiectele confiscate în temeiul unei hotărâri străine revin Republicii Moldova, dar la cererea statului de condamnare ele pot fi predate dacă prezintă un interes deosebit</p>	<p>La articolul 113: denumirea articolului va avea următoarea redacție:</p> <p>„Articolul 113. Executarea hotărârilor judecătorești străine cu pedeapsa amenzii”.</p> <p>alineatul (4) se abrogă.</p>	<p>Articolul 113. Executarea hotărârilor judecătorești străine cu pedeapsa amenzii</p> <p>(1) Executarea pedepsei amenzii se face în monedă națională. Determinarea echivalentului în monedă națională al amenzii în valută străină se efectuează cu aplicarea cursului oficial al leului moldovenesc valabil la data plății amenzii.</p> <p>(2) Sumele de bani rezultate din executarea amenzilor aplicate prin hotărâri străine de condamnare se varsă la bugetul de stat al Republicii Moldova.</p> <p>(3) La cererea statului de condamnare, sumele de bani prevăzute la alin.(2) pot fi predate acestuia dacă în circumstanțe similare sumele de bani obținute din executarea amenzilor aplicate prin hotărâri pronunțate în Republica Moldova vor fi remise acesteia.</p> <p>(4) Obiectele confiscate în temeiul unei hotărâri străine revin Republicii Moldova, dar la cererea statului de condamnare ele pot fi predate dacă prezintă un interes deosebit</p>

	<p>pentru acel stat și există garanția reciprocității.</p> <p>(5) Dispozițiile alin.(2)–(4) se aplică în modul corespunzător în caz de solicitare a executării unei hotărâri emise de instanța judecătorească a Republicii Moldova într-un stat străin.</p>		<p>pentru acel stat și există garanția reciprocității.</p> <p>(5) Dispozițiile alin.(2)–(4) se aplică în modul corespunzător în caz de solicitare a executării unei hotărâri emise de instanța judecătorească a Republicii Moldova într-un stat străin.</p>
10.		<p>Se completează cu articolul 113¹ cu următorul cuprins:</p> <p>„Articolul 113¹. Dispunerea de bunurile confiscate</p> <p>(1) Bunurile confiscate în temeiul unei hotărâri judecătorești străine se returnează statului solicitant, în baza acordului negociat, în conformitate cu prevederile tratatelor internaționale sau în condiții de reciprocitate.</p> <p>(2) Pentru executarea hotărârii judecătorești străine cu privire la confiscare se deduc cheltuielile suportate de autoritățile naționale în legătură cu urmărirea și identificarea bunurilor infracționale, indisponibilizarea, administrarea și valorificarea acestora din valoarea bunurilor recuperate.</p> <p>(3) În lipsa unui acord cu statul solicitant, dacă valoarea bunurilor recuperate în urma executării hotărârii străine de confiscare, după deducerea cheltuielilor este:</p> <p>a) mai mică de 10 000 de euro, această</p>	<p>Articolul 113¹. Dispunerea de bunurile confiscate</p> <p>(1) Bunurile confiscate în temeiul unei hotărâri judecătorești străine se returnează statului solicitant, în baza acordului negociat, în conformitate cu prevederile tratatelor internaționale sau în condiții de reciprocitate.</p> <p>(2) Pentru executarea hotărârii judecătorești străine cu privire la confiscare se deduc cheltuielile suportate de autoritățile naționale în legătură cu urmărirea și identificarea bunurilor infracționale, indisponibilizarea, administrarea și valorificarea acestora din valoarea bunurilor recuperate.</p> <p>(3) În lipsa unui acord cu statul solicitant, dacă valoarea bunurilor recuperate în urma executării hotărârii străine de confiscare, după deducerea cheltuielilor este:</p> <p>a) mai mică de 10 000 de euro, această sumă revine statului Republica Moldova;</p>

		<p>sumă revine statului Republica Moldova;</p> <p>b) mai mare de 10 000 de euro, jumătate din această sumă se transferă statului solicitant.</p> <p>(4) Prevederile alin. (3) nu se aplică asupra bunurilor și sumelor prevăzute în hotărâre de judecată străină de confiscare pentru restituirea bunurilor confiscate către victimă sau sunt pentru despăgubirea acestora. Bunurile sau valoarea acestora pentru despăgubire se transmit direct victimei sau prin intermediul statului solicitant. ”.</p>	<p>b) mai mare de 10 000 de euro, jumătate din această sumă se transferă statului solicitant.</p> <p>(4) Prevederile alin. (3) nu se aplică asupra bunurilor și sumelor prevăzute în hotărâre de judecată străină de confiscare pentru restituirea bunurilor confiscate către victimă sau sunt pentru despăgubirea acestora. Bunurile sau valoarea acestora pentru despăgubire se transmit direct victimei sau prin intermediul statului solicitant.</p>
11.		<p>Se completează cu articolul 115¹ cu următorul cuprins:</p> <p>„Articolul 115¹. Transmiterea spre recunoaștere și executare a hotărârii de confiscare către unul sau mai multe state</p> <p>(1) Hotărârea judecătorească cu privire la confiscarea bunurilor poate fi transmisă spre recunoaștere și executare doar unui singur stat străin, cu excepția cazurilor prevăzute la alin. (2) și (3).</p> <p>(2) Hotărârea judecătorească cu privire la confiscarea bunurilor sau unei părți dintr-un bun determinat poate fi transmisă către mai multe state de executare, în același timp, atunci când:</p> <p>a) sunt motive întemeiate de a presupune că bunul sau anumite părți din acesta supus confiscării se află în locații diferite din mai multe state de executare;</p>	<p>Articolul 115¹. Transmiterea spre recunoaștere și executare a hotărârii de confiscare către unul sau mai multe state</p> <p>(1) Hotărârea judecătorească cu privire la confiscarea bunurilor poate fi transmisă spre recunoaștere și executare doar unui singur stat străin, cu excepția cazurilor prevăzute la alin. (2) și (3).</p> <p>(2) Hotărârea judecătorească cu privire la confiscarea bunurilor sau unei părți dintr-un bun determinat poate fi transmisă către mai multe state de executare, în același timp, atunci când:</p> <p>a) sunt motive întemeiate de a presupune că bunul sau anumite părți din acesta supus confiscării se află în locații diferite din mai multe state de executare;</p> <p>b) confiscarea unei anumite părți dintr-un bun supus confiscării implică activități care presupun acțiuni din partea mai multor</p>

		<p>b) confiscarea unei anumite părți dintr-un bun supus confiscării implică activități care presupun acțiuni din partea mai multor state de executare sau sunt motive întemeiate de a presupune că o anumită parte dintr-un bun supus confiscării se află în unul din două sau mai multe state de executare.</p> <p>(3) Hotărârea judecătorească cu privire la confiscarea unei sume de bani poate fi transmis mai multor state de executare, în același timp, atunci când:</p> <p>a) bunul respectiv nu a fost indisponibilizat;</p> <p>b) valoarea bunului care ar putea fi confiscat în Republica Moldova, ca stat emitent, și în oricare dintre statele de executare nu este suficientă pentru executarea întregii sume prevăzute în hotărârea de confiscare.”.</p>	<p><i>state de executare sau sunt motive întemeiate de a presupune că o anumită parte dintr-un bun supus confiscării se află în unul din două sau mai multe state de executare.</i></p> <p><i>(3) Hotărârea judecătorească cu privire la confiscarea unei sume de bani poate fi transmis mai multor state de executare, în același timp, atunci când:</i></p> <p><i>a) bunul respectiv nu a fost indisponibilizat;</i></p> <p><i>b) valoarea bunului care ar putea fi confiscat în Republica Moldova, ca stat emitent, și în oricare dintre statele de executare nu este suficientă pentru executarea întregii sume prevăzute în hotărârea de confiscare.</i></p>
12.		<p>Se completează cu articolul 115² cu următorul cuprins:</p> <p>„Articolul 115². Repatrierea bunurilor confiscate peste hotarele țării</p> <p>(1) Bunurile confiscate în baza unei hotărâri a instanței judecătorești din Republica Moldova recunoscută în străinătate, se repatriază Republicii Moldova din statul solicitat, în cadrul asistenței juridice internaționale. Autoritățile și instituțiile întreprind măsurile necesare pentru repatrierea bunurilor confiscate.</p>	<p>Articolul 115². Repatrierea bunurilor confiscate peste hotarele țării</p> <p>(1) Bunurile confiscate în baza unei hotărâri a instanței judecătorești din Republica Moldova recunoscută în străinătate, se repatriază Republicii Moldova din statul solicitat, în cadrul asistenței juridice internaționale. Autoritățile și instituțiile întreprind măsurile necesare pentru repatrierea bunurilor confiscate.</p> <p>(2) Ministerul Justiției împreună cu Ministerul Finanțelor vor negocia cu statul</p>

		<p>(2) Ministerul Justiției împreună cu Ministerul Finanțelor vor negocia cu statul de executare semnarea unui acord privind restituirea bunurilor infracționale confiscate sau valoarea acestora.</p> <p>(3) Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale comunică cu autoritățile competente străine referitor la valoarea bunurilor infracționale repatriate în Republica Moldova.”.</p>	<p><i>de executare semnarea unui acord privind restituirea bunurilor infracționale confiscate sau valoarea acestora.</i></p> <p><i>(3) Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale comunică cu autoritățile competente străine referitor la valoarea bunurilor infracționale repatriate în Republica Moldova.</i></p>
9.	<p>Articolul 116. Consecințele formulării cererii de încuviințare a executării</p> <p>(1) Acceptarea de către statul străin a cererii de încuviințare a executării are ca efect renunțul Republicii Moldova de a executa hotărârea pe teritoriul său.</p> <p>(2) Republica Moldova poate redobîndi dreptul la executarea hotărârii în cazul în care persoana condamnată se sustrage de la executare.</p> <p>(3) Prevederile art.112 alin.(3)–(6) se aplică în modul corespunzător.</p>	<p>Articolul 116 se completează cu alineatul (4) cu următorul cuprins:</p> <p>(4) Prin derogare de la alin. (1), recunoașterea și executarea în străinătate a hotărârii de confiscare nu limitează dreptul Republicii Moldova de a o executa.”.</p>	<p>Articolul 116. Consecințele formulării cererii de încuviințare a executării</p> <p>(1) Acceptarea de către statul străin a cererii de încuviințare a executării are ca efect renunțul Republicii Moldova de a executa hotărârea pe teritoriul său.</p> <p>(2) Republica Moldova poate redobîndi dreptul la executarea hotărârii în cazul în care persoana condamnată se sustrage de la executare.</p> <p>(3) Prevederile art.112 alin.(3)–(6) se aplică în modul corespunzător.</p> <p><i>(4) Prin derogare de la alin. (1), recunoașterea și executarea în străinătate a hotărârii de confiscare nu limitează dreptul Republicii Moldova de a o executa.</i></p>
Art. V – Legea nr. 59/2012 privind activitatea specială de investigații (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2012, nr. 113–118, art. 373), cu modificările ulterioare			
1.	<p>Articolul 2. Sarcinile activității speciale de investigații</p> <p>Sarcinile activității speciale de investigații sînt:</p> <p>a) relevarea și prevenirea criminalității;</p>	<p>Articolul 2 se completează cu litera g) cu următorul cuprins:</p> <p>„g) asigurarea executării hotărârilor judecătorești în materie penală cu privire la confiscarea specială și confiscarea extinsă a bunurilor,</p>	<p>Articolul 2. Sarcinile activității speciale de investigații</p> <p>Sarcinile activității speciale de investigații sînt:</p> <p>a) relevarea și prevenirea criminalității;</p>

	<p>c) căutarea persoanelor care sunt dispărute fără urmă, se sustrag de la urmărirea penală sau de la judecată, se ascund de organul de urmărire penală sau de instanța de judecată, se eschivează de la executarea pedepsei sau au evadat din locurile de detenție;</p> <p>d) colectarea informațiilor privind posibilele fapte sau evenimente care ar putea periclita ordinea publică sau siguranța în locurile de detenție;</p> <p>e) asigurarea protecției martorilor și a altor participanți la procesul penal;</p> <p>f) asigurarea protecției subiecților activității speciale de investigații.</p>	<p>repararea prejudiciului cauzat de infracțiune statului și compensarea cheltuielilor de judecată.”.</p>	<p>c) căutarea persoanelor care sunt dispărute fără urmă, se sustrag de la urmărirea penală sau de la judecată, se ascund de organul de urmărire penală sau de instanța de judecată, se eschivează de la executarea pedepsei sau au evadat din locurile de detenție;</p> <p>d) colectarea informațiilor privind posibilele fapte sau evenimente care ar putea periclita ordinea publică sau siguranța în locurile de detenție;</p> <p>e) asigurarea protecției martorilor și a altor participanți la procesul penal;</p> <p>f) asigurarea protecției subiecților activității speciale de investigații;</p> <p>g) asigurarea executării hotărârilor judecătorești în materie penală cu privire la confiscarea specială și confiscarea extinsă a bunurilor, repararea prejudiciului cauzat de infracțiune statului și compensarea cheltuielilor de judecată.</p>
<p>2.</p>	<p>Articolul 19. Dispunerea măsurilor speciale de investigații</p> <p>(1) Temeiuri pentru dispunerea măsurilor speciale de investigații sunt:</p> <p>1) indiciile temeinice:</p> <p>a) care denotă suspiciuni cu privire la un pericol iminent de atentare împotriva persoanei, sănătății publice, patrimoniului, ordinii și securității publice;</p> <p>b) privind punerea în pericol a securității ofițerului de investigații, a investigatorului</p>	<p>Articolul 19:</p> <p>alineatul (1) punctul 2) se completează cu litera c) cu următorul cuprins:</p> <p>„c) necesitatea urmăririi și identificării bunurilor care nu au proveniență legală ori care sunt sau pot fi obiect al măsurilor asigurătorii, măsurilor de indisponibilizare și/sau al confiscării.”.</p>	<p>Articolul 19. Dispunerea măsurilor speciale de investigații</p> <p>(1) Temeiuri pentru dispunerea măsurilor speciale de investigații sunt:</p> <p>1) indiciile temeinice:</p> <p>a) care denotă suspiciuni cu privire la un pericol iminent de atentare împotriva persoanei, sănătății publice, patrimoniului, ordinii și securității publice;</p> <p>b) privind punerea în pericol a securității ofițerului de investigații, a</p>

<p>sub acoperire, a colaboratorului confidențial sau a membrilor familiilor acestora, a martorilor și a altor participanți la procesul penal;</p> <p>c) privind punerea în pericol a siguranței în locurile de detenție;</p> <p>2) informațiile, devenite cunoscute, privind:</p> <p>a) persoanele care se sustrag de la urmărirea penală sau de la judecată, se ascund de organul de urmărire penală sau de instanța de judecată, se eschivează de la executarea pedepsei sau au evadat din locurile de detenție;</p> <p>b) persoanele dispărute fără urmă sau cadavrele neidentificate;</p> <p>3) interpelările organelor de drept ale altor state, ale organizațiilor internaționale sau ale instituțiilor/agențiilor Uniunii Europene, în conformitate cu tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte.</p> <p>(2) Efectuarea măsurilor speciale de investigații dispuse în temeiul alin. (1) pct. 1) încetează din momentul în care din rezultatele acestora reiese că se pregătește, se săvârșește sau a fost săvârșită o infracțiune, urmând a se proceda în conformitate cu prevederile Codului de procedură penală.</p> <p>(3) Măsurile speciale de investigații se dispun în cazul în care sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:</p>	<p>Se completează cu alineatul (5) cu următorul cuprins:</p> <p>„(5) Măsurile speciale de investigații dispuse în baza temeiului prevăzut la art. 19 alin. (1) pct. 2) lit. c) se efectuează exclusiv de către Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale ca subdiviziune specializată din cadrul Centrului Național Anticorupție.”.</p>	<p>investigatorului sub acoperire, a colaboratorului confidențial sau a membrilor familiilor acestora, a martorilor și a altor participanți la procesul penal;</p> <p>c) privind punerea în pericol a siguranței în locurile de detenție;</p> <p>2) informațiile, devenite cunoscute, privind:</p> <p>a) persoanele care se sustrag de la urmărirea penală sau de la judecată, se ascund de organul de urmărire penală sau de instanța de judecată, se eschivează de la executarea pedepsei sau au evadat din locurile de detenție;</p> <p>b) persoanele dispărute fără urmă sau cadavrele neidentificate;</p> <p>c) <i>necesitatea urmăririi și identificării bunurilor care nu au proveniență legală ori care sunt sau pot fi obiect al măsurilor asigurătorii, măsurilor de indisponibilizare și/sau al confiscării.</i></p> <p>3) interpelările organelor de drept ale altor state, ale organizațiilor internaționale sau ale instituțiilor/agențiilor Uniunii Europene, în conformitate cu tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte.</p> <p>(2) Efectuarea măsurilor speciale de investigații dispuse în temeiul alin. (1) pct. 1) încetează din momentul în care din rezultatele acestora reiese că se pregătește, se săvârșește sau a fost săvârșită o infracțiune,</p>
--	---	---

<p>a) realizarea sarcinilor prezentei legi este imposibilă pe altă cale;</p> <p>b) acțiunea este necesară și proporțională cu restrângerea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului;</p> <p>c) se urmărește un scop legitim.</p> <p>(4) Măsurile speciale de investigații se dispun prin ordonanța ofițerului de investigații, în care se indică:</p> <p>a) data și locul întocmirii;</p> <p>b) numele, prenumele și funcția persoanei care o întocmește;</p> <p>c) măsura specială de investigații a cărei efectuare se dispune și a cărei autorizare urmează să se solicite;</p> <p>d) temeiul dispunerii măsurii speciale de investigații și argumentele care demonstrează îndeplinirea cumulativă a condițiilor prevăzute la alin. (3);</p> <p>e) ofițerul de investigații responsabil de efectuarea măsurii speciale de investigații;</p> <p>f) perioada pentru care se dispune efectuarea și se solicită autorizarea măsurii speciale de investigații;</p> <p>g) identitatea atribuită investigatorului sub acoperire, precum și activitățile pe care acesta le va desfășura;</p> <p>h) numele, prenumele, datele de identificare ale persoanei supuse măsurii speciale de investigații sau datele de identificare ale obiectului supus măsurii speciale de investigații, dacă sunt cunoscute.</p>		<p>urmând a se proceda în conformitate cu prevederile Codului de procedură penală.</p> <p>(3) Măsurile speciale de investigații se dispun în cazul în care sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:</p> <p>a) realizarea sarcinilor prezentei legi este imposibilă pe altă cale;</p> <p>b) acțiunea este necesară și proporțională cu restrângerea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului;</p> <p>c) se urmărește un scop legitim.</p> <p>(4) Măsurile speciale de investigații se dispun prin ordonanța ofițerului de investigații, în care se indică:</p> <p>a) data și locul întocmirii;</p> <p>b) numele, prenumele și funcția persoanei care o întocmește;</p> <p>c) măsura specială de investigații a cărei efectuare se dispune și a cărei autorizare urmează să se solicite;</p> <p>d) temeiul dispunerii măsurii speciale de investigații și argumentele care demonstrează îndeplinirea cumulativă a condițiilor prevăzute la alin. (3);</p> <p>e) ofițerul de investigații responsabil de efectuarea măsurii speciale de investigații;</p> <p>f) perioada pentru care se dispune efectuarea și se solicită autorizarea măsurii speciale de investigații;</p> <p>g) identitatea atribuită investigatorului sub acoperire, precum și activitățile pe care acesta le va desfășura;</p>
---	--	--

			<p>h) numele, prenumele, datele de identificare ale persoanei supuse măsurii speciale de investigații sau datele de identificare ale obiectului supus măsurii speciale de investigații, dacă sunt cunoscute.</p> <p>(5) Măsurile speciale de investigații dispuse în baza temeiului prevăzut la art. 19 alin. (1) pct. 2) lit. c) se efectuează exclusiv de către Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale ca subdiviziune specializată din cadrul Centrului Național Anticorupție.</p>
Art. VI – Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2016, nr. 69–77, art. 113), cu modificările ulterioare			
1.	<p>Articolul 5. Funcțiile Procuraturii În condițiile legii, Procuratura îndeplinește următoarele funcții:</p> <p>a) conduce și exercită urmărirea penală și reprezintă învinuirea în instanța de judecată;</p> <p>b) organizează, conduce și controlează activitatea organelor de urmărire penală în cadrul procesului penal;</p> <p>c) efectuează, inclusiv din oficiu, controlul asupra respectării legislației privind activitatea specială de investigații;</p> <p>d) efectuează, inclusiv din oficiu, controlul asupra respectării legislației privind înregistrarea sesizărilor despre săvârșirea sau pregătirea săvârșirii unor infracțiuni;</p> <p>e) pornește, examinează și participă la judecarea cauzelor contravenționale;</p>	<p>La articolul 5, litera a) se completează cu textul: „, , precum și coordonează executarea hotărârilor judecătorești în materie penală cu privire la confiscarea specială și confiscarea extinsă a bunurilor, repararea prejudiciului cauzat de infracțiune statului și compensarea cheltuielilor de judecată.”.</p>	<p>Articolul 5. Funcțiile Procuraturii În condițiile legii, Procuratura îndeplinește următoarele funcții:</p> <p>a) conduce și exercită urmărirea penală și reprezintă învinuirea în instanța de judecată, <i>precum și coordonează executarea hotărârilor judecătorești în materie penală cu privire la confiscarea specială și confiscarea extinsă a bunurilor, repararea prejudiciului cauzat de infracțiune statului și compensarea cheltuielilor de judecată.</i></p> <p>b) organizează, conduce și controlează activitatea organelor de urmărire penală în cadrul procesului penal;</p> <p>c) efectuează, inclusiv din oficiu, controlul asupra respectării legislației privind activitatea specială de investigații;</p> <p>d) efectuează, inclusiv din oficiu, controlul asupra respectării legislației privind înregistrarea sesizărilor despre</p>

	<p>f) asigură asistența juridică internațională în materie penală și colaborarea internațională în domeniul său de activitate;</p> <p>g) participă la implementarea unitară a politicii naționale și internaționale a statului în materie penală;</p> <p>h) prezintă propuneri privind perfecționarea legislației și participă la elaborarea de acte normative în domeniul său de activitate;</p> <p>i) aplică măsurile de protecție a martorilor, a victimelor infracțiunii și a altor participanți la procesul penal;</p> <p>j) în cazul neînceperii sau al încetării urmăririi penale, în condițiile legii, intențiază acțiunea civilă și participă la examinarea acesteia;</p> <p>k) exercită controlul privind respectarea legilor în aplicarea măsurilor de protecție a martorilor, a victimelor infracțiunii și a altor participanți la procesul penal;</p> <p>l) examinează cereri și petiții conform competenței.</p>		<p>săvârșirea sau pregătirea săvârșirii unor infracțiuni;</p> <p>e) pornește, examinează și participă la judecarea cauzelor contravenționale;</p> <p>f) asigură asistența juridică internațională în materie penală și colaborarea internațională în domeniul său de activitate;</p> <p>g) participă la implementarea unitară a politicii naționale și internaționale a statului în materie penală;</p> <p>h) prezintă propuneri privind perfecționarea legislației și participă la elaborarea de acte normative în domeniul său de activitate;</p> <p>i) aplică măsurile de protecție a martorilor, a victimelor infracțiunii și a altor participanți la procesul penal;</p> <p>j) în cazul neînceperii sau al încetării urmăririi penale, în condițiile legii, intențiază acțiunea civilă și participă la examinarea acesteia;</p> <p>k) exercită controlul privind respectarea legilor în aplicarea măsurilor de protecție a martorilor, a victimelor infracțiunii și a altor participanți la procesul penal;</p> <p>l) examinează cereri și petiții conform competenței.</p>
Art. VII – Legea nr. 48/2017 privind Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2017, nr. 155-166, art. 251) cu modificările ulterioare			
1.	Articolul 2. Domeniul de aplicare a legii	Articolul 2 alineatul (2) va avea următorul cuprins:	Articolul 2. Domeniul de aplicare a legii

	<p>(1) Prezenta lege se aplică bunurilor infracționale aflate pe teritoriul Republicii Moldova sau în afara teritoriului ei în cazul infracțiunilor prevăzute la alin. (2) săvârșite, direct sau indirect, de către cetățenii Republicii Moldova, cetățenii străini și apatrizi, precum și de către persoanele juridice rezidente sau nerezidente ale Republicii Moldova.</p> <p>(2) Prezenta lege se aplică în cazul săvârșirii cu intenție a uneia sau a mai multor infracțiuni dintre care cel puțin una este prevăzută la art. 141, 144, 158, 164, 165, 165¹, 166¹, 167, 168, 181², 206, 217¹, 217³, 218, 220, 239–240, 242¹–244, 248, 249, 259, 260, 260²–260⁴, 260⁶, 279, 283, 284, 324–329, 330¹, 330², 332–335¹, 352¹ și 362¹ din Codul penal și în cazul infracțiunilor comise cu folosirea situației de serviciu prevăzute la art. 190 și 191 din Codul penal.</p> <p>(3) Prezenta lege se aplică și în cazurile liberării de răspundere penală.</p> <p>(4) Prezenta lege se aplică părții responsabile civilmente beneficiarului efectiv și persoanelor care au contribuit la săvârșirea infracțiunii, indiferent de forma participației, în conformitate cu prevederile Codului penal.</p>	<p>„(2) Prezenta lege se aplică în cazul infracțiunilor prevăzute în art. 229² alin. (2) și (2¹) din Codul de procedură penală.”</p> <p>Se completează cu alineatul (2¹) cu următorul cuprins:</p> <p>„(2¹) Prin derogare de la alin. (2), atribuțiile Agenției de Recuperare a Bunurilor Infracționale prevăzute la art. 5 lit. a¹)-f), h), i) sunt efectuate pentru toate infracțiunile.”</p> <p>se completează cu alineatul (5) cu următorul cuprins:</p> <p>„(5) Prezenta lege se aplică și în cadrul procedurii de executare a hotărârilor judecătorești cu privire la confiscarea bunurilor și repararea prejudiciului cauzat de infracțiune statului.”.</p>	<p>(1) Prezenta lege se aplică bunurilor infracționale aflate pe teritoriul Republicii Moldova sau în afara teritoriului ei în cazul infracțiunilor prevăzute la alin. (2) săvârșite, direct sau indirect, de către cetățenii Republicii Moldova, cetățenii străini și apatrizi, precum și de către persoanele juridice rezidente sau nerezidente ale Republicii Moldova.</p> <p>(2) <i>Prezenta lege se aplică în cazul infracțiunilor prevăzute în art. 229² alin. (2) și (2¹) din Codul de procedură penală</i></p> <p>(2¹) <i>Prin derogare de la alin. (2), atribuțiile Agenției de Recuperare a Bunurilor Infracționale prevăzute la art. 5 lit. a¹)-f), h), i) sunt efectuate pentru toate infracțiunile.</i></p> <p>(3) Prezenta lege se aplică și în cazurile liberării de răspundere penală.</p> <p>(4) Prezenta lege se aplică părții responsabile civilmente beneficiarului efectiv și persoanelor care au contribuit la săvârșirea infracțiunii, indiferent de forma participației, în conformitate cu prevederile Codului penal.</p> <p>(5) <i>Prezenta lege se aplică și în cadrul procedurii de executare a hotărârilor judecătorești cu privire la confiscarea bunurilor și repararea prejudiciului cauzat de infracțiune statului.</i></p>
2.	Articolul 5. Atribuțiile Agenției de Recuperare a Bunurilor Infracționale	Articolul 5:	Articolul 5. Atribuțiile Agenției de Recuperare a Bunurilor Infracționale

<p>Atribuțiile Agenției de Recuperare a Bunurilor Infracționale sînt:</p> <p>a) efectuarea investigațiilor financiare paralele și întocmirea proceselor-verbale de consemnare a rezultatelor acestora, precum și indisponibilizarea bunurilor infracționale în condițiile Codului de procedură penală;</p> <p>b) evaluarea, administrarea și valorificarea bunurilor infracționale indisponibilizate;</p> <p>c) ținerea evidenței cu privire la bunurile infracționale indisponibilizate, inclusiv în baza solicitărilor din partea autorităților competente străine;</p> <p>d) negocierea repatrierii bunurilor infracționale, în condițiile art. 13 alin. (2);</p> <p>e) cooperarea internațională și schimbul de informații cu autoritățile competente străine;</p> <p>f) colectarea și analiza datelor statistice referitoare la infracțiunile prevăzute de prezenta lege.</p> <p>g) reprezentarea intereselor statului și ale persoanelor juridice de drept public în procese civile de recuperare a bunurilor infracționale, precum și de reparare a prejudiciului cauzat prin încălcarea legislației Republicii Moldova și a altor state;</p> <p>h) cooperarea cu autoritățile publice care exercită atribuții relevante pentru activitatea desfășurată de Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale;</p>	<p>la litera a), înainte de cuvintele „efectuarea investigațiilor” se introduce textul „urmărirea și identificarea bunurilor infracționale și acumularea probelor prin”;</p> <p>se completează cu litera a¹) cu următorul cuprins: „a¹) efectuarea investigațiilor financiare în sensul art. 9¹.”</p> <p>se completează cu litera c¹) cu următorul cuprins: „c¹) gestionarea sistemului informatic național de evidență a bunurilor sechestrate, a hotărârilor de punere sub sechestru și hotărârilor de confiscare, precum și a hotărârilor ce au fost adoptate ulterior referitor la bunurile respective;”</p> <p>litera d) va avea următorul cuprins: „d) participă la negocierea repatrierii bunurilor confiscate;”</p> <p>la litera e) se completează cu textul „, inclusiv cu organismele și agențiile de specialitate ale Uniunii Europene”;</p> <p>la litera g) cuvintele „proces civile” se substituie cu cuvintele „proces penale și civile”.</p>	<p>Atribuțiile Agenției de Recuperare a Bunurilor Infracționale sînt:</p> <p>a) <i>urmărirea și identificarea bunurilor infracționale și acumularea probelor prin efectuarea investigațiilor financiare paralele și întocmirea proceselor-verbale de consemnare a rezultatelor acestora, precum și indisponibilizarea bunurilor infracționale în condițiile Codului de procedură penală;</i></p> <p><i>a¹) efectuarea investigațiilor financiare în sensul art. 9¹.</i></p> <p>b) evaluarea, administrarea și valorificarea bunurilor infracționale indisponibilizate;</p> <p>c) ținerea evidenței cu privire la bunurile infracționale indisponibilizate, inclusiv în baza solicitărilor din partea autorităților competente străine;</p> <p><i>c¹) gestionarea sistemului informatic național de evidență a bunurilor sechestrate, a hotărârilor de punere sub sechestru și hotărârilor de confiscare, precum și a hotărârilor ce au fost adoptate ulterior referitor la bunurile respective;</i></p> <p>d) negocierea repatrierii bunurilor infracționale, în condițiile art. 13 alin. (2);</p> <p><i>d) participă la negocierea repatrierii bunurilor confiscate;</i></p> <p>e) cooperarea internațională și schimbul de informații cu autoritățile competente străine, <i>inclusiv cu organismele și agențiile de specialitate ale Uniunii Europene;</i></p>
--	--	---

	<p>i) susținerea, în condițiile legii, a organelor judiciare pentru utilizarea celor mai bune practici în materia identificării și administrării bunurilor care pot face obiectul măsurilor de indisponibilizare și confiscare în cadrul procesului penal.</p>		<p>f) colectarea și analiza datelor statistice referitoare la infracțiunile prevăzute de prezenta lege.</p> <p>g) reprezentarea intereselor statului și ale persoanelor juridice de drept public în procesele civile <i>procesele penale și civile</i> de recuperare a bunurilor infracționale, precum și de reparare a prejudiciului cauzat prin încălcarea legislației Republicii Moldova și a altor state;</p> <p>h) cooperarea cu autoritățile publice care exercită atribuții relevante pentru activitatea desfășurată de Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale;</p> <p>i) susținerea, în condițiile legii, a organelor judiciare pentru utilizarea celor mai bune practici în materia identificării și administrării bunurilor care pot face obiectul măsurilor de indisponibilizare și confiscare în cadrul procesului penal.</p>
<p>3.</p>	<p>Articolul 6. Drepturile și obligațiile Agenției de Recuperare a Bunurilor Infracționale</p> <p>(1) Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale are următoarele drepturi:</p> <p>a) să solicite și să primească informațiile și documentele necesare pentru exercitarea atribuțiilor sale de la entitățile naționale și internaționale care le dețin (în continuare – <i>furnizori de date relevante</i>);</p>	<p>Articolul 6:</p> <p>alineatul (1) se completează cu literele e)-h) cu următorul cuprins:</p> <p>„e) să participe la elaborarea documentelor de politici privind recuperarea bunurilor infracționale;</p> <p>f) să citeze persoane pentru a oferi explicații în cadrul investigațiilor financiare;</p> <p>g) să efectueze evaluări, constatări tehnico-științifice, expertize, precum și cercetări care țin</p>	<p>Articolul 6. Drepturile și obligațiile Agenției de Recuperare a Bunurilor Infracționale</p> <p>(1) Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale are următoarele drepturi:</p> <p>a) să solicite și să primească informațiile și documentele necesare pentru exercitarea atribuțiilor sale de la entitățile naționale și internaționale care le dețin (în continuare – <i>furnizori de date relevante</i>);</p> <p>b) să decidă înghețarea bunurilor infracționale identificate, în conformitate cu prevederile art. 10 alin. (2);</p>

<p>b) să decidă înghețarea bunurilor infracționale identificate, în conformitate cu prevederile art. 10 alin. (2);</p> <p>c) să acceseze gratuit bazele de date naționale în activitatea pe care o desfășoară;</p> <p>d) în scopul realizării atribuțiilor, să înainteze acțiuni civile în interesele statului, ale persoanelor juridice de drept public.</p> <p>(2) Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale are următoarele obligații:</p> <p>a) să furnizeze autorităților competente naționale, străine și internaționale, după caz, informații și documente ce confirmă bănuiala rezonabilă cu privire la săvârșirea infracțiunilor și la bunurile infracționale în legătură cu aceste infracțiuni;</p> <p>b) să aprobe ghiduri și metodologii.</p>	<p>de competența Agenției de Recuperare a Bunurilor Infracționale;</p> <p>h) să negocieze și să încheie contracte și acorduri de colaborare cu autoritățile publice, persoanele fizice și persoanele juridice, indiferent de tipul de proprietate în scopul realizării atribuțiilor Agenției de Recuperare a Bunurilor Infracționale.”</p> <p>Se completează cu alineatul (3) cu următorul cuprins:</p> <p>„(3) La efectuarea constatărilor tehnico-științifice și a expertizelor se va respecta dispozițiile Legii nr. 68/2016 cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar.”.</p>	<p>c) să acceseze gratuit bazele de date naționale în activitatea pe care o desfășoară;</p> <p>d) în scopul realizării atribuțiilor, să înainteze acțiuni civile în interesele statului, ale persoanelor juridice de drept public.</p> <p>e) să participe la elaborarea documentelor de politici privind recuperarea bunurilor infracționale;</p> <p>f) să citeze persoane pentru a oferi explicații în cadrul investigațiilor financiare;</p> <p>g) să efectueze evaluări, constatări tehnico-științifice, expertize, precum și cercetări care țin de competența Agenției de Recuperare a Bunurilor Infracționale;</p> <p>h) să negocieze și să încheie contracte și acorduri de colaborare cu autoritățile publice, persoanele fizice și persoanele juridice, indiferent de tipul de proprietate în scopul realizării atribuțiilor Agenției de Recuperare a Bunurilor Infracționale.</p> <p>(2) Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale are următoarele obligații:</p> <p>a) să furnizeze autorităților competente naționale, străine și internaționale, după caz, informații și documente ce confirmă bănuiala rezonabilă cu privire la săvârșirea infracțiunilor și la bunurile infracționale în legătură cu aceste infracțiuni;</p> <p>b) să aprobe ghiduri și metodologii.</p> <p>(3) La efectuarea constatărilor tehnico-științifice și a expertizelor se va respecta dispozițiile Legii nr. 68/2016 cu privire la</p>
---	--	---

			<i>expertiza judiciară și statutul expertului judiciar.</i>
4.		<p>Se completează cu articolele 9¹ și 9² cu următorul cuprins:</p> <p>„Articolul 9¹. Investigații financiare</p> <p>(1) În sensul prezentei legi investigații financiare constituie totalitatea activităților care constau în acumularea informației, analiza și verificarea tuturor relațiilor financiare și economice și de altă natură, ce țin de urmărirea și identificarea bunurilor care nu au proveniență legală ori care sunt sau pot fi obiect al măsurilor de indisponibilizare și/sau al confiscării.</p> <p>(2) Investigațiile financiare prevăzute de prezenta lege sunt distincte de investigațiile financiare reglementate de Legea nr. 308/2017 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului și investigațiile speciale reglementate de Legea nr. 59/2012 privind activitatea specială de investigații.</p> <p>Articolul 9². Acumularea informației</p> <p>(1) Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale are acces gratuit și în timp real la sisteme informaționale care conțin date necesare pentru realizarea investigațiilor financiare, în condițiile legislației privind schimbul de date și interoperabilitatea.</p>	<p>Articolul 9¹. Investigații financiare</p> <p>(1) În sensul prezentei legi investigații financiare constituie totalitatea activităților care constau în acumularea informației, analiza și verificarea tuturor relațiilor financiare și economice și de altă natură, ce țin de urmărirea și identificarea bunurilor care nu au proveniență legală ori care sînt sau pot fi obiect al măsurilor de indisponibilizare și/sau al confiscării.</p> <p>(2) Investigațiile financiare prevăzute de prezenta lege sunt distincte de investigațiile financiare reglementate de Legea nr. 308/2017 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului și investigațiile speciale reglementate de Legea nr. 59/2012 privind activitatea specială de investigații.</p> <p>Articolul 9². Acumularea informației</p> <p>(1) Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale are acces gratuit și în timp real la sisteme informaționale care conțin date necesare pentru realizarea investigațiilor financiare, în condițiile legislației privind schimbul de date și interoperabilitatea.</p> <p>(2) În procesul de investigații financiare, Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale are dreptul să solicite de la persoanele fizice și juridice de</p>

		(2) În procesul de investigații financiare, Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale are dreptul să solicite de la persoanele fizice și juridice de drept public și privat, documentele și informația necesară în vederea urmăririi și identificării bunurilor care nu au proveniență legală ori care sunt sau pot fi obiect al măsurilor asigurătorii, măsurilor de indisponibilizare și/sau al confiscării. Informațiile solicitate se prezintă Agenției de Recuperare a Bunurilor Infracționale gratuit în cel mai restrâns termen.”.	<i>drept public și privat, documentele și informația necesară în vederea urmăririi și identificării bunurilor care nu au proveniență legală ori care sînt sau pot fi obiect al măsurilor asigurătorii, măsurilor de indisponibilizare și/sau al confiscării. Informațiile solicitate se prezintă Agenției de Recuperare a Bunurilor Infracționale gratuit în cel mai restrâns termen.</i>
5.	<p>Articolul 10. Indisponibilizarea bunurilor infracționale</p> <p>(1) Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale asigură indisponibilizarea bunurilor infracționale identificate prin:</p> <p>a) solicitarea punerii sub sechestru de către instanța de judecată, în condițiile Codului de procedură penală;</p> <p>b) emiterea ordinului de înghețare.</p> <p>(2) Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale emite ordinul de înghețare a bunurilor infracționale pe un termen de până la 30 de zile lucrătoare, în baza solicitării în scris a autorităților competente străine sau în cadrul delegațiilor parvenite de la organul de urmărire penală. La expirarea termenului, efectele ordinului de înghețare încetează de drept.</p> <p>(3) Ordinul de înghețare conține:</p>	<p>Articolul 10:</p> <p>se completează cu alineatul (1¹) cu următorul cuprins:</p> <p>„(1¹) Indisponibilizarea bunurilor infracționale prin emiterea ordinului de înghețare constă în interzicerea temporară a transferului, a distrugerii, a transformării, a înstrăinării ori a deplasării bunurilor în vederea recuperării bunurilor sau asumarea temporară a administrării ori a controlului asupra bunurilor.”;</p> <p>alineatul (3) se completează cu litera f) și g) cu următorul cuprins:</p> <p>„f) dispoziția cu privire la indisponibilizarea bunului, precum și modul de executare a ordinului de înghețare;</p> <p>g) termenul și modul de atac.”</p>	<p>Articolul 10. Indisponibilizarea bunurilor infracționale</p> <p>(1) Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale asigură indisponibilizarea bunurilor infracționale identificate prin:</p> <p>a) solicitarea punerii sub sechestru de către instanța de judecată, în condițiile Codului de procedură penală;</p> <p>(1¹) <i>Indisponibilizarea bunurilor infracționale prin emiterea ordinului de înghețare constă în interzicerea temporară a transferului, a distrugerii, a transformării, a înstrăinării ori a deplasării bunurilor în vederea recuperării bunurilor sau asumarea temporară a administrării ori a controlului asupra bunurilor.</i></p> <p>b) emiterea ordinului de înghețare.</p> <p>(2) Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale emite ordinul de înghețare a</p>

<p>a) informația cu privire la proprietarul, posesorul sau beneficiarul efectiv al bunurilor infracționale;</p> <p>b) încadrarea juridică a infracțiunii care se bănuiește că a generat bunurile infracționale;</p> <p>c) bunurile infracționale care urmează a fi înghețate și dovezile aferente acestor bunuri;</p> <p>d) motivele care justifică necesitatea înghețării bunurilor infracționale;</p> <p>e) după caz, persoanele fizice și persoanele juridice de drept public și privat cărora li se interzice să participe, sub orice formă, în operațiuni și tranzacții cu bunurile infracționale indicate, precum și să faciliteze mutarea, transportul sau tranzitarea bunurilor infracționale.</p> <p>(4) În baza ordinului de înghețare emis de Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale, proprietarii, posesorii și beneficiarii efectivi ai bunurilor infracționale, alte persoane fizice și persoane juridice de drept public și privat implicate în operațiunile și tranzacțiile al căror obiect sînt bunurile infracționale pot fi obligate de a suspenda orice operațiuni și tranzacții cu privire la bunurile respective sau participarea, sub orice formă, la acestea.</p> <p>(5) Ordinul de înghețare emis de Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale se comunică persoanelor vizate în ordin imediat, dar nu mai tîrziu de 3 zile</p>		<p>bunurilor infracționale pe un termen de pînă la 30 de zile lucrătoare, în baza solicitării în scris a autorităților competente străine sau în cadrul delegațiilor parvenite de la organul de urmărire penală. La expirarea termenului, efectele ordinului de înghețare încetează de drept.</p> <p>(3) Ordinul de înghețare conține:</p> <p>a) informația cu privire la proprietarul, posesorul sau beneficiarul efectiv al bunurilor infracționale;</p> <p>b) încadrarea juridică a infracțiunii care se bănuiește că a generat bunurile infracționale;</p> <p>c) bunurile infracționale care urmează a fi înghețate și dovezile aferente acestor bunuri;</p> <p>d) motivele care justifică necesitatea înghețării bunurilor infracționale;</p> <p>e) după caz, persoanele fizice și persoanele juridice de drept public și privat cărora li se interzice să participe, sub orice formă, în operațiuni și tranzacții cu bunurile infracționale indicate, precum și să faciliteze mutarea, transportul sau tranzitarea bunurilor infracționale;</p> <p><i>f) dispoziția cu privire la indisponibilizarea bunului, precum și modul de executare a ordinului de înghețare;</i></p> <p><i>g) termenul și modul de atac.</i></p> <p>(4) În baza ordinului de înghețare emis de Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale, proprietarii, posesorii și</p>
---	--	--

<p>din momentul emiterii, în scris, prin notă telefonică sau telegrafică ori prin mijloace electronice.</p> <p>(6) Ordinul de înghețare emis de Agenția de Recuperare a Bunurilor Infraționale poate fi contestat în instanța de contencios administrativ fără respectarea procedurii prealabile.</p> <p>(7) Încălcarea ordinului de înghețare comunicat de Agenția de Recuperare a Bunurilor Infraționale atrage răspundere penală, conform art. 251 din Codul penal.</p> <p>(8) În cazul dispariției temeiurilor care au justificat emiterea ordinului de înghețare, șeful Agenției de Recuperare a Bunurilor Infraționale dispune anularea acestuia prin emiterea unui ordin.</p> <p>(9) Efectele ordinului de înghețare încetează odată cu aplicarea măsurilor asigurătorii pe bunurile înghețate.</p>		<p>beneficiarii efectivi ai bunurilor infraționale, alte persoane fizice și persoane juridice de drept public și privat implicate în operațiunile și tranzacțiile al căror obiect sînt bunurile infraționale pot fi obligate de a suspenda orice operațiuni și tranzacții cu privire la bunurile respective sau participarea, sub orice formă, la acestea.</p> <p>(5) Ordinul de înghețare emis de Agenția de Recuperare a Bunurilor Infraționale se comunică persoanelor vizate în ordin imediat, dar nu mai tîrziu de 3 zile din momentul emiterii, în scris, prin notă telefonică sau telegrafică ori prin mijloace electronice.</p> <p>(6) Ordinul de înghețare emis de Agenția de Recuperare a Bunurilor Infraționale poate fi contestat în instanța de contencios administrativ fără respectarea procedurii prealabile.</p> <p>(7) Încălcarea ordinului de înghețare comunicat de Agenția de Recuperare a Bunurilor Infraționale atrage răspundere penală, conform art. 251 din Codul penal.</p> <p>(8) În cazul dispariției temeiurilor care au justificat emiterea ordinului de înghețare, șeful Agenției de Recuperare a Bunurilor Infraționale dispune anularea acestuia prin emiterea unui ordin.</p> <p>(9) Efectele ordinului de înghețare încetează odată cu aplicarea măsurilor asigurătorii pe bunurile înghețate.</p>
--	--	--

6.	<p>Articolul 11. Administrarea bunurilor infracționale indisponibilizate</p> <p>(1) Evaluarea, administrarea și valorificarea bunurilor infracționale, indisponibilizate în baza activității desfășurate de către Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale, se asigură de către aceasta în condițiile Codului de procedură penală și ale regulamentului aprobat de către Guvern.</p> <p>(2) Informația cu privire la procesul și rezultatele valorificării bunurilor infracționale indisponibilizate în baza activității desfășurate de către Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale se publică pe pagina web oficială a Centrului Național Anticorupție.</p> <p>(3) Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale poate contracta persoane fizice și juridice, de drept public și privat, specializarea cărora va asigura cea mai eficientă realizare a atribuțiilor de evaluare și administrare a bunurilor infracționale indisponibilizate. Serviciile prestate de persoanele respective se achită din contul surselor financiare obținute din valorificarea bunurilor infracționale indisponibilizate.</p>	<p>La articolul 11 alineatul (3) textul „obținute din valorificarea bunurilor infracționale indisponibilizate” se substituie cu textul „din bugetul de stat, precum și din alte surse neinterzise de lege”.</p>	<p>Articolul 11. Administrarea bunurilor infracționale indisponibilizate</p> <p>(1) Evaluarea, administrarea și valorificarea bunurilor infracționale, indisponibilizate în baza activității desfășurate de către Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale, se asigură de către aceasta în condițiile Codului de procedură penală și ale regulamentului aprobat de către Guvern.</p> <p>(2) Informația cu privire la procesul și rezultatele valorificării bunurilor infracționale indisponibilizate în baza activității desfășurate de către Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale se publică pe pagina web oficială a Centrului Național Anticorupție.</p> <p>(3) Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale poate contracta persoane fizice și juridice, de drept public și privat, specializarea cărora va asigura cea mai eficientă realizare a atribuțiilor de evaluare și administrare a bunurilor infracționale indisponibilizate. Serviciile prestate de persoanele respective se achită din contul surselor financiare obținute din valorificarea bunurilor infracționale indisponibilizate <i>din bugetul de stat, precum și din alte surse neinterzise de lege.</i></p>
7.	<p>Articolul 12. Evidența bunurilor infracționale indisponibilizate</p>	<p>La articolul 12</p>	<p>Articolul 12. Evidența bunurilor infracționale indisponibilizate <i>și confiscate</i></p>

<p>(1) Agenția de Recuperare a Bunurilor Infraționale asigură ținerea evidenței unice a informației cu privire la bunurile infraționale indisponibilizate pe care le administrează precum și cu privire la bunurile în privința cărora a fost dispus sechestrul, confiscarea specială sau confiscarea extinsă, inclusiv prin crearea unei baze de date specializate în acest sens.</p> <p>(2) Regulamentul cu privire la ținerea bazei de date pentru evidența bunurilor infraționale indisponibilizate și confiscate se aprobă de Guvern.</p>	<p>În denumirea articolului se completează cu cuvintele „și confiscate”;</p> <p>la alineatul (1) cuvintele „pe care le administrează” se substituie cu cuvintele „și cele administrate”;</p> <p>Se completează cu alineatul (3) cu următorul cuprins:</p> <p>„(3) În baza de date prevăzută la alin. (2) trebuie să fie introduse informații care să fie accesibile și să poată fi căutate privind:</p> <p>a) bunul care face obiectul unei măsuri de indisponibilizare sau hotărâri de confiscare, inclusiv detaliile care permit identificarea acestuia;</p> <p>b) valoarea estimată sau reală a bunului în momentul indisponibilizării, al confiscării și al înstrăinării;</p> <p>c) proprietarul bunului, inclusiv beneficiarul efectiv, în cazul în care astfel de informații sunt disponibile;</p> <p>d) referința la dosarul privind procedura aferentă bunului;</p> <p>e) denumirea autorității care solicită introducerea de informații în baza de date;</p> <p>f) identificarea funcționarului care a introdus informațiile în baza de date.”.</p>	<p>(1) Agenția de Recuperare a Bunurilor Infraționale asigură ținerea evidenței unice a informației cu privire la bunurile infraționale indisponibilizate pe care le administrează și cele administrate precum și cu privire la bunurile în privința cărora a fost dispus sechestrul, confiscarea specială sau confiscarea extinsă, inclusiv prin crearea unei baze de date specializate în acest sens.</p> <p>(2) Regulamentul cu privire la ținerea bazei de date pentru evidența bunurilor infraționale indisponibilizate și confiscate se aprobă de Guvern.</p> <p>(3) În baza de date prevăzută la alin. (2) trebuie să fie introduse informații care să fie accesibile și să poată fi căutate privind:</p> <p>a) bunul care face obiectul unei măsuri de indisponibilizare sau hotărâri de confiscare, inclusiv detaliile care permit identificarea acestuia;</p> <p>b) valoarea estimată sau reală a bunului în momentul indisponibilizării, al confiscării și al înstrăinării;</p> <p>c) proprietarul bunului, inclusiv beneficiarul efectiv, în cazul în care astfel de informații sunt disponibile;</p> <p>d) referința la dosarul privind procedura aferentă bunului;</p> <p>e) denumirea autorității care solicită introducerea de informații în baza de date;</p> <p>f) identificarea funcționarului care a introdus informațiile în baza de date.</p>
--	--	--